பரப்பிரஹ்மணே நம:

லக்ஷணாவிருத்தி

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடம்

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய

செய்யுளும்,

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்கள் இயற்றிய

சம்ஸ்கிருத சுலோகமும்,

திருக்களர்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிக ரவர்கள் பாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாந தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய

வசநமும்

அடங்கியுள்ளது.

இது

திருப்பூவண மடம்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகள் மடாதிபதி

ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்களால்

சென்னை சச்சிதாநந்தப் பிரசிலும், ஆர்யகலா பிரசிலும்

பதிப்பிட்டது.

1923.

[விலை ரூ. 1—8—0.

பூமிகை.

உலகத்திற் பிறந்த மனிதர்களால் அடையத்தக்கது பிரஹ்மப் பிராப்தி யொன்றே. அதற்குச் சாதநமாகப் பல நூல்கள் உள. அவற்றுள் இவ்விலக்ஷணாவிருத்தியு மொன்றாம்.

இலக்ஷண—ஆவிருத்தி—பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணங்களை அப்பியாசம் செய்தல் எனப் பொருள்படும். கருத்தாலோ பிரஹ்ம நாமாவலி எனவாம்.

இதனை ஸ்ரீ கோவிலூர் ஸ்ரீ முத்திராமலிங்க ஞாந தேசிகர் ஆதீநம் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிகரவர்கள் செந்தமிழில் 115 விருத்தப் பாசுரங்களாகச் செய்தார்கள். அதன்பின் ஸ்ரீ கோவிலூர் ஆதீநத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ அஸ்வத்தேச முனிவர்களது முக்கிய அந்தேவாசியாகிய ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் சம்ஸ்கிருதத்தில் அநுஷ்டுப் முதலிய சந்தங்களில் 413 சுலோகங்களாகச் செய்தார்கள். அதனைத் தமிழில் வசநமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று மதுரை, ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகளின் மடாதிபதி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள், திருக்களர் ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிகரவர்கள் பாதசேகரரும், நியாய சந்திர வேதாந்த பாஸ்கர மஹா மண்டலேஸ்வரரும் ஆகிய ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாந தேசிகேந்திர சுவாமிகளவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள, அவ்வாறே தமிழில் வசநவடிவமாக ஆக்கினார்கள். இம்மூன்றும் திருப்பூவண மடாதிபதி ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால் பிழையறப் பரிசோதிக்கப் பெற்று மேற்படி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள் அவர்களால் அச்சிடுவிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் மீது பாலாநந்த சுவாமிகள் இயற்றிய நிர்க்குண பிரஹ்ம சகஸ்ர நாமமும் அதன் சுலோகமும் இதனோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகள் இயற்றிய நூற்களாவன.

1 பிரஹ்மாநந்த அநுசந்தாந யுக்தி ரத்நாகரம் தமிழ்
2 லக்ஷணாவிருத்தி—சுலோகம்
3 சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகம் தமிழ்
4 பஞ்சதசி பதயோஜனி யுரை
5 அசுவத்தநாத சரிதம் தமிழ்

இன்னும்சில உள.

பரப்பிரஹ்மணே நம:

லக்ஷணவிருத்தி.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	29	அபபிரமேயன்	அப்பிரமேயன்
3	3	நிரீந்திரியன்	நிரிந்திரியன்
3	9	நிற்குணண்	நிர்க்குணன்.
	16	[illegible]	[illegible]
	24	அமோஹாபன்	அமோஹயன்.
6	5	வரைவா	வரைவார்.
	11	பாத்முட்	பாதமுட்
	15	னவைபிலொறுதிபு	னவைபிலோறுதிபு.
41	26	தத்துவங்களுமம	தத்துவங்களும்
42	8	காலலங்	காலங்
	18	யெஙஙனங்	யெங்ஙனங்
	22	சிநமாத்திரக்	சின்மாத்திரக்
	25	நீரிசுரன்	நிரீசுரன்
43	4	செரிகின்ற	செறிகின்ற
44	8	விளங்க	விளங்கு
45	2	இலையப்படுதல்	இலயப்படுதல்
48	19	யகன்	யான்
49	14	விதையரிங்	விதையறிங்
	23	[illegible]	[illegible]
50	22	[illegible]	[illegible]
51	28	[illegible]	[illegible]
53	6	அபாரமானது	அபாவமானது
	14	[illegible]	[illegible]
	19	எப்போதுமமருக	எப்போதும் மிருத
54	8	களுடைனய, ரிவொ	களுடைய, விரிவொ
	10	[illegible]	[illegible]
	27	பரமாச்	பரமாகச்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
55	19	அபாயத்தன்மை	அபயத்தன்மை.
56	12	யாதுபயனுவே	யானபயனுவே.
57	20	பாமான்வினை	பரமான்மாவினை
58	7	நிவிஷயொ	நிவிஷய:
	18	நிர்வாதிபத்தன்மை	நிர்விஷயத்தன்மை
59	9	வாரணஸ்வ	வாரண:
	24	வாரதந	வாரதந:
60	9	ஶப்தந்ய	ஶப்தந்ய:
	22	தின்மை	தன்மை
	24	யோதுவினுலும்	யேதுவினுலும்
61	3	ஜ்ஞாஶப்தந்ய	ஜ்ஞாஶப்தந்ய:
	10	ஞாநாஞ்ஞானேஞான	ஞாநாஞ்ஞாந
	27	நிவ்ருத்தொ	நிவ்ருத்த:
62	10	அறிவுடைமையை	அறிவுடைமைரூப,
63	1	ஸுகாஜ	ஸுகாஜ:
	28	முக்ஷிச்சு	முடிச்சு
64	3	மாயைபாகிப	மாயையாகிய
	13	சுறுதி	சுருதி
	14	பிறழ்ச்சியைவடை	பிரழ்ச்சியைபடை
65	12	ஸுஹொஹ	ஸுஹொஹ:
67	8	ஸுக்ருாய	ஸுக்ருாய:
69	6	ஸவரூமத	ஸவரூமத:
70	6	ஸவரூயார	ஸவரூயார:
	9	உஉாஷய:	ஹவாஷய:
	24	நிராயார	நிராயார:
71	18	ஶுஜி	ஶுஜி:
74	7	ஜஹா	ஜஹாநு
75	2	பற்றலன	பற்றலென
	17	போலும்செங்கமாகவே	போலுமசங்கமாகவே
76	17	ஸுகாரண	ஸுகாரண:

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
77	2	நாமாசவுங்	நாமாகவுங்
	11	நிவ்ருத்தீஶ்வ	நிவ்ருத்திஶ்வ
	18	காரணுதிகள்	கரணுதிகள்
	22	இகமவிருத்தி	இதம்விருத்தி
78	5	ஸ்மாண	ஸ்மாண:
	18	பஞ்சனு	பஞ்ச
	20	வைசுவானராதியாரும்	வைசுவானராதியரும்.
79	5	வஸிவப்ரணு	வஸிவப்ரணு:
	26	பிராணமயலாற்	பிராணமயனுற்
80	19	மென்னமெய்து	மென்னவெய்து
	23	ணிசலில்சத்	ணிகலில்சத்
	24	பொழுமே	பொழுதுமே
	26	ஸவரூஸ:	ஸவரூஸ:
81	14	பாவனென	யானென
	21	ஸவரூயிஷ்டாந	ஸவரூயிஷ்டாந:
82	13	ஸுவர்ணா	ஸுவர்ண:
83	24	ஸுவஸிதிஹ	ஸுவஸிதிஹ:
84	3	பிரவாம்	பிரிவாம்
	12	தால	மூல
	25	பீதங்களா	பூதங்களா
85	5	ஸவரூகாரண	ஸவரூகாரண:
	23	ப்ருஹ	ப்ருஹம்
86	19	ஷகஸ்ஸுஸ்தப்ரவ	ஷகஸ்ஸுஸ்தப்ரவ:
87	4	ஸாந	ஸ்யாந
88	1	மேபோக	மேலாக
	10	முலில்கரி	யபவில்கரி
	11	யபக	முகிக
89	14	ஸவரூகார	ஸவரூகார:
90	7	ஸுநகாரப்ரவொ	ஸுநகாரப்ரவ:
91	2	பாசத்தன்கறு	பாசகத்தென்று
	6	ஷகாரப்ரவ	ஷகாரப்ரவ:
	28	கஙவுபா	கஙவபா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
92	7	வாஶோயெடீா	வாஶோயடீ:
	26	விடுத்தப்	விடுத்துப்
93	2	புரிவஸ்தூ	புரிவஸ்து
	,,	பொருண	பொருண்
	6	படிமத்	படிகத்
	9	தனி	தனை
	11	வஸு	வஸு:
95	11	நிலத்தகைமை	நீலத்தகைமை
	22	பிரபஞ்சமுன்மை	பிரபஞ்சமின்மை
	24	வேண்டும்மென்னிற்	வேண்டுமென்னிற்
	25	முத்தருலே	முத்தராலே
	27	தயங்களுட	தயங்கலுட
96	1	நிஷ்ப்ர வஞ்ஞ	நிஷ்ப்ர வஞ்ஞ:
97	5	ககநாஞாவிஹ	ககநாஞாவிஹ
	24	இப்பின்	இப்பியின்
98	25	மூலத்தோடு	மூலத்தோடு
99	3	சாரமாகச்	சாரமாச்
	6	நாநாரூபவொ	நாநாரூபவ:
	7	ரூபவிண	ரூபவிண:
	8	வாக்ய்த	வாக்ய்த:
100	1	கஹெஷ	கஹெஷ:
	11	ரூபமாய்	ரூபமாய
	17	நிருவிசேடின்	நிருவிசேஷன்
	25	வியாபி நிருவிசேஷ	வியாநிருவிசேஷ
	26	நிவிபூஶெஷ	நிவிபூஶெஷ:
102	7	தற்றதத்துவிதமாந்	தற்ற தத்துவிதமாந்
	20	வாஞதி	வஞதி
103	3	ஸவபூாஹாவ	ஸவபூாஹாவ:
	28	லணிந்தே நாளும்	லணிந்தெ நாளும்
	29	புலேபனென்றனையுங்	புலையனேன்றனையுங்
104	1	ஸவபூதொஶவ	ஸவபூதொஶவ:

உ

ஓம் ஸ்ரீ கணாதிபதயே நம:.

ஸ்ரீ ஸத்குருப்யோ நம: । ஸ்ரீ நடேசாய நம: ।

லக்ஷணவிருத்தி.

முத்திரா மேச முநிவரர் பதத்தை முதிர்தயா நிதிமலர்ப்பதத்தை, யுத்தம வசுவத் தேசர்தம் பதத்தை யுயர்பிர மாநந்தர் பதத்தைச், சித்துரு வெனையு மாக்கிய வீர சேகரர் பதத்தையும் வணங்கி, முத்தியை யருளு மிலக்கண விருத்தி மொழிப்பொருள் பொழிப்பதா யளிப்பாம்.

பாயிரம்.

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ்சிவன் புதல்வ னாகிய
வாரண நநத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.
காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறு தலங்கண் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம்.
சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற்
பித்தன மேனையு மாளப் பேரரு ளுருவா யுற்ற
முத்தன முத்தி ராம முதல்வனற் கமல பாத [வாம்
நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்

வானவ ரசமாந் தொடர்பின வுலகோர் வழுத்துறும் வந்நியைங் கரனை, வானவ ரதந மணியறு முகனை மாசறு சொற்றவாளிறையை, வானவர் முதுவன் பாலந வலவன் வணங்குநற் றிருநேலை மாதை, வானவ ரதன முத்துரா மேச வள்ளலை வணங்கிவாழ்த் திடுவோம்.

பிரமத்திற் குறிய வாகும் பெயர்கணூற் றெட்டி னுக்கும்
விரிவதாம் பனுவ னூலின் விளங்கிய பொருள்க ளுள்ளத்
துரமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக ளாகப்
பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின் னருளாற் செய்தேன்.

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றாகும் பகர்நூலின் கவிநூறே டொன்ப தாகு, மன்னகவி முற்றுநிறைந் தெங்கு நின்ற வஸ்திபா திப்பிரிய சொரூப மான, மன்னன்முத்தி ராமலிங்க தேசி கேசன்மருவு மென திதயமதுற் றுரைத்த தாகுஞ், சொன்னவிந்நூ றனிற்கவியொன் றுருத்த மேனுந் துகளறவே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

[illegible] |
[illegible] ||

தன்னுடைய சொரூபத்தின் பெயர்களாகிய நூற்றெட்டினுள் ஒன்றன் பொருளை யநுசந்தித்த போதினும் ஜீவன் முக்தனவதில் ஐயமே கிடையாது. 1

2 [illegible] |
[illegible] ||

யான் நிர்விகாரன், யான் ஞாந ரூபன், யா னசங்கன் ஐயமின்றும், சுயம்பிரகாச ரூபனு யுள்ளேன் எப்போதும் சொப்பிரகாச ரூபனுயுள்ளேன். 2

3 [illegible] |
[illegible] ||

யானே ஆனந்தரூபன், சத்தியன், நிஷ்கிரியன், முக்தன், அகர்த்தா, அபோக்தா, நிருபத்ரவனே யாவன். 3

[illegible] |
[illegible] ||

யான் நிர்லேபன் என்பதிற் சந்தேகமே கிடையாது, அவ்வாறே நிச்சம்பந்தன்; கூடஸ்தன், ஆத்மா, நிர்த்தோஷன், எப்போதும் அப்பிரமேயன். 4

[illegible] |
[illegible] ||

பிரத்தியக்ஷன் யான், அணு யான், அசரீர னான் நிரீந்திரிய னான், அப்பிராண னான், அமநச னான், நிர்மல னான், சுத்த னான், புத்த னான். 5

[illegible] |
[illegible] ||

சர்வஞ்ஞன், பரமாநந்தன், சம்பு, அசலன் யான், நிர்க்குணன் யான், நிருவிகற்பன் யான், நிராகாரன் யான் எப்போதும்.

[illegible] |
[illegible] ||

நித்திய முக்தன், அநாதி முக்தன் அச்சுதன் யான், எப்போதும் க்ஷேத்திரஞ்ஞ னானும் நீயும் ஆவேம், மநோ வாசாமகோசரன் யான். 7

[illegible] |
[illegible] ||

அவ்வியாகிருதன், அக்ஷரன், திருக்கு, பிரத்தியக்கு, சின்மாத்திரன், சத்து; நிரீசுரன் யான், நிர்ஜ்ஜீவன் யான், அவ்வாறே நிஷ்பிரகிருதி யான். 8

[illegible] |
[illegible] ||

அசம்சாரி யான், அபத்தன் யான், அவ்வாறே அவயவ மற்றவன் யான், அபரோக்ஷன் யான், சுயம் யான், சாக்ஷாத்தாக அத்வயன் யான் என நிச்சயிப்பாய். 9

[illegible] |
[illegible] ||

அநுபாதேய ரூபன் யான் இதிற் சம்சயமே யில்லை சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம்; அப்பிரவிருத்தன் யான், சிவன் யான், அமிருதன் யான், அரூபன் யான். 10

[illegible]
[illegible]

சாந்தன் யான், அபயன் யான், நித்தியாநந்தன் யான், நிர்விஷயன் யான், சிரந்தனனாகிய புராணன் யான், நாயகனாகியபுராதநன் யான். 11

[illegible]
[illegible]

சூந்யன் யான், மகா சூந்யன் யான், நிவிருத்தன் யான், அகாமன் யான், அலோபன் யான், உந்நதன் யான், அக்குரோதன் யான், நித்தியன் யான், அவ்வாறே சர்வகதன் யான். 12

[illegible]
[illegible]

சர்வாதாரன் யான், நிராதாரன் யான், ஆதி யான், அநாதியான், விபு யான்; மகாந் யான், நிரஞ்சன னான், காரண னான், அகாரண னான். 13

[illegible]
[illegible]

சாக்ஷி, ஸ்தாணு, பரிபூரணன், அநந்தன், சருவசமன், சருவாதிஷ்டானன், அகண்டன், அபரிச்சிந்நன், அவ்வாறே. 14

[illegible]
[illegible]

அநாவிருதன் யான், சருவ காரண னான், பிரஹ்மமாகிய அதுசுயமே யான், ஏக சத்து வத்து ரூபன் யான், சருவாத்மாயான் என்பதிற் சமுசயமே கிடையாது. 15

[illegible]
[illegible]

சருவாகாரன் யான், சருவ அவஸ்தைகளிலும் எப்போதுமிருப்பவனே யான், அநேக ரூபன் யான், எப்போதும் ஏகரூபன் யான். 16

[illegible]
[illegible]

பரமார்த்தன், வஸ்து, நிஷ்பிரபஞ்சன் யானே யாவேன், நாநாரூபன் யான், அபேதன் யான், நிர்விசேஷன் யான், அவ்வாறே அத்வயன் யான். 17

[illegible]
[illegible]

யானே சர்வாபாவன், எப்போதும் சர்வதோமுகன் யான், அவ்விருத்தியால் ஞான முண்டாம், இஃதிலக்கணவிருத்தி யெனவியம்பப்படும். 18

[illegible]
[illegible]

கருணைக் கடலாகிய எனது குருவின் திரு வருளாற் கிடைத்த வுபதேசத்தில் யாவன் மகிழ்ந்து இரமிக்கின்றானோ அவனுக்கு ஞானம் ஐயமே யில்லாமற் சித்திக்கும். 19

[illegible]
[illegible]
[illegible]

சச்சி தாநந்த வடிவமாய்ச் சரிதொழி லிலதாய்
முச்ச கம்புகழ் முதிர்தயை முகிழுமெம் மூர்த்தி
அச்சு வத்தமெய்ந் நாதனே ஆரிய மணியே
புச்ச மென்னுமுன் பொன்னடி போற்றியே போற்றி. 20

[illegible]
[illegible]

என்னை யாட்கொளு மிறைவனே யெழிலளிக் கடலே
என்னு ளத்தினைக் கோயில்கொள் ளென்னுயிர்த் துணையே
உன்னு ருவினை யுரைப்பதி லுருக்கமே மிகுந்து
மன்னு நிர்விகா ராதிநா மங்களே மலரும். 21½

ஹா மஹுக்ஷணயா வ்ருத்யா ஹ்ருஷ்டாத்ராஸ்தாந்ஹம் ॥
ஸ்வாஸ் கடாக்ஷப்ரஹாவேந ப்ரவீமி ஜ்ஞாநவிஜயே । வா
க்வஸ்யாவ்யர்த்தஸ்ஸங்காநாத்மஜோவி ஜ்ஞாநவாந்ஹவேஸ்॥

பன்னு பாகவி லக்கணே யாற்பல முறையான்
அன்ன வைசதத் ததிகமா மெட்டென வறைவா
உன்னு யர்திருக் கருணையின் மகிமையா லுணர்வே
மன்ன யானுரை செய்குவன் மாதவேந் திரனே.
ஒருபெ யர்ப்பொரு ளுன்னுத லானுமே
கருவ மூடசி காமணி யாயினும்
மருவு மெய்யுணர் வென்பம றையெலாம்
குருவின் பாத்முட் கொண்டத லலரோ. 23

1 நிர்விகாரன்.

சொல்லலுறு மைங்கோச நாமல்ல வதனினுற் றேற்றலிறனரை திரையுடன் றாய்திலா வாலிபம தாதியுந் தாகபசி துனுபெலன்பெலம தில்லோ, னேல்லையற வேசோனவ னவையிலோ ஞதியுமிகழ்காம மதமு லோப மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்கமியலுமபி மாந மாந, மல்லலுட னேகாண லாதியும் மறியாமை யறிவோடு சுழுத்தி விடய மவைகடமின் வருசுகமு மாகவைங்கோசத்தி னமர்விகா ரம்மே மக்கோன், றில்லையவி தம்பஞ்சகோசங்க ளுறுவிகா ரங்களவை யின் மை யினையு மிலகவறி கின்றவறி வேயுருவ மானதா லியாநிரு விகாரி யாமே. 1

1 நிர்விகாரஃ.

கயம் ஹி நிர்விகாரஸ்வம் ஸவிகாரஸ்ய ஸர்வதா ।
பஞ்சகோசவிஹீநஸ்வஹ்ஹி ஜந்மயாதய꞉ ।
க்ஷுத்பிபாஸாதியஃகஸ்வம் ராமத்வேஷபயாதய꞉ ।
கர்த்ருத்வம் நஹி ஹிகிஞ்சித்தயாஸஸ்ஷுப்திகம் ஸுகம் ।
கோசாதயாஸ்தத்ருஷ்ட்ருத்வாத்தத்வாவாரா ந ஹி க்வசித் ॥
ஹஹ ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வாந்நிர்விகாரோஸ்ம்யஹம் ஸதா ।

எப்போதும் விகாரத்தோடிருக்கும் எனக்கு நிருவிகாரத்தன் மையானது எங்ஙன் சம்பவிக்கும் எனின் ? எனக்குப் பஞ்ச கோசங்க ளின்மையானே பிறப் பென்பவை யின்றும், பசிதாக முதலிய தன்மத் தன்மையும், இராகத் துவேஷ பய முதலியவை களு மின்றும், கருத்துருத் தன்மை யென்பது மொரு சிறிதுமெனக் கின்றும், அவ்வாறே துயிலில் வரும் சுகமு மின்றும், கோசங்களின் பிறப் பிறப்புகளைக் காண்போனுந் தன்மை யுண்மையின் அதன் வியா பாரங்கள் ஒருசிறிதும் எனக் கில்லை. எனக்கு ஞாந சொரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகாரனுகவே யிருக் கின்றேன் என நினைதி. 1

2 ஞாந ஸ்வரூபன்.

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங் கட்குந்
துன்னுமக் கோசங் கட்குச் சோல்விகா ரங்க ளுக்கு
மன்னிய மாக நின்றே யவைகளை யறிவ தாலே
மன்னிய நாமே ஞாந வடிவமென் றறிந்து கோள்ளே. 2

2 ஜ்ஞாநஸ்வரூபஃ.

ஹஹ ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் கயஞ்சேத்ஸ்ருணு ।
கோசாநாம் தத்விகாராணாம் பேதஸாக்ஷேண ந தஜ்ஞ꞉॥
அஸங்கஸ்யாந்ஹஸதா த்ஸோஸ் ஜ்ஞாநஸ்வரூபவாந் ।

எனக்கு ஞாந சொருபத்தன்மை எங்ஙனமா மெனின் ? கூறக் கேட்குதி! கோசங்கட்கும் அவற்றின் விகாரங்கட்கும்வேறுக இருந் தே அவற்றைக் காண்டலினுனும், எனக் கெப்போதும் அசங்கத்தன் மை யுண்மையினுனும் யான் ஞாந சொருபன். 2

3 அசங்கன்.

ஞாநமில்கா லந்தனினு ஞாநந் தோன்றி நண்ணுபினு முன்ற வத்தை தமிலே தோன்று, மூனவுல கங்கள்வரும் போதுங்கூட வுதி யாம லேகின்ற போதுங் கூட, வீனமுட னேகாம லிவைக ளியாவு மியல்பாகக் காணுமறி வேசோ ரூப, மானதனு லோன்றுடனுந் தோடக்கற் றேன்று மமர்ந்திரோ மசங்கனென வறிந்து கோள்ளே.

3 அஸங்கஃ.

அஸங்கஸ்வம் கயம் ஹி ஸ்யாதிதிசேச்ச்ருணு தஸ்வத꞉ ॥
ஜ்ஞாநாஸ் வபிவஸ்தம் தத꞉ வஸ்தாஉவஸ்தாத்ரயேஷ்வபி ।

ஷ்தித்யுத்பத்திவிநாசாத்யா: கோசாநாமேவ சே ந ஹி ||
ஜந்மஸ்தித்திகாலேஷு த்வஸம்ஸ்தித்தி: ஸ்வஸ்ய ஹி |
தயா தல்லயகாலேऽபி லயோ சே ந ஹி வஸ்துத: ||
ஸ்வயம்ப்ரகாசரூபத்வாதஸங்கோऽஹமிதி நிச்சிநு |

அசங்கத்தன்மையானது எனக்கு எவ்வா றுண்டாகுமெனின்? உண்மையை யுரைப்பக் கேட்டி! ஞாநத்தின் முன்னரும், அதன் பின்னரும், மூன்றவத்தைகளிலும், உற்பத்திதிதி விநாச முதலியவைகள் கோசங்கட்கே யல்லாமல் எனக்கின்றும். உலக முற்பத்தியாம் போதோ எனக் குற்பத்தி யெங்குங்கிடையாது! அவ்வாறே அத னிலய காலத்திலும் எனக்குச் சித்துருவத் தன்மை யிருத்தலானே இலயமு மின்றும். சொயம்பிரகாச ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அசங்கனாக இருக்கின்றேனென்று துணிதி. 3

4 ஸ்வயம் பிரகாசன்.

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ் சண்டன் சசிவந்நி யாதியையு மவை விளக்கு, மகஞ்சட்சு முதலைங்கோ சத்தை யுஞ்சோல்லவை யின்விகா ரங்களையு மவையின் றேற்றந், தகவுதிதி மரித்தன்முதலையும்வி ளக்குந்தமையோன்றும் விளக்கவோணுத் தன்மையாலே, யிகழ்வ்லதா மிபாமிகவுஞ் சுயம்ப்ரகாச னென்னவித யத்துறுதி யாக வேண்ணே. 4

4 ஸ்வயம்ப்ரகாச:.

ஸ்வயம்ப்ரகாசரூபத்வம் ப்ரகாசஸ்ய சே கதம் | [தே ||
இதி வேத்ஸ்யஸி வஹ்நீந்த்வாதீநாம் ப்ரகாசகம் ஹ்ருதயே
வக்ஷ்யாமி சக்ஷுராதீந்த்ரியேஷ்வபி சேதனம் ||
ப்ரகாசாத் ஸர்வதா நாஸ்மாகம் ப்ரகாசகத: |
ஸ்வயம்ப்ரகாசோऽஹம் ஸ்வாத்ம ப்ரகாசத்வேன து: ||

அப்பிரகாசனுக விருக்கும் எனக்குச் சுயம்பிரகாச ரூபத் தன்மை எங்ஙனமா மெனின்? இயம்பக் கேட்குதி! அப்பிர

காச தீ, நக்ஷத்திரம் சூரியன், சந்திரன், மின்னல், மநம், புந்தி, இந்திரியம், என்னும் நின்னுல் விளக்கப்படு மிவற்றுல் நீ விளக்கப்படமாட்டாயாதலினுனும், நினது பிரகாசத்தானே விளக்கப்படு மிவற்றிற்கு மாயாமயத் தன்மை யிருத்தலினுனும், சொப்பிரகாசத்தன்மை யேதுவினுனும், சுயம்பிரகாசனே நீயும் யானும் என வுணர்தி.

5. சோப்பிரகாசன்.

நாமிலமே லைங்கோச முதலா கின்ற நலமில்சகங் களையறிவா ரிலாமை யானுந், தீமையிலா வறிவுருவே யான நம்மாற் சேகங்களைலா மிகவறியப் படுகை யானு, நீமமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க் காணு நிகரினமை யறிவதற்கோ ரறிவு தானுந், தோமறவே வேண்டாத படியி னுனுந் துகளறுசோப் பிரகாச னுமேன் றோர்வாய்.

5. ஸ்வப்ரகாச:

கதம் சே ஸ்வப்ரகாசத்வமிதி சேச்ச்ருணு ஸாத்தகதத: | [த:
ஸ்வயம் விநா பஞ்சகோசாநாம் த்ரஷ்டா நாந்யோऽஸ்தீதி
ஸ்வாநுபவேந நாந்யவேத்யோऽநந்தத்வாச்ச ஸ்வப்ரகாசக: |

சொப்பிரகாசத் தன்மை யெனக்கு யாங்ஙனங் கூடுமாலோவெனின்! தானே விளங்கலினுனும், என்னை யல்லாது பஞ்ச கோசங்களையும் காண்பவன் வேறொருவன் இல்லை யென்னும் அநுபூதியினுனும், என்னை யுணர்வதி லந்நிய வுணர்வு வேண்டப் படாமையானும், ஆநந்தத் தன்மை யுண்மையானும் சொப் பிரகாச னென்னல் கூடு மன்றே. 5

6. ஆநந்தன்.

காலமோரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபய கன்மங் கருதுமைங்கோசச்சேயலாக் காண்கை யானுஞ், சீலமிலைங் கோசங்க ளிலாத போது திரள்கன்மந் தோன்றுமை யானு நாமிவ், வேலுசேயற் கோசத்தின் புறம்ப தானு மியாங்கருத்தா வுடன்போக்தா வன்ற தாலே, சாலவுறு கன்மபேந்த சேன்ம மாதி தரித்தலில்யா மாநந்த ரூப னுமே.

6 ஆநந்த:

ஆநந்தத்வம் சே கதமிதி வேத்ஸி நஸ்ஸதா |
ஸாகல்யாத்பூர்வம் கர்த்ருத்வாபோக்த்ருத்வே பஞ்சகோசஸ்ய கே: ||

[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதுந் துக்கியா யிருக்கும் எனக்கு ஆநந்தத் தன்மை யாத லெங்ஙன மெனின்? இகலோக பரலோகங்களை யடையும் பொருட்டு எக் கருமஞ் செய்யப்படுகின்றதோ, அது பஞ்சகோசங்களானே பண்ணப்பட்டதாம்; எங்குக் கோசங்க ளுண்டோ அங்குக் கரும முண்டாம்; அவை யழியின், கரும மில்லாததே யாகும். ஆகலின், கோசங்கள் செய்த இரண்டு கருமமும் எனக்கெங்குஞ் சிறிது மின்றாம். எனக்குச் சத்திய சொரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் ஆநந்தனாகி இருக்கின்றேனென்று திண்ணமா யெண்ணுதி. 6

7. சத்தியன்.

திநமாதம் வருடமோடு காலந் தோறுந் திகழ்சாநந் தோறும் வருமுன் றவத்தை தம்மி, லினமாகிப் பிறந்திருந்து போகுமைந்தா மிழிவான கோசத்தின் வேறு மான்மாப், பனியான கோசமுதிப் பதற்கு முன்னும் பஞ்சவித கோசமழிந் தொழிந்த பின்னுந், தனியான வொருவிதமா யிருக்கா நின்ற தன்மையினாற் சத்தியன்யா மெனவே யோர்வாய்.

7 ஸத்ய:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் அசத்திய சொரூபியா யிருக்கப்பட்ட எனக்குச் சத்தியத் தன்மை யெவ்வண்ணஞ் சார்ந்திடு மெனின்? யான் மூவிடங்களிலும் ஒரே யறிவுருவனா யிருப்பன். அங்ஙனமே மறு திநங்களிலும், மாதம், வருடம், யுகம், கற்பம் என்பவற்றிலு மிருப்பன். கோசங்களோ உற்பத்தி நாச முடையனவாம், ஏகனாகி யிருக்கு மெனக்கு நிஷ்கிரியத் தன்மை யுண்மையினானே கேவலம் சத்தியன் யானென வுணர்தி. 7

8. நிஷ்கிரியன்.

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்குறித்தே யியற்றுபல விதகன்ம மவைக ளாலே, பகருறுமேப் போதினுமே விவக ரிக்கும் பஞ்சவித

கோசத்தின் சாட்சி யான, விகழ்வினமைப் புறம்பாகக் காண லாகா திருந்தாலுங் கிரியையிலாத் தன்மை யாலே, புகழ்தலுறு நாந்திரு நிஷ் கிரிய னென்றே புண்ணியநீ யறுதியதா யெண்ணு வாயே.

8 நிஷ்க்ரிய:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நிஷ்கிரியத் தன்மை யெனக் கெங்ஙனங் கூடு மெனின்? துயிலின்கண்ணே யாவருக்கும் அநுபவ முண்மையின் என்க. அன்றியும், இக பர சுகப் பொருட்டுக் கோசங்கள் எவ்வெக் கருமங்களைச் செய்கின்றனவோ, அவ்வவற்றின் சாக்ஷி யான். என்னை யல்லாது அந்நியன் காண்போ னில்லை. எனக்கு முக்தத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிஷ்கிரியனாவே னென் றுணர்தி. 8

9. முக்தன்.

ஞாநமுதித் ததன்பின்னைங் கோசங் கட்கு நமைவேறாய் மிகவுமறிந் ததுவே போல, ஞாநம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு வேறு நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்த லானும், பாநமலாக் காலத்தும் பஞ்ச கோசம் பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்குறித்துப், பாநமதா நாங்கருத்தா வாகா தாலும் பலவிதசஞ் சிதமறுநா முத்த னாமே.

9 முக்த:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

முக்தத் தன்மையானது எனக் கெங்ஙனஞ் சித்திக்கு மெனின்? எப்போதுஞ் சாக்ஷியா யிருக்குங் காரணத்தா லென்றுணர்தி! இப்போது கோச சாக்ஷித் தன்மை யுனக் குளதாம்; ஞாநத்திற்கு முன்னரும் எப்போதுமே அத்தகைமை யுனக் குளது; அஞ்ஞாந காலத்திற் கோசங்களா லாக்கப்

பட்ட கருமங்கள் உன்னைப் பற்ரு ; சஞ்சித கருமங்களினின் றும் நீ முக்தனே யாவா யாகலின், நீ யெப்போதும் அறி வுருவனே யாதி; எனக்கு அகர்த்துரு ரூபத் தகைமை யிருத்த லின், யான் முக்த னென ஐய மில்லாமல் அறிந்து கொள்ளுதி. 9

10. அகர்த்தா.

ஞாநமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செய்யு நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்கு வேறு, யீனமிலா நாந்திநமு மிருப்ப தாலே யின்று முத லாகாமி யங்க ளாக, வூனமதாம் பஞ்சவித கோசஞ் செய்யு முறுகன்ம பெந்தநமக் கிலைய தாலே, ஞாநவுரு வாகியநா மகர்த்தா வேன்றே நாடியுளங் தனிற்றிநமு நண் ணு வாயே.

10 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾

𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ॥
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌗𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌹𑌿 ।
𑌅𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

எப்போதுங் கருத்தா ரூபமா யிருக்கப்பட்ட எனக்கு அக ருத்தாத் தகைமை யெங்ஙனங் கூடும்? ஞாநத்தின் பின்னர் எவற்ருற் கருமங்கள் செய்யப்படுமோ அக்கோசங்களினும் வேருய சிந்மாத்திர என்னிடத்தில் வாகிய ஆகாமிய சஞ்சித கருமங்கள் கிடையா; அபோக்துருத் தன்மை யுண்மையின் யாதொரு கருமங்களும் எனக் கின்ருதலின் சமுசய மில்லாமல் யான் அகருத்தாவென வெண்ணி வாழ்தி. 10

11. அபோக்தா.

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீர நாசம் பெறுமளவும் வருகின்ற சுக துக் கத்தை, யிராகவேறுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோ சங்கட் கீன மிஞ மங்ஙியமா யிருப்ப தாலே, விராவுசுக துக்கமவை புசிக்கின் றேனுய் மேவாமை யானுமறி வாமே மக்குப், பிராரத்தம் வேண் டாத படியி ஞனும் பேசுகின்ற வபோக்தாநா மேனவே யோர்வாய்.

11 𑌅𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾

𑌅𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌯𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌨 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

எப்போதும் போக்தா வடிவமா யிராநின்ற எனக்கு அபோக் தாத் தன்மையானது எங்ஙனங் கூடும் எனின்? கேட்டி! பிரா ரப்தம் முடியும் வரையும் எச் சுக துக்கங்களும், கருமங்களும் உண்டாகி யநுபவிக்கப் படுகின்றனவோ, அவை இராகத் துவே டங்களோடு கூடிய பஞ்ச கோசங்களாலே யநுபவிக்கப்படுகின் றனவே யன்றி; அறி வுருவமா மெனக் கில்லை, எனக்கு நிருபத்ர வத் தன்மை யிருக்கின்றமையானே யான் அபோக்தா வென வைய மிலாது உணர்வாய்! 11

12. நிருபத்ரவன்.

நனிவாத பித்தஞ்சி லேற்பனம தாதியாய் நவில்வியா தியுமு றிச்ச னலிசூடு மிடியாதி பீடையுந் தூலதனு நண் ணுறும லாது சூக்க, தனுவினுக் கிலதாவு மாமயக் கங்குரோ தங்காம லோப மூமை சார்சேவிடி லச்சைமுத லானசுர மேசூக்க தனுவினுக் கன்றி மூல, தனுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத் தனுவாக்கு சுரமு மூல தனுக் குறுத லாலுமித் திரிவிதசு ரங்களுந் தனுவினயல் சீவ னுக்கே, சனி யாத தாலுமே யறிவா நமக்குப்ர சங்கம்வர ஞாய மில்லாத் தன்மை யா னிருபாதி யாகின்ற நாமிகத் தவறினிரு பத்தி ரவனே.

12 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌃

𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑌾𑌤𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑌃 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 ॥
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌗𑌾𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 ।
𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌏𑌵 𑌸𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌯𑌗𑌾 ।
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌃 ।

துக்க சொரூபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருபத்ரவத் தன்மை யானது எங்ஙனமாம்? வாத பித்த சிலேஷ்ம ஜந்யங்களாகிய கோடி வகையாம் வியாதிகள் தூல தநுவினுக்காம்; காமக் குரோ தாதி சாந்தி தாந்தியாதிகள் சூக்கும தநுவினுக்காம்; இரண்டு

தநுக்கட்குப் பீஜமாயிருப்பது காரண தநு வெனப்படும்; கடம் மண்ணை விடாததே போலச் சுராதிகளை விட்டுந் தேகங் காணப் படுவதே கிடையாது; சித்தா யிருத்தலினுனே சுயமாகவே எச் சுரமும் சிதாபாசனிடத்திற் காணப்படுவ தில்லை; சிதாபாசனிடத் திலும் சம்பவிக்கமாட்டாதனவாய சுரங்கள் சாக்ஷியினிடத்திற் சம்பவிக்குங் கதை யெங்கே! எனக் கெப்போதும் நிர்லேபத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிருபத்ரவன் என் றெண்ணி வாழ்தி.

13. நிர்லேபன்.

பகர்தலுறு தூங்கினவன் கையிற் றங்கும் பதார்த்தமது நீங்கி மிகத் தானே செல்லுந், தகைமையுற ழுங்மய மாதி யான தகும் பஞ்ச கோசங்க ளான்மா வாக, நிகழ்தலுறு மேமக்கயலாய்த் தோ ன்றி வேறாய் நின்றுபுறம் பேயிறந்து நீங்க லாலே, யிகழ்விலதா யிருக் கின்ற நாமே நித்த மீனமிலா நிருலேப னென வே கோள்வாய்.

13 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑌃

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌗𑌨𑍇 𑌨𑍀𑌲𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥
𑌚 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑍋𑌹𑌂 𑌸𑌦𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।

நிர்லேபத் தன்மையானது எங்ஙன மெனக்காம்? கருமத் தோடும் பற்றன்றோ வுளது? சாக்ஷியா யிருக்கும் என்பாற் கோசங்களும் அவற்றின் விகற்பங்களும் அத்தியாசமாதலினுனே மபக்கங்களே யாம். ஆகாயத்தில் நீலத்தகைமை முதலியவை போன்று உளவாகின்றன இலவாகின்றன; எனக்கு நிர்ச் சம்பந்த ரூபத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யான் நிர்லேப னென் றெண்ணுதி. 13

14. நிர்ச்சம்பந்தன்.

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந் தன்னைத் தானு நம் படியாயு மவற்றின் வேறாய், ஞாநவுரு வாகுநமை நமக்கு வேறாய் நண்ண வுமே வேண்டுமெனத் தவஞ்செய் தாலு, மீனமலா லாகாத படியி னுனு மியனித்ப வபரோட்ச வேமக்கேக் காலு முனமுறுங் கோச தோடக் கற்ற தாலு மொப்பி னிர்ச்சம் பந்தனு மெனவே போர்வாய்.

14 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃

𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।

ஹே பிரபுவே, சம்பந்த முடைய எனக்கு எங்ஙனம் நிர்ச் சம்பந்த சொரூபத்தன்மை யாதல் எனின்? கேட்டி! கோசங் கட்குச் சேதநத் தன்மையும், எனக்குத் திருசியத் தன்மையும் எப்போதும் பிரார்த்தித்த போதினும், இகழ்ச்சி மாத்திர முண் டாமே தவிர மாருக அஃதொருகாலும் சம்பவிக்கவே மாட் டாதாம். யான் கூடஸ்தனுயும் அவிநாசியாயு மிருத்தலின் எப் போதும் யான் நிர்ச்சம்பந்தி யாவ னென நினைதி. 14

15. கூடஸ்தன்.

ஆற்றுகோல னடைகல்லே கூட மற்ற தவிகார மானுலு மயவி காரங், தோற்றுதல்போ லறிவதனிற் பகுதி யீசன் றுவிதசகஞ் சீவ ருதித் திறத்த லானுங், தோற்றியவை யழிவதற்கு மூல மாகிச் சுயஞ் சித்தா யிருக்கின்ற நாம வற்றிற், சாற்றுபற்றற் றுறலாலு மிகவும் யாமே சாரகர்த்தா வாகியகூ டஸ்த னுகும்.

15 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃.

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌦 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌅𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍂𑌟𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌕𑍂𑌟𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍂𑌟𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌣𑍁𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋𑌹𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

விகாரியா யிருக்கு மெனக்கு ஹே தேசிகோத்தமரே எப் போதும் கூடஸ்தத் தன்மை யெங்ஙனமா மென்பதை யருளுவீ ராக! இரும்பின் விகாரங்கள் யாவுமே கூடக் கல்லின்கண்ணே கற்பிக்கப்பட்ட போதினும் கூடம் நிருவிகாரமா யிருப்பதே போல, யானும் எப்போதும் உளன் எனவும், கூடத்தைப் போல நிர்விகாரமா யிருக்கும் என்பால் ஜீவ ஈசுரர்களும், பிரகிருதியும் ஜகத்தும் உண்டாகின்றன ஒடுங்குகின்றன. எனினும் என்னி

டத்தில் அணுவளவும் விகாரங் கிடையா தெனவும் ஆய்ந்து ஆன்மத் தன்மை யுண்மையினானும், அவிகாரித் தன்மை யுண்மையினானும்; யான் கூடஸ்த னென ஐய மில்லா தெண்ணுதி. 15

16. ஆத்மா.

நானேன்று மானத்துக் கிடமதாக நவில்கின்ற வாங்மாவாய்த் தோன்று நின்ற, வீனமுறு புத்ராதி தூல சூக்க விருதேகஞ் சீவனுமே வேறு பேர்பெற், றூனமிறன் புறம்பாகித் தோன்ற லாலு முறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவி கார, ஞானகனப் பிரமமதாந் தானும் வேறுய் நண்ணுத தாலுநா மாத்மா வாகும்.

16 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶
𑌤𑍇॥ 𑌅𑌹𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।

மனைவி மக்க ளாதியோடு கூடிக் குடும்பியா யிருக்கும் எனக்கு ஆன்மத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? மைந்தன் முதலாய்ச் சூழியம் வரையில் யான் என அபிமானிக்கின்றனர் (அறிவிலர்); அவற்றிற்குப் பெயர் தனித் தனியா யிருத்தலினானும், வடிவ வேற்றுமையினானும் அவை யகம் பொருள் எங்ஙனமாம்? நிர்த்தோஷத் தன்மை யுண்மையினனே எனக்கும் அவைகட்கும் விலக்ஷணத் தன்மையானது ஒளிர்கின்றது. அகம் பொருட் சொரூபமா யிருத்தலின் யான் ஆன்மாவே யாவேன் இதி லையமே கிடையாது. 16

17. நிர்த்தோஷன்.

தோடமெனும் வாதமுத லான தோஷந் துன்னியு மிராகாதி யதனி னேமேம், பீடேபெறு ஞானவஞ்ஞா னங்க ளோமேம் பிறத்தலுட னிறத்தலுமே மயம தான, சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்க தேகஞ் செப்பியிடேம் சீவனேடு பூதங் கட்குங், கேடிலதாய் வேறுகி யிருப்பதானுங் கிளத்தியநிர்த் தோஷனென வறிய வேண்டும். 17

17 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌃

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌜𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑌕𑍇 ॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌡𑌾𑌦𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍇 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃 ॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍁 ।

எப்போதும் தோஷத்தையே செய்யப்பட்ட எனக்கு நிர்த்தோஷத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம்? வாதாதி தோஷங்கள் இத்தூல தேகத்திற்காம், இராகாதிகள் சூக்கும தேகத்திற்காம், அறிவு அறியாமைகளோ இச் சீவனிடத்தாம், ஜடாதிகள் பஞ்ச பூதத்திற்காம். அப்பிரமேயத் தன்மை யெனக் குண்மையினனே யாதொரு தோஷமும் என்பா லில்லை, சர்வ தோஷங்களும் இல்லாமையானே நிர்த்தோஷனு யிருக்கின்றேன் என நிச்சயிப்பாய்.

18. அப்பிரமேயன்.

ஆனபோறி யாலறிதல் பிரமே யந்தா னன்றியறி யாததப்ர மேயமாகு, மூனவிந்தி யத்தறிசத் தாதி கட்கு முட்கரணத் தறிகால திக்கு வஸ்து, வானதேனும் பிரகிருதி புருஷ ருக்கு மன்னியமா யிரு கரணத் தறிய லாகா, தீனமிலா தவைகளையு மறிவ தாலே யிலங்கு சற்சிற் சுகநாமப் பிரமே யன்றுன்.

18. 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌃

𑌮𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑍈𑌰
𑌪𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑍋𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

எனக் கப்பிரமேய ரூபத்தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. பொறிகளால் யாது யாது கவரப்பெறுகின்றதோ அவ்வியாவுமே பிரமேய மெனப்படும். அவை யாவை யெனின், வெளிப் பொறிகளாற் கவரப்படும் சத்தாதி விடயங்களும், உட்கரணத்தாற் கவரப்படும் திசை காலாதிகளுமாம். பிரத்தியக்ஷமா யிருத்தலின் யான் வெளியுட் கரணங்களாலும் அறியப் பெறுதவனே யாவேன் ஆகலின், சச்சிதானந்த

டத்தில் அணுவளவும் விகாரங் கிடையா தெனவும் ஆய்ந்து ஆன்மத் தன்மை யுண்மையினனும்,அவிகாரித் தன்மை யுண்மை யினனும், யான் கூடஸ்த னென வைப மில்லா தெண்ணுதி. 15

16. ஆத்மா.

நானேன்று மானத்துக் கிடம தாக நவில்கின்ற வாங்மாவா ய்த் தோன்று நின்ற, வீனமுறு புத்ராதி தூல சூக்க விருதேகஞ் சீவ னுமே வேறு பேர்பெற், றானமிறன் புறம்பாகித் தோன்ற லாவு முறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவி கார, ஞானகனப் பிரமமதாந் தானும் வேறாய் நண்ணுத தாவுநா மாத்மா வாகும்.

16 [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மனைவி மக்க ளாதியோடு கூடிக் குடும்பியா யிருக்கும் என க்கு ஆன்மத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? மைந்தன் முதலாய்ச் சூநி யம் வரையில் யான் என அபிமானிக்கின்றனர் (அறிவிலர்); அவற்றிற்குப் பெயர் தனித் தனியா யிருத்தலினனும், வடிவ வேற்றுமையினனும் அவை யகம் பொருள் எங்ஙனமாம்? நிர்த் தோஷத் தன்மை யுண்மையினனே எனக்கும் அவைகட்கும் விலக்ஷணத் தன்மையானது ஒளிர்கின்றது. அகம் பொருட் சொரூபமா யிருத்தலின் யான் ஆன்மாவே யாவேன் இதிலையமே கிடையாது. 16

17. நிர்த்தோஷன்.

தோடமேனும் வாதமுத லான தோடே துன்னியு மிராகாதி யதனி னேடும், பீடுபேறு ஞானவஞ்ஞா னங்க ளோடும் பிறத்தலுட னிறத்தலுமே மயம தான, சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்க தேகஞ் சேப்பியிடும் சீவனேடு பூதங் கட்குங், கேடிலதாய் வேறாகி யிருப்ப தானுங் கிளத்தியநிர்த் தோஷனென வறிய வேண்டும். 17

17 [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் தோஷத்தையே செய்யப்பட்ட எனக்கு நிர்த் தோஷத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம்? வாதாதி தோஷங்கள் இத்தூல தேகத்திற்காம், இராகாதிகள் சூக்கும தேகத்திற்காம், அறிவு அறியாமைகளோ இச் சீவனிடத்தாம், ஜடாதிகள் பஞ்ச பூதத்திற்காம். அப்பிரமேயத் தன்மை யெனக் குண்மையினனே யாதொரு தோஷமும் என்பா லில்லை, சர்வ தோஷங்களும் இல் லாமையானே நிர்த்தோஷனு யிருக்கின்றேன் என நிச்சயிப்பாய்.

18. அப்பிரமேயன்.

ஆனபோறி யாலறிதல் பிரமே யந்தா னன்றியறி யாததப்ர மேய மாகு, மூனவிந்தி யத்தறிசத் தாதி கட்கு முட்கரணத் தறிகால திக்கு வஸ்து, வானதேனும் பிரகிருதி புருஷ ருக்கு மன்னியமா யிரு கரணத் தறிய லாகா, தீனமிலா தவைகளையு மறிவ தாலே யிலங்கு சற்சிற் சுகநாமப் பிரமே யன்றான்.

18. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எனக் கப்பிரமேய ரூபத்தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. பொறிகளால் யாது யாது கவரப் பெறுகின்றதோ அவ்வியாவுமே பிரமேய மெனப்படும். அவை யாவை யெனின், வெளிப் பொறிகளாற் கவரப்படும் சத்தாதி விடயங்களும், உட்கரணத்தாற் கவரப்படும் திசை காலாதிகளு மாம். பிரத்தியக்ஷமா யிருத்தலின் யான் வெளியுட் கரணங்க ளாலும் அறியப் பெறுதவனே யாவேன் ஆகலின், சச்சிதாநந்த

ரூபனு யிருக்கப்பட்ட யான் அப்பிரமேயன் என்பதாக உள்ளத்தில் உன்னி யுன்னி யுணர்தி. 18

19. பிரத்தியக்ஷன்.

ஏகதே சத்துடனேக் காலுந் தோன்று மியறமோ காரியமுப் பானேன் றிற்கு, மாகமேலா மேக்காலுந் தோன்றீ சற்கு மங்கங்கண் முழுதினுமேக் காலந் தோறுஞ், சோகமுடன் றேன்றுறுசீ வர்க்கும் வேறுய்ச் சோல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானேன், றுகுபிரத் தியக்ஷமதாய் விளங்க லாலே யறிவாநாம் பிரத்தியக்ஷ னுகுந்தானே.

19. ப்ரத்யக்ஷ:

ப்ரத்யக்ஷத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத் ஸுஷுப்தௌ ஶூந்யரூபிண: ‖ ஏகத்ரிம்ஶத: கார்யமஹம் மமேதி பா⁴நவத் |
ஸர்வாபிமாநீ ஈஶோ ஜீவோ தே³ஹாபிமாநவாந் ‖
ஸர்வேஷாம் காரணஜ்ஞாதா ப்ரத்யக்ஷோऽஹமணுத்வத:

சுழுப்தியின்கண்ணே சூநிய சொரூபியா யிருக்கப்பட்ட எனக்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? தமத்தின் காரியமாய முப்பத் தொன்றும் யான் எனதெனத் தோற்ற முடையனவாம். சருவ அபிமானி ஈசுரராம். தேகாபிமானி ஜீவனுவன். இவ்வியாவற்றிற்குங் காரணமா யிலங்கும் ஆத்மா பிரத்தியக்ஷமாம் அணுத்தன்மை யுண்மையினுனே யதுவே யானென்றுணர்தி. 19

20. அணு.

பலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமேமை
யலைவுறு போறியறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய்.

20. அணு:

அணுத்வம் து கத²ம் மே ஸ்யாத் ஸ்தூ²லதா⁴ ஸ்வரூபிண: |
க³வாக்ஷஸ்தா²த் ரவேர்யத்³வத³ணுவத்³பா⁴தி பா⁴ஸக: ‖
தத்³வத்ஸர்வக³தோऽப்யாத்மா ஹ்யாகாஶாத³திஸூக்ஷ்மத: |
ஸர்வேந்த்³ரியைரவேத்³யத்வாத³ணுரேவாஶரீரத: ‖

எப்போதுந் தூல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அணுத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டா மெனின்? கேட்டி! யாவற்றையும்

விளக்கும் கதிரவன் பலகணி வழியாக அணுவைப்போல் விளங்குதலொப்ப, ஆன்மா, எங்கு மிருந்த போதினும் ஆகாயத்தினும் அதி சூக்குமமா யிருத்தலின், எல்லா இந்திரியங்களாலும் அறியப் பெறுததாகிச் சரீர மற்றிருத்தலின் அணுவேயாம், அதுவே யானென் றெண்ணுதி. 20

21. அசரீரன்.

பகருமுட லுறுங்கன்மி யோகி லோக பாலர்வைசு வாநரனு தியசீ வர்க்குஞ், சேகசரிர முடையீசன் றனக்கும் வேறுய்த் திகழுறு நாஞ் சிற்சுகசத் துருவ தாலுந், தகைமைநமக் கிவ்விதமோ ருடல மில்லா தாலுமுட லெனதெனநு பவத்தா லேற்கு; மிகவனிய மநித் தமேனும் யுத்தி லோக மேவுமத னுலுமச ரீர னுமே.

21. அஶரீர:

ஸதா³ ஶரீரிணோ மே ஸ்யாத³காயத்வம் கத²ம் வத³ |
ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தா²வராந்தாஸ்யு: நாநாரூபை: ப்ருத²க் ப்ருத²க் | கர்மியோகீ³லோகபாலா விராடா³தி³மஹேஶ்வரா: ‖
த்ரிகு³ணை: கல்பிதா: ஸர்வே ஜக³ஜ்ஜீவேஶ்வராத³ய: |
தத்³விலக்ஷணவித்³ரூபே மயி காசித்தநுர் ந ஹி |
ஊஹநீயா க்³ராஹ்யமாநா ஹ்யநித்யத்வாதி³யுக்தித: ‖
நிரிந்த்³ரியத்வாந்நித்யம் ஹ்யஶரீரோऽஸ்ம்யஹம் ஸதா³ |

சந்ததம் சரீரியா யிருக்கு மெனக்கு அசரீரித் தகைமை யெங்ஙனமாம் அருள வேண்டு மெனின்? கூறக் கேட்பாயாக. பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரம் வரையாக வுள்ளன வெல்லாம் உருவாலும் பெயராலும் வேறு வேறாம். கருமி யோகி லோக பாலர் விராட்டு முதலிய மகேசுரர் ஜீவேசுராதி ஜகத்துகள் என்பவை யாவும் மாயையினுலே முக்குண வயத்தாற் கற்பிக்கப் பெற்றனவாம். இவற்றிற் கெல்லாம் வேறு யிராநின்ற அறிவுருவமாய என்பால் யாதொரு தேகத்தையுங் காணேம். இது இது வெனக் கவரப் படுவனவாய் அநித்தியங்களா யிருக்கும் ஊகத்தாலும் எனக்கு நித்தியம் நிரிந்திரியத் தன்மை யுண்மையினுலும் எப்போதும் யான் அசரீர னென வுளத்தே யோர்வாய். 21

22. நிரிந்திரியன்.

அவனவன் சாதியின் றேழிலவ ரவர்க்குறலி னனியர்சா தித்தோ ழிலது மமருசா தாரணம தாயிலது போற்றேக மதனிலே வேறு

பட்ட, வவமுறும் பொறிகள்பல் விதமெனுங் காரியத் தாகுமற் றேன்று செய்ய வறியாம லதனதன் காரியங் கைவந்து வதுவுநன வதனின் மட்டும், விவகரித் துக்கனவி னுடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண லற்றே வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையு மவ் வியாபார மவையு மறியு, மவிருமறி வேயுருவ மாகியிந் தியமுதித் தடங்கலவை தொழில்க டம்மை யறிதலுட னசையாம லுறுநா நிரிந்திரிய னுகுமென வறிகு வாயே.

22. 𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃

𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌚𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿 ॥
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌨 𑌹𑌿 𑌹𑌾𑌨𑌤𑌾 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑍋𑌚𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾 ।
𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌿 ।

வசனிக்கின்றே னெனப் பிரயோகங் காணப்படுதலின் எனக் கெங்ஙனம் நிரிந்திரியத் தன்மையாத லெனின்? கூறக் கேட்டி! அவ் வச்சாதிக் கிரியைகள் அவரவர்கட்கே யியல்பாம் மாறு யாகாவாம், அங்ஙனமே பொறிகட்கும் தத்தம் விடய வுணர்வே யுளது, வேற் றுணர்வு வேறு விதமா யுதவாதாம், அவையும் நனவின்கண்ணே விளங்குகின்றனவே யல்லாமற் கனவிலும் துயிலிலும் விளங்குவதே யில்லை, அவற்றின் சுருங்கல் விரிதல்களையும் அவற்றின் வியாபாரங்களையும் அறிந்து கொண்டிருக்கும் யான், எனக் கெங்கும் அப்பிராணத் தன்மை யுண்மையின் நிரிந்திரியன் என வெண்ணுதி. 22

23. அப்பிராணன்.

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப் பட்டும் பேசுபசி தாக முடன் றேற்றப் பட்டு, நலமதுடன் சீவித்தேன் மரித்தே னென்று நாநேன வதனின்விவ கரித்து மற்றப், பலவிதமா மவத்தைகளிற் காண லாகா ப்ராணனுக்கும் வேறுயத் தொழிலைக் கண்டு, நலமில தன் றன்மையின்றிச் சாட்சி யாகு நாமசைவி லப்ராண னெனவே யோர்வாய்.

23. 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌿𑌣𑌃
𑌬𑌲𑌾𑌬𑌲𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।

𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌨 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌨𑌤𑌾 ।
𑌅𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌮𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ।

பசி தாகாதி ரூபத்தோடு கூடி யவ்வுருவமாம் எனக்கு அப்பிராணத் தன்மையானது எங்ஙனஞ் சம்பவிக்கும்? வலுமை வலுமை யில்லாமை பசி தாகம் ஜந்மம் நாசம் முதலிய விக்கிரியைகள் நனவின்கண்ணே தோற்ற மாத்திரங்களே யல்லாமல் அன்னிய அவஸ்தைகளில் விளங்குவன வாகாவாம். சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு அமநஸ் தன்மை யுண்மையின் மறைகளின் வலுவால் யான் அப்பிராணன் என அறிந்து கொள்ளுதி. 23

24. அமநசு.

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவே ஷத்தை யுறுதலெனக் காமாதி பலவே ஷங்கொண், டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி யயர் கனவி னுட்சகமே யாகி மற்றச், சீரிலதாஞ் சுழுத்தியினிற் காணு தேகுந் தீதான மநச் செயலைக் கண்டு கொண்டு, சேருமதற் கன்னியமாய்ச் சாட்சி யாகித் திகழ்வுறுநா மம்மநசென் றறிவாய் மைந்தா.

24. 𑌅𑌮𑌨𑌃

𑌅𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌏𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌟𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍 ॥
𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌹𑌿 𑌲𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌤𑌃 ॥
𑌅𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌰𑍂𑌪𑌵 [illegible] ।

எப்போதுஞ் சங்கற்ப ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு அமநசுத் தகைமை எங்ஙனமா மெனின்? கூத்தாடி யானவன் ஒருவனு யிருந்த போதினும் பல வேடங்களால் நடநம் புரிவதே போல மநமானது நனவில் இராகாதி வேடங்களால் வெளியே தோற்றுகின்றது, கனவில் உள்ளே கற்பித ஜகத் சம்பந்த ரூபத்தை மநமே யடையும், துயிலின்கண்ணே யெங்கோ சென்றொடுங்கும், இதனை யுடன்பாடாகவும் எதிர்மறையாகவும் இருந்து காணும் எனக்கு நிருமல ரூபத் தன்மை யுண்மையி

ணும் சுருதியின் ஆணையினாலும் யான் அமநசு ஆவேன் என்றெண்ணுதி. 24

25. நிருமலன்.

அறைகின்ற மலமுத்தி ரங்குப்பை சேறதிழி வாஞ்சுடலை சேரி முதலா யளவின்மல மேவுற்ற புவியோடுகே லங்கல்புகை யாகின்ற புழுதி முதலா, யுறைகின்ற மலமேவு நான்குபூ தத்தினுட னுறு கோழை சளிபித் தமு மொழுகின்ற மலமூத்ர முதலான மலமுற்ற வூனமுறு தூல தனுவோ, டுறுகின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத லொழிவின்மல முற்ற சூக்க வுடலினுடன் ஞானவஞ் ஞானமல முறுசீவ னுடனைந்து தொழில்க ளாதி, நிறைகின்ற மலமுற்ற வீசற்கும் வேறாகி நீண்மலமு மற்று மிகவு நிகழ்கின்ற ஞானவா னந்தவடி வானநா நிருமலன் னென்று கோள்வாய்.

25. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் மல ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு எங்ஙனம் நிருமலத் தன்மை யுண்டா மெனின்? மல மூத்திரத் தகைமை, சேறுடைமை, புகை யுண்மை, சஞ்சலத் தகைமை, சூநியப் பான்மை என்பன பூதங்களில் மலிநத் தன்மை யாம், தேகங்கட்கும் இவ்வாறே மல மிருக்கின்ற தன்றோ, தூல தேகத்திற் சிலேட்டு மாதியும், இலிங்க தேகத்திற் காமாதியும், ஜீவனிடத்தில் அறிவு அறியாமை மலமும் உள வன்றோ, பரமேசுர ரிடத்திலும் ஐந் தொழில்களாகிய மல மன்றோ வுளது, என்பாலோ தூய இயற்கைத் தன்மை யுண்மையின் ஐயப்பா டின்றி யான் நிருமலன் ஆவே னென அறிந்து கொள்வாய். 25

26. சுத்தன்.

கோள்கின்ற சாதிவன் னாச்சிரம மதனுடன் கூறதன தன்மதன்மங் கூடுமேத னுறுபயன் தாஞ்சோர்க்க நரகாதி குறைவிலதின்

மிச்சமான, வுள்கின்ற கோடிபவ முதரேடக் குற்றமிக வுலைகின்ற சீவருடனே யுளகிருபை யவதார மாற்சரிய முதலான வுறுதோடக் குற்றவீச, னேள்சீவர் சங்கத்த சுத்தமுறு பூதங்க ளியாவுக்கும் வேறதான யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு மெமையசுத் தங்களேய் தாததாலும், விள்கின்ற விவைகணம் முடைவிவர்த் தங்களாய் மேவியே யுறுதலானும் விமலசித் தாகின்ற நாஞ்சுத்த னேன்னவே விளங்கிட வறிந்து கோள்ளே.

26. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் அசுத்த ரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சுத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமாம்? தத் தமது வருண தரும அதருமங்களான் உண்டாம் சுவர்க்க நரக போகங்களும், எஞ்சி நின்ற கருமங்கட்காக எத்தனை கோடி கற்பங்கள் பிறந்த போதினும் முடியாத பிறப்புகளும் ஜீவனுக் கசுத்தமாம், பரமேசுரருக்கோ கருணையினால் அவதாராதி தோஷங்கள் அசுத்தமாம், ஜீவ சங்கத்தினாலே தோஷங்களோடு கூடி வாழும் பூதங்களும் புவநங்களும், ஆனால் எனக்குப் புத்தத் தன்மை யுண்மையின் யாவற்றினின்றும் யான் சுத்தன் என நிச்சயஞ் செய்வாய். 26

27. புத்தன்.

அறைதலுறு தானுயுங் கூடி நின்று மறிவற்ற கடமாதி பூதாதிக்கு, முறைதனக்கோ ரறிவிலதா யோன்றி னேடே யுறுதலினாலறிவேனவே தோற்று கின்ற, குறைவுறுமூன் றுடல்சீவன் மாயைகட்குங் கூறலுறும் வேறாகி யவைக டம்மைக், கறையின்றிப் பிரகாசஞ் செய்தேப் போதுங் கனபோத வடிவாநாம் புத்த னாமே.

27. [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

எப்போதுஞ் சட ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் புத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? முத்தேகங்கள், ஜீவன், மாயை, பூதாதிகள் ஜடங்களாம், எனது சம்பந்தத்தினாலே சித்தைப் போன்று தோன்றுகின்றன. இவை தனித்து நிற்பினோ சைதந்யத் தன்மையே கிடையாவாம். ஏகனா யிருக்கு மெனக்குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மை யுண்மையின் யான் புத்தனா யிருக்கின்றேன் என் றெப்போதுஞ் சிந்தித்துக் கொண்டே யிருத்தி. 27

28. சர்வஞ்ஞன்

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவித வவத்தையுறு ஞேயத்தையு மறியாமை யுடனறிவ தாயிலகு சர்வபுத் யாகின்ற ஞாநத்தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முயிர்களா யமர்ஞாதுருக்கடமையு மவர்களினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற் காம்பலனு மெப்பொழுதுமே, யறுதியா யினதென வவத்தைமூன் றதனினு மறிகின்ற வடிவமேநம் மளவிலா வுருவான தாலுமித் திரிபுடியை யழிவினு மில்லையாயி, னறிவரில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளையு மறிகின்ற தாலுமிவித மனைத்தென வவத்தையு மறியுநாஞ் சர்வக்ஞ ளுகுமேன் றறிகுவாயே.

28. ஸர்வஜ்ஞ:

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் அற்ப அறிவை யுடைய எனக்குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மையானது எங்ஙனம் சம்பவிக்கு மெனின்? அறியப் பெற்றனவும் அறியப் பெறாதனவும் ஆம் விடயங்கள் ஞேயங்களாம். மூன்றிடங்களிலும் அவற்றைத் தொடர்ந்து அறிதல் அறியாமை ஆந் தன்மையோ டுற்றது புத்தியாம். அதுவே ஞாந மென நவிலப் பெறும். அறிபவனுந் தகைமை யறியானுந் தகைமை

மயமா யிருப்பவன் ஞாதா வெனப்படுவன், இம்மூன்றையுந் திரிபுடியென வியம்புவர்; இத் திரிபுடியின் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளை யறிபவன் என்னினு மந்நியன் எவ னொருவனுமே யில்லையென்பது திண்ணம், அத்தகைய எனக்குப் பரமாநந்த ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் சர்வஞ்ஞ னென நிச்சயஞ் செய்வாய். 28

29. பரமாநந்தன்.

தனதானி யாதிசேல் வம்பிரிய மதுவிராசாதியா னீங்கு காலை தவிராத கையுடைமை பிரியமது செலவாதி தன்னினு லொருவு காலை, யினமான புத்ராதி பிரியமவ ரனலுற்ற விலமதா னீங்கு காலை யிழிதூல வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரிய மதுவும் பினமாம்பி ராணகண் டமதான வாக்கினைப் பெறுபோத கன்றுசீவன் பிரியமது வும்ப்ராண னிறுகாலை விட்டுமேக் காலுமே பிரிய வுருவாங், கனமான வாங்மாவை யன்றியோன் றிவ்விதங் காணுத படியி னுலுங் கருதுமேக் காலுமே தானுக வுற்றநாங் கழறு பரமாநந்தனே.

29. பரமாநந்த:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கிலேச ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் பரமாநந்த ரூபத் தன்மை யெங்ஙனமாம், அரச பய முண்டாயின் கிருக க்ஷேத்திராதிகளை யெல்லாம் விட்டொழித்துத் தநத்தைக் கவர்ந்து கொள்வன், புத்திரன் பொருட்டாக அத் தநத்தையும் விடுவன், நெருப்புப் பிடித்த வீட்டிற் புத்திரனையும் விட்டொழித்து வெளியில் வந்து சரீரத்தைக் காப்பன், அது தூளியால் அவதிப் படும்போது பொறிகளிற் பிரிய முறுவன், பிராணனை வாங்கும்

அரச ஞணை வரினே பிராணனிற் பிரியம் வைத்துப் பொறிகளிற் பிரியம் வையான், பிராணனது முடிவு காலத்திலோ பிராணனைக் காட்டினும் அதிப் பிரியன் யானே யாவேன், என்னினும் பிரிய மாகிய வஸ்து யா தொன்றுங் கிடையாது, எல்லாப் பொருள்களி னுமே ஆந்மாத்தான் அதிகப் பிரியத்திற்கு விடயமாகும், ஆந்மாவாய எனக்குச் சம்புத் தன்மை யுண்மையின் எல்லாவற் றினும் பரமாநந்த முடையவன் யானென வுணர்ந்து கொள்.

30. சம்பு.

கனவிடயஞ் சுழுத்திசோர்க்க விடயந் தன்னிற் காண்சுகங்க டமையெதிர்த்த கரணந் தன்னிற், றனதுசுகப் பதிவிம்ப மாகத் தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சை நிட்டை, துனுகாலந் தனிலுதிக்குஞ் சுகங்க ளாந்ம சுகமான படியாற்றற் சுகம தின்றிப், பனுசுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத படியாலும் பகர்சம்பு நாமேன் றோர்வாய்.

30. ஶம்பு:

[illegible]

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியா யிருக்கும் எனக் குச் சம்புத்தகைமை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? கனவின்கண் ணும், சுவர்க்கத்தும், ஈண்டுள்ள விடயங்களிலும் அநுபவிக்கப் பட்ட ஆநந்தமானதும், துயில் உபேக்ஷை காமாதி முதலிய வற் றில் உண்டாம் ஆநந்த மானதும், எனது சுகப் பிரதி பிம்பமே யென்றும், என்னை விடுத்துச் சுக காரணத் தன்மை யெங்குமே கிடையா தென்றும் எண்ணி யெனக்கெப்போதும் அசலத்தன் மை யுண்மையின் யான் சம்புவாவேன் என் றெண்ணி வாழ்வாய்.

31. அசலன்.

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசம்விட் டலைகின்ற தூலவுட லோக லோகஞ் சுழல்கின்ற விருதேக முடன்மண்ணை வளையமாய்ச் சூழ்ந்

தலைக் கின்ற தாகி, யேய்கின்ற வறல்வன்னி யிவையசைக் கின்றகா லிவைகளுக் கிடம தாகி யெய்துற்ற வம்பரம் பௌதிகச மட்டியோ டேலையிலிவை யாவு முடலாய்த், தோய்வுற்று மெய்யறிவு ளசைகின் ற வீசனுஞ் சோல்கின்ற வேக முடனே சுழல்கின்ற பறவையேன வீரைந்து திக்கினுஞ் சூழ்கின்ற நூறு கோடி, யாய்வுற்ற கற்பங்க ளோடிமிக நாடிடினு மளவைகா ணுத தாகி யங்கங்கு சாட்சியா யசைவிலா தமருநா மசலனேன வறிகு வாயே.

31. அசல:

[illegible]

எப்போதுஞ் சஞ்சல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அசலத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? தேசாதிகளிற் றூலதேகம் சலிக்கின் றது, சூக்கும தேகமோ வேறு வேறு லோகாதிகளிற் சலிக்கின் றது, நீராற் பூமி சலிக்கின்றது, நீருந் தீயாற் சலிக்கின்றது, நெருப்புங் காற்றூற் சலிக்கின்றது, அவ் வாயுவும் ஆகாயத்தி லோய்ந் தொடுங்கும், அவ் வாகாயமும் பிரளயத்திற் சிதாகாசத் தில் ஒடுங்குதலைக் காண்டலின், சமஷ்டியாய யாவற்றையும் யானென அபிமானிக்கும் ஈசுரரும் தற் சைதன்யத்தில் அசை வுறுவர், அநேக கற்ப பரியந்தம் மேற்கூறிய சலந வத்துக்கள் யாவுமே அதிவேகமாகப் பறவைபோற் பறந் தேகினும் சேதநத் தின் முடிவு காண முடியாமையின், அது அவ்வப் பொருட்குஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கும், அத்தகைய சைதந்ய எனக்கு நிர்க்குணத் தன்மை யிருத்தலினனே யான் அசலன் என நிச் சயிப்பாய்.

32. நிர்க்குணன்.

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையு மாக்கித் தகுமிரா சதந்தனிற் சீ வரையு மாக்கி, யத்தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி யவை கடமை விரித்தடக்கி யுகங்க டோறும், வித்தரமாய் விளையாடல் செய்து கோண்டு விளங்குபிர தாநத்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவதிட் டாநமதா யபரிச் சிந்ந சுகவடிவா யுறுநாநிர்க் குணனேன் ற்றோர் வாய்.

32. நிர்குண:

நிர்குணத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் த்ரிகுணாத்மவிந: |
ஈச்வரம் ஸாத்த்விகாதீசம் ஜீவாந் ஸ்ருஜதி ராஜஸை: ||
தாமஸாச் ச ஜகந் நிர்விகல்பத்வாந் நிர்குணோஸ்ம்யஹம் |

எப்போது மீண்டுக் குணங்களோடு கூடி யிருக்கு மெனக்கு நிர்க்குணத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? பிரகிருதியானது சாத்துவிக குணத்தினுனே ஈசுரரையும், இரஜோ குணங்களால் ஜீவர்களையும், தமத்தாற் சகத்தையும் உண்டாக்கு கின்றது எனக்கு நிர்விகற்பத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிர்க்குணன் ஆகின்றேனென் றெண்ணுதி. 32

33. நிருவிகற்பன்.

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங் கட்கு மப்பாலா யவையினதிட் டாந மாகி, யேகமதா மத்துவித ஞாந மாகி யிருக்கின்ற நாந்தனிற் றன் விகற்ப மற்றே, போதுமிவை தமிற்கூடி னுலும் பற்ருப் புகனிமல படிகம் போல் விகற்ப மற்று, வேகலிலாக் கடமாதி யுறும்வே யிற்போ லிருக்கின்ற நாநிருவி கற்ப ஞகும்.

33. நிர்விகல்ப:

கதம் ச நிர்விகல்பத்வம் ஸவிகல்பஸ்வரூபிண: ||
பஞ்சத்ரிம்ஶத்தத்த்வதோந்யோ ரவிவந் நிர்விகல்பக: |
தேஷு தத்ஸ்தோபி ஏவ நீலாதௌ ஸ்படிகோ யதா ||
நிராகாரஸ்வரூபத்வாந் நிர்விகல்போஸ்ம்யஹம் ஸதா |

சவிகற்ப சொருபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருவிகற்பத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? முப்பத்தைந்து தத்துவங்களினும் அயலாய் இரவியைப் போலும் நிருவிகற்பகமா யிருத்தலின் நீல முதலியவை சம்பந்திக்குங்கால் அவ்வதன்கண்ணே அது அது போலப் படிக மிருப்ப தொப்ப நிராகார சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகற்பனே யாவேன் என அறிதி. 33

34. நிராகரன்.

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரம மேன்று மதற்குருவ நாமமிலை யமூர்த்த மேன்று மாமுன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ் சாட்சி யாகு மேன்று மறிபடுதே லஷீதி லாதி, லேகமதாம் பிரமமிதற் கனிய மாகி யிவை விளக்கு மறிவுநிரா கார மேன்று மீரிரண்டு சுருதிகளுங் கூற லானு மியல்கதிரை நாமேந முடனே நீண்ட, சோகசிதா பாசனுக் குஞ் சித்த தேன்னுந் தோடர்பால்வாள் வேட்டுமேநற் சூடுங் கையிற் றேடருதல்போ லிலதேற்றற் சுபாவ சித்துச் சோல்லுருவ ரகிதரேன வேண்டு மோவேன், சோகமிலுத் தியினுலு நாமே யுள்ளிற் றோற் றுபோறி வெளிப்போறியின் விடய மின்றித் தோடரவையை விளக் குமநு பவத்தினுலுந் துகளினிரா காரனு மேனவே யோர்வாய்.

34. நிராகார:

நிராகாரஸ்வரூபத்வம் கதம் ஸாகாரரூபிண: ||
அந்தர்பஹிரஹம் ஸர்வேஷ்வமூர்த்த: ஸாக்ஷிமாத்ரக: |
ஸூர்யபிம்பாஸ்தஜீவஸ்த்விதம் ராத்வணீதோ ஹ்யஸை: |
ந ச சேத்யோ ஹஸ்தபாதத்வம் ஸ்வதஸ்ஸித்யதி கா கதா ||
கரணைர் நிவ்ருத்தஸங்கத்வாந் நிராகாரோஸ்ம்யஹம் ஸதா |

ஆகாரரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நிராகார சொரூபத் தன்மையானது எங்ஙனமாம்? யான் உள்ளும் வெளியும் எவற்றினுள்ளும் அமூர்த்தனுப்ச் சாக்ஷிமாத்திரமா யுள்ளேன், சூரியனைக்காணும் ஜீவன் சித்தங்கிசமா யிருத்தலின் சூரிய மண்டல பரியந்தம் நீண்ட விருத்தி சகித ஜீவனை, கை கால்களைப் போல வாள் கொண்டு வெட்ட முடியாதாம் எனின் சித்தாயிருக்கு மெனக்கு அமூர்த்தத் தன்மை யுண் டென்பதும் எக்கரணங்களாலும் என்னை வெட்ட முடியா தென்பதுஞ் சுயமாகவே துணியப் பெறு மெனக் கூறவும் வேண்டுமோ அத்தகைய எனக்குக் கரண வியாபாரம் யாவும் விடுபட்டு நித்திய முக்தத் தன்மை

யுண்மையின் யா னெப்போதும் நிராகாரனே யாவேன் என் றெண்ணுதி.
34

35. நித்திய முக்தன்.

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவனுயு மநுதிநமு மமர்த லாலே யதங்மமோடு தங்மமத னுனிதம் பேத்தனே யன்றி யோரு காலு முத்த, னயமாக வலனேன்று கங்மகாண் டத்தினி னண்ணு மாங் மாவி தேன்றே நாடுபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞாநத்தி னவின் மலங் கங்ம மதனு, லுயருதலில் பேத்தனு யுறுவன்ஞா நத்தினி லுயர்முத்த னுவ னேன்றே யுபாசனு காண்டத்தி லாங்மாவி தேன் றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு, மயலாகி நிருவிகா ரவ்வறிவ தா மேமக் காகுபேங் தத்தோ டக்கு மணுகலோரு காலத்து மில்லாத படியினு லமர்நித்ய முத்த னுமே.

35. நித்யமுக்த:

கத²ம் மே நித்யமுக்தத்வம் ஸதா³ ப³ந்த⁴ஸ்வரூபிண:॥
கர்மகாண்டே³ நித்யப³த்³த⁴: கர்தா ஜீவோ ந முக்திபா⁴க்।
ப⁴க்திகாண்டே³ நித்யப³த்³தோ⁴(அ)பீஶாந்முக்தோ ப⁴வத்யயம்॥
ஜ்ஞாநகாண்டே³ யதா² நாஸ்தி வ்யாத⁴தா ராஜவம்ஶ்யகே।
ராஜேதி ஶ்ரவணாத்³வ்யாத⁴ஸ்யாபி வ்யாத⁴தா யதா²॥
அஜ்ஞாநாஜ்ஜீவவஜ்ஜாதி ப்³ரஹ்மேதி ஶ்ரவணாத்³வயம்।
தஸ்மாந்மே நாதி³முக்தத்வம் நித்யமுக்தோ(அ)ஹமேவ ஹி॥

எப்போதும் பந்த ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நித்திய முக்தத் தன்மையானது எங்ஙனம் பவிக்கு மெனின்? கருமகாண்டத்தில் நித்தங் கட்டுப்பட்டவன் கருத்தா ஜீவன் என முக்தியை யடைய அவன் கூடாதவனேயாவன், பக்தி காண்டத்தில் நித்தியபத்தனுகி யிருந்த போதினும் ஈசன் றிருவருளால் இச் சீவன் முக்தனுதல் கூடும், ஞாந காண்டத்தில் அவ்வா றின்றும் மற் றெவ்வா றெனின், வேடத்தன்மையை யடைந்த மன்னவன் மகனுக்கு நீ அரசகுமரன் என வேடனுதுஞ் சிரவணத்தைக் கேட்டு உடனே வேடத் தன்மையானது எகிவிடல் போல அஞ் ஞாநத்தினுலே ஜீவனைப் போல இலங்குபவன் நீ பிரஹ்ம சொரூப மென்னும் உபதேசமாகிய சிரவணத்தால் தானே பிரஹ்ம

சொரூபமா யிலங்குபவன், ஆகலின் எனக்கு அநாதி முக்தத் தன்மை யுண்மையின் யான் நித்திய முக்தனே யென எண்ணி வாழ்வாய்.
35

36. அநாதி முக்தன்.

ஆமயர்வின் மூவர்முதற் றேவர் சாலோ காதியேனக் கற்பிதமா யழியு முத்திக், கேம முறப் புறம்பாகச் சித்தித் தேன்று மேள்ளள வுங் கிரகிக்க விடக்கூ டாதாய்த், தோமறுசற் சிற்சுகமே வடிவாங் தம்மைச் சுருதியினு லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி, யாமதனு லேழை ந்தின் மேலா நாமே யநாதிமுத்த னேனவகத்தி னறிய வேண்டும்.

36. அநாதி³முக்த:

கத²ம் அநாதி³முக்தத்வம் பூர்வம் ப³த்³த⁴ஸ்வரூபிண:।
த்ரிமூர்த்யாதி³பதா³வாப்தி: கல்பிதேயம் யதா² ந ஹி॥
த்யாஜ்யாவாப்யவிஹீநா ச ஸச்சிதா³நந்த³ரூபிணி।
ஶ்ருத்யா ஜ்ஞேயா நாதி³முக்தி: பஞ்சத்ரிம்ஶாத்பராவரா।
அச்யுதத்வாத³தோ²நாதி³முக்தோ(அ)ஹம் ந ஹி ஸம்ஶய:।

முன்னர்ப் பத்த சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு அநாதிமுக்தத் தன்மையானது எங்ஙனம் எனின்?

மும்மூர்த்தியாதிபதப் பிராப்தியானது கற்பிதமாம், இஃ தங்ஙன மன்றும், தள்ளத் தகாததும் கொள்ளத் தகாததும் ஆகிய சச்சிதாநந்த ரூபத்தின்கண்ணே அநாதி முக்தியானது சுருதியால் அறியத் தக்கதாம், அது முப்பத்தைந்து தத்துவங் கட்கும் அப்பாற்பட்டதாம், அத்தகையதாய எனக்கு அச்சுதத் தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யான் அநாதி முக்த னென வைய மின்றி யறிந்து கொள்வாய்.
36

37. அச்சுதன்.

நழுவல்சுத நழுவாதச் சுதம தாகு நாடுமோரு நூறுண்டின் மேலி ராம, னழுவுகின்ற தூலவுடல் பிரள யத்தி னழுவு லிங்க வுடல்பூத ஞாநங் தன்னி, னழுவவித்தை மாயைபரன் சீவ னுக நவிலுமையே முக்கயலாய்ச் சுகசிற் சத்தாய், நழுவலிலா தேக்கா லுங் தானே யாக நண்ணிவிளக் கிடுதலினச் சுதனு மாகும்.

37. அச்யுத:

அச்யுதத்வம் கத²ம் தே³ஹஸ்யாத்³யவஸ்தா² ச்யுதரூபிண:।
ஶதாப்³தே³ ஷட்³விநாஶஸ்யாஜ்ஜாயதே விஜநாஶநம்॥

ஜ்ஞாநாதிவிகாராணாம் ச ஸர்வேஷாம் ச விநாஶத꞉ ।
ஸதா ஸர்வப்ரகாரேண க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வாச்ச அச்யுத꞉ ॥

எப்போதும் நழுவும் வடிவினனுயை எனக்கு அச்சுதத் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? நூறு வயது சென்ருல் தூல சரீரம் நாசமாம், பிரளயத்தில் இலிங்கசரீரம் நாசமாம், ஞானத்தினுலோ அவித்தையும் மாயையும் ஜீவனும் ஈசுரரும் மறைவுறும், என்பதனுனும் முப்பத்தைந்து தத்துவங்கட்கு மேலாயிருப்பதனுனும் க்ஷேத்திரஞ்ஞத்தன்மை யுண்மையினுனும் நீ அச்சுதனேயாவாய். 37

38. க்ஷேத்ரஞ்ஞன்.

மூலவஞ் ஞானகா ரியமதா யமர்கின்ற மூன்றுதனு வுஞ்சேத்திர முன்னுமிதை யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னுகுநீ மொழியர்த்த மறியேனெனல், சீலமில பாவவுரு வஞ்ஞாந மிதுபரம சித்திலா ரோபமாகித் திகழநா தியதேனச் சொல்வதா நானேனச் சேத்திரந் தன்னினுற்ற, வாலம்ப மில்லறிவ நாதியா யுறுவத்தி யாசமாம் பூர்வ தேகவாங்மவநு பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாங்மப்பி ராந்திகட்கு, மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிரமை யறிவின்மை மொழிசேத்ர மத்தியா சமூ மோகமேன நீக்கியவ திட்டாந மாயறியு முரணினுஞ் சேத்தி ரக்ஞன்.

38. க்ஷேத்ரஜ்ஞ꞉

க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத் க்ஷேத்ரஸ்ய ஸாக்ஷிண꞉
ஶரீரத்ரயம் க்ஷேத்ரமஜ்ஞாநஸ்ய கார்யத꞉ ॥
க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஆத்மா ஸ்யாத் அஜ்ஞாநாதஜ்ஞோ பவதி ஜீவக꞉ ।
ந சைவாயம் அஜ்ஞாநாதேவம் ஜ்ஞாத்வாபி முஹ்யதி ॥
க்ஷேத்ராத்யாஸோ(அ)நாதிரத꞉ ஸநாஶோ தேஹாபிமாநத꞉ ।
ததச்சரீரம் ஸம்ப்ராப்ய தேஹாத்தேஹாதிதேஹகா꞉ ॥
பீஜவ்ருக்ஷவதந்யோந்யம் நாஸ்த்யந்தோ ஜந்மகர்மணோ꞉ ।
பர்யாயா ப்ராந்திரத்யாஸ꞉ கல்பநாரோப இத்யபி ॥
வாங்மநோகோசராதீத க்ஷேத்ரஜ்ஞோஹம் நஸம்ஶய꞉ ।

எப்போதும் க்ஷேத்திர சொரூபியா யிருக்கும் எனக்கு க்ஷேத்திரஞ்ஞத் தன்மையானது எங்ஙன மென்னில்? மூல

அஞ்ஞாந காரியமாதலின் மூன்று தேகங்களும் க்ஷேத்திரங்களாம், க்ஷேத்திரஞ்ஞ ஆன்மாவோ அஞ்ஞாநத் தானே அஞ்ஞனகிய ஜீவனுவன், நீ கூறிய பொருளை யான் அறிகின்றிலேன் என்பதாக அறிந்தும் மோகிக்கின்றனன். க்ஷேத்திராத்தியாசம் அநாதி யெனினும் நாச முடையதேயாம், பூர்வ தேகாபிமாநத்தாலே இத்தேகமானது அடையப் பெற்றதாம், இத்தேகத்தி னபிமாநத்தினுலே வருந் தேகங்க ளுண்டாம், தருவும் விரையும் போலப் பிறப்பிற்குங் கருமத்திற்கும் அந்நியோந்நியம் அந்தமே கிடையாதாம், பிராந்தி அத்தியாசம் கற்பனை ஆரோபம் என்பன பரியாயமாம், ஆகலின் வாக்கிற்கும் மநத்திற்கும் எட்டாத தன்மை யெனக் குண்மையினுனே ஐய மில்லாமல் யான் க்ஷேத்திரஞ்ஞனுவே னென் றுணர்தி. 38

39. மநோவாசாம கோசரம்.

மலையுமந மேன்னலங் தக்கரணம் வாக்கேன்னன் மருவுபத் திந்தி ரியமாம் வருமிருவ கைக்குமிக வெட்டோணுப் பொருண் மநோ வாசாம கோச ரந்தா, னலைவில்பொரு ளிந்தவித மாகுமேற் சூநியம தாமேனிற் சுருதி பிரம மஸ்திபா திப்பிரிய மேன்றுமதை யறிபவ னதுவாவ னேன்று மின்ன, மேலையதற வோதலிற் பொருள் சூந்ய மலவாயி னெட்டோணு தேவித மேன்னி லெழுகின்ற திரிவித வவத்தையறி கின்றசித் தேலையுற்ற வாக்கு மநதி, னலைதலுறு மந்நுவய வெதிரேக மவையையறி பொருளலா தவையின் விடயமல்லவா தலின்மநோ வாசாம கோசர னுகுநா மேன்ன வறிவாய்.

39. மநோவாசாமகோசர꞉

வாங்மநோகோசரத்வம் மே கத²ம் ஶ்ருணு வதாமி தத் ॥
மநோவாசாமகோசரத்வே தத்த்வேதாஷ்யம் ஸ்வஶப்தத꞉ ।
ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்மேதி ஶ்ருதிவாக்யத꞉ ।
ஶூந்யம் ப்ரஹ்மணோ விசாரம் ந பிமேதி கதஞ்ச ந ॥
போதிதாஸ்ம்யநந்தா நாஸ்தி தத்வேதவிஷய꞉ கத²ம் ।
ஸாக்ஷி த்ரயோதயாதீத வ்யாபாராத் வேத்யோஹம் ॥
அவ்யாக்ருதத்வாந்நித்யம் மநோவாசாமகோசர꞉ ।

வாக்கிற்கு மநத்திற்கும் எட்டாத தன்மை யெனக் கெங்ஙன மெனின்? அதைக் கூறக் கேட்பாயாக? மநத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத தன்மையதேல் அதன் சொரூபம் சூநிய மெனச் சங்கை வருதல் கூடும், சத்தியம் ஞாநம் சுகம் என்னுஞ் சுருதியினானும், பிரஹ்ம வித்தானவன் பிரஹ்ம ரூபமாகவே யிருக்கின்றனன் என்னுஞ் சுருதியினானும், பிரஹ்மத்தினாநந்தத்தைப் பெரிதறிந் தறிஞன் யாண்டும் எதற்கும் அஞ்சான் என்னுஞ் சுருதியினானும், சொரூபங் கூறப் படுதலின் சூந்யத் தகைமைச் சங்கை வருதற் கிடனின் றன்றே, நல்லது அஃதாகுக, ஆயினும் மந வாக்குகட்கு விடயமாகாமை யாங்ஙனங் கூடு மெனின்? மூன்றவஸ்தைகளும் உதித்தலையும் ஒடுங்குதலையும் அவற்றின் வியாபாரங்களையும் யா னுணர்கின்றே னென்பதனானும் எனக் கவ்வியா கிருதத்தன்மை யுண்மையி னானென்பதனானும் யான் எப்போதும் மநோ வாசாமகோசரன் என வுணர்தி. 39

40. அவ்வியாகிருதன்.

ஆற்றுமுரு நாமமோடு விவகரிக் கப்படுவ தாம்பொருள்வி யாகிருதமா மவையிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகம தன்கார ணப்பி ரமமாச், சாற்றும்வே தாந்தத்தி னிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின்முக்கு ணங்க ளுற்ற தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந் தாமுமே சமமுட னடங்கு காலை, யேற்றுபிர தாநமோ டவ்வியா கிருதமூல கதன்மூல மென்று சொல்வ ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்தியாய்ச் சித்ததா யியலு சர் வக்ஞ பிரமந், தோற்றுலகின் மூலமா மறிவில்பிர தாநமது துக ளுலகின் மூல மாகாச் சொல்லுமிவ் வேதுவாற் சகமூல மானநாந் துரிசிலவ் வியாகி ருதனே.

40. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃

𑌕𑌥𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑌦𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑌶𑌾𑌖𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌮 ।

எப்போதும் வியாகிருத ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அவ்வியாகிருதத் தகைமையாம் எனின்? யாது நாம உருவத்தோடு கூடியதோ அது வியாகிருதமாம், அதனினும் விலக்ஷணமாயது அவ்வியாகிருதமாம், முக்குணங்களுஞ் சமமாதலினாற் பிரதாந மெனவும், காரண மெனவும், அவ்வியாகிருத மெனவுங் கூறப்படும். அந்தப் பிரதாநமே ஜகத்திற்குங் காரண மெனப்படுமெனச் சாங்கியன் சங்கிக்கின் அது பொருந்தாதாம். இதற்கும் இதனது காரியத்திற்கும் பிரஹ்மமே காரணமாம், இதனது சக்தி பரையாய் நாநாவித ஆற்ற லுற்றதாம் எனச் சுவேதாசுவதர சாகைகளாற் பெறப் படுதலின் எப்போதும் எனக்குச் சாக்ஷித் தன்மையும் அக்ஷரத் தன்மையு மிருத்தலின் யான் அவ்வியாகிருத னெனவே சிந்திப்பாய். 40

41. அக்ஷரன்.

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரநூ ருண்டுபிர ளயஞாந மவைவினாச நணுகின்ற மூவுடற் கதிதசித் தானநா நந்தலில தால க்ஷரங், காசின்மறு யுத்திசர மெனல்வேத மதனினாற் கழறுபொரு ளக்ஷ ரந்தான் கருதுமீ மாங்கிசன் சங்கைமுன் னுள்ளபொருள் காணலாம் பொறியி னதனா, லாசின்மறை விதிநிடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே யறையு மென்னி லாரணம் பொறியினாற் பிரமமறி யப்படா ததுவிதிநி டேத மென்னப், பேசுமவை யாலுறு திமிசையைச் செயவொணா தென்றுதான் பேசல் போலப் பிரமமே நாமென்ன வறியெனக் கூறலாற் பிரிவினா மக்ஷ ரந்தான்.

41. 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌶𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿
𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 ॥[𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌈𑌶𑌾𑌂𑌸𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌤𑍈𑌵 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌪𑌿𑌰𑍋𑌸𑌨𑍇 ॥

[illegible]

எப்போதும் நாச ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அக்ஷரத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம்? முச் சரீரங்களும் ஞானத் தானும் பிரளயத்தானும் நூறு வருடங்களானும் நாசத்தை யடையு மென்பதி லையப்பா டின்ரும், இது போலத் தனது சொரூப மொரு காலத்திலும் அழிவது இல்லை, அவற்றினும் விலக்ஷணமாகிய சாக்ஷியாம் நீ யக்ஷரனே, மறு யூகங் கேட்டி! க்ஷரம் வேதமாம் அவ்வேதத்தானே யாது பிரதி பாதிக்கப்படு மோ அது அக்ஷரமாம், இதன்கண் மீமாஞ்சகன் சங்கித்தல்:— இந்திந்திரியங்களால் அநுமிக்கப்படும், நிஷித்த ரூபமாயும் விதி ரூபமாயும் இருக்கும் கருமங்களையே வேதம் விளம்புகின் றது ஆகலின் வேதத்தானே பிரஹ்மம் பிரதிபாதிக்கப் படுகின்ற தென்ப தெங்ஙனந் தங்களாற் கூறுவ தியையும் எனின்? ஹே மதி கெட்ட மூட சிகாமணியே! உன் சங்கைக் குத்தரங் கூறக் கேட்டி! பிரஹ்ம வித்தானவன் பிரஹ்மத்தை யடைவ னென் றும், ஆந்ம வித்தானவன் சோகத்தைக் கடப்பன் என்றும், இருதயக் குகையின்கண்ணே யிருக்கும் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந் தவன் பிரஹ்மத்தின்கண்ணே நிலைபெறுவ னென்றும், ஆநந் தம் பிரஹ்மம், அவ்வாநந்தத்தை யடைந்து ஆநந்தமே யாவன் மற்றென் ருகான் என்றும், அபயமா யிருக்கும் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தவனுக்குப் பயமே கிடையாது என்றும், யாவன் பேத புத்தியைச் செய்கின்றனே அவன் பயத்தை யடைகின்ருன்

என்றும், எதனினின்றும் வாக்கும் மநமும் கோசரிக்க முடியா மற் றிரும்புகின்றனவோ என்றும், பிரஹ்மத்தி னநந்தத்தைப் பெரிதடைந் தறிஞன் பீதியை யாண்டும் பெற்றிட மாட்டான் என்றும், புண்ணியத்தாற்று னென்னே பாவத்தினுற்று னென் னே இரண்டையும் நீக்கி இன்ப பதம் எய்தவேண்டு மென்றும், யாவன் அந்நியத்தை யுபாசிக்கின்ருனே அவன் பசு வென்றும் அநேக வேதங்கள் அறைதலின், பிரஹ்மமே யா னெனச் சிரவ ணித்துச் சுயம் பிரஹ்மமே யாகின்றனன்; ஆகையால் எனக் கெப்போதுந் திருக்கு ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் அக்ஷ ரன் என நினைந்து வாழ்வாய். 41

42. திருக்கு.

அறிவதுதி ருக்காம தாந்மா வலாதுதா னமர்திருசி யங்க ளாங் மா வன்றுலோ காயுதன் சங்கையநம் வநினைதமுத லானபோ கங்க ளேல்லா, மறிந்தநுப விக்கையா லாகந்தி ருக்கென்னு மவனையே சாருவாக னமரவே கண்டித்த லிந்திரிய மில்காலை யறிவுகெட் டோ ன்றை யுந்தா, னறிந்தநுப வித்திடா தாலுமே யிந்திரிய மமர்காலை யறிவதாக வாகமது விலகலா லாகமறி வன்றுபேறி யறிதிருக் கென் னு மவனை,யறிதத்து வாதிகண் டித்தலவ னுல்வழக் கற்றபடி யேபி ராண னுங்மாவ லாதிந்தி யங்களாங் மாவுமே யன்றென்று ரைக்கு மவனை, யறியுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராணபோறி யாகமுத லியாவு மநமில் லாவிடிற் றேற்றமை யான்மநந் திருக்குமற் றதுதிருசி யங்க ளேன்னு, மவனையுந் தார்க்கிகன் கண்டித்தல் புத்தியில் லாது விடின் மநது சலன மதனுற்றி ருக்கன்று புத்தியே யறிவென்னு மவனையும் புத்த னீக்க, லறிதலுறு யாவுஞ்சு ழுத்தியி லிலைச்சூந்ய மாந்மாவே னவனை நவில்பட் டாசாரி யதுவுமாந் மாவன்று றுஞ் சக மடைந்தனன் சுழுத்திபி லேன, வறைசீவ னறிவேன்பன் யாவ ரையு நீக்கல்வே தாந்தியறி விற்சீ வனே யாதியாய் விடயவரை யில கலா லறிவல்ல வவையறியு நாந்திருக்கே.

42. [illegible]

[illegible]

வர்ணிதம்| ஜீவஸ்ய நிர்கமே தேஹமரணஸ்யாத்ர தர்ச-
நாத் ‖ சக்ஷுரிந்த்ரியாண்யாத்மா வதந்த்யாதி ப்ரயோக-
தஃ | ப்ராணவாதிநேந்த்ரியாணாம் கலஹே ப்ரஹ்மயு-
க்திதஃ ‖ சக்ஷுராத்யக்ஷநாசேபி ப்ராணஸத்த்வேந
ஜீவதி| ப்ராணோ ஜாகர்தி ஸுப்தேபி ப்ராணச்ரே-
ஷ்டாதிகம் ச்ருதம்‖ தத்தந்நிஷ்டஸ்ய தத்வேநோபாஸகஸ்தத்த்வ-
வாஸகஃ | ப்ராணஸ்ய ஹாநம் மநஸி மநஸா ஜ்ஞாயதே
ஜகத் ‖ தத்தார்கிகா தூஷயந்தி புத்த்யா நிச்சீயதே
மநஃ | அஹம் வ்ருத்திஸ்வரூபத்வாத்புத்திராத்மா நவேதரஃ‖
ஸௌகதஸ்த்வத புத்திசூந்யாத்மாச்சூந்யத்தேதி கத்ய-
தே | பாட்டாஸ்தத்தூஷயந்த்யேநாம் ஜீவ ஆத்மாந்யதா‖
ஸுஷுப்தோஹம் ஸுகமஸ்வாப்ஸமிதி நாஹம் கிஞ்சிதவேதிஷம் |
தேஹாதி ஜீவபர்யந்தா ஹ்யநாத்மாநஏவ நிஸ்சிதாஃ‖
ஸர்வப்ரகாசகத்வாச்ச ப்ரத்யக்த்வாதஹமேவாஹம் ந ஸம்சயஃ|

எப்போதுந் திருசிய ரூபமா யிருக்கும் எனக்குத் திருக்கு ரூபத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின் ? கேட்டி ! விகாரத்தோடு கூடிய திருசிய மியாவும் அநாத்மாவாம், விகார மற்ற திருக்கே யாங்மாவாம், இதன்கண்ணே வாதிகட்கு விவாதம் உண்டாதல் கூடும், மாலை சந்தந வநிதை முதலிய போக்கிய வத்துக்கள் இதன் பொருட்டே பயன் படுதலின் இத் தூல தேகமே யாங்மா வென்பன் விரோசனன், அவனைச் சாருவாகர் கண்டித்தல், ஜீவனுனது போய்விட்டால் தேகத்தின்மரணத்தை யிங்குக்காண்டலினுனும், வசனிக்கின்றேன் என்பதாதியாய பிரயோகங் காண்டலினுனும், இந்திரியங்களே யாங்மா வென வெண்ணற்பாலதாம். பிராண வாதிகள் பேசுவதாவது, இந்திரியங்க ளாங்மா வாகாவாம்; ஏனெனின், இந்திரியங்கட்கும் பிராணனுக்கும் பரஸ்பரம் கலகம் நேரிட்டபோது எது சென்றுற் றேகம் அமங்கலமாமோ அது ஆங்மா வெனப் பிரஹ்மா கூறிய யுக்தியினுனும், விழி முதலிய இந்திரியங்களுள் ஒன்று சென்ற போதினும் பிராண னிருத்தன் மாத்திரையானே குருடன் செவிடன் எனச் சீவித்தலினுனும், துயிலின்கண்ணும் பிராணன் விழித்திருத்தலினுனும், அநேக மேன்மைகள் பிராணனுக்குக் கேட்கப்படுதலினுனும் பிராணனே யாங்மாவாம்; அம் மதத்தை மந

மே யாங்மா வென்னும் உபாசகனுகிய மற்றொருவன் தூஷணஞ் செய்தல், மநத்தினுலேயே பிராணன் விளங்குகின்றது மநத்தாலேயே யுலகம் முழுவதுங் காணப் பெறுகின்றது ஆகலின் மநமே யாங்மா வென்பன்; அதனைத் தார்க்கிகர் கண்டிக்குமாறு புத்தியினுனே இது மநமென நிச்சயிக்கப் படுகின்றது, நான் என்னும் விருத்தி சொரூபமா யிருத்தலின் புத்தியே யாங்மாவாம் மற்றைய தன்றும் என்பர்; பௌத்தரோ துயிலின் கண்ணே புத்தி சூந்யமா யிருத்தலின் சூந்யமே யாங்மா வெனச் சொல்வர்; பாட்டரோ அதனைத் தூடிக்குமாறு, அந்நியமாய ஜீவனே யாங்மாவாம்; சூந்யத் தன்மை யாங்மா வாகாதாம், யான் சுகமாகவே துயின்றேன், யான் ஆண் டொன்றையு மறிந்திலேன் எனத் துயிலின்கண் ணநுபவிப்பவன் ஜீவனுவென் என்பர்; இவர்க ளியம்பிய தேக முதலாகச் சீவ னீறுக யாவும் அநாங்மக்க ளென்பது நிச்சயமாம். ஆகலின் யாவற்றிற்கு முள்ளா யிருக்குந் தன்மையும் பிரத்தியக்குத் தன்மையும் எனக்கு இருத்தலினுனே யான் றிருக்கே யாவேன்; இதிற் சமுசய மில்லை யென்பதாகத் துணிவாய். 42

43. பிரத்தியக்கு.

அகநோக்க மநதினி லகப்படும் வஸ்துவே பிரத்தியக் கந்த வாங்மா வவித்தையா திகளினுற் சீவாதி யாய்ப்ராக் காம்விர்த்தி வெளி நோக்க மாய்ச், சகமீசர் தேவர்சாஸ் திரமென்னும் விடயங்க டமிலலைங் தோய்ந்து பருவஞ் சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடிலாங் மாமிகத் தகுநிரதி சயமுத்தி யென், பகர்சுருதி வாக்யவுப தேசமுற் றுடல்பொறிகள் பஃகரணம் யாவு நீக்கிப் பன்னிடும் பிரத்யக்கு விர்த்தியென் றுறுபெயர்ப் பற்றியே தன்னை நோக்கித், தகைமையுறு வெய்யிலின் விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத் திரம தாகச் சனிக்கின்ற விர்த்திஞா நத்தையே காணுநாங் தயங்கிடுபி ரத்தி யக்கே.

43. ப்ரத்யக்

ப்ரத்யக்த்வம் து கதம் தேஹஸ்ய ஸர்வஸ்ய பாஹ்ய-
ரூபிணஃ ‖ அந்தர்முகாந்த ஸஞ்சாராத்யஸ்ய ப்ராத்யம்
ப்ரத்யமேவ தத் | அஜ்ஞாநாத் ஸ்வயமேவாத்மா ஜீவபாவம்
கதஸ்ததஃ ‖ ஈச்வரோதே கர்மஹோமாதி தேவதாபூஜந
ராதிஷு | பஞ்சவர்ணஜபாய தேவ மஹதே தேவ

निवृत्तिम् ‖ [illegible] | पञ्चकोशविवेकेन लभते निवृत्तिं परम् ‖ अतश्चिन्मात्ररूपत्वात् प्रत्यगात्मा न संशयः |

எப்போதும் பாகிய ரூபியா யிருக்கும் எனக்குப் பிரத்தியக் குத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம்? உண் முகமாகச் செய்யும் அநுசந்தாநத்தால் அகப்படுவதே பிரத்தியக் கெனப்படும், அஞ்ஞாநத்தினலே யாத்மாச் சுயமாகவே ஜீவத் தன்மையை யடைந்தது, ஆகலின் தேவதிர்யக்கு நராதி சரீரங்களி லிருந்து கொண்டு போகப் பொருட்டுக் கருமத்தைச் செய்கின்றது, மீண்டும் மீண்டும் பிறவியையே யெடுக்கின்ற தல்லாமற் பேராநந்தத்தையடைவதே கிடையாது; நிட்காமபாகச் செய்யப்பட்ட நற்கருமங்களின் பரிபாகத்தானே கிடைக்கப் பெற்ற சற்குருவின் உபதேசத்தானே, பஞ்ச கோசங்களின் விவேகத்தானே பேராநந்தத்தைப் பெறும்; ஆகலின் சிந்மாத்திர ரூபத் தன்மையெனக் கிருப்பதனுனே யான் பிரத்தியக் காந்மா வென்பதன் கண்ணே ஐயப்பா டின்ரும். 43

44. சிந்மாத்திரன்.

சேடமாகி யறிவற்றுத் தோற்று கின்ற சேகங்களையுஞ் செயற்கையறி வாக வுற்று, மடமான தறுமியற்கை யறிவின் மூன்று வகையான வுடல்களையு மியற்கை யான, விடமான வறிவாகிக் காணு நின்ற வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல் லாமற், றிடமாமற் றோரு வடிவு மிலாத தானுஞ் சின்மாத்ர னெனவேன்றுஞ் சிந்தை செய்வாய்.

44. चिन्मात्रः

चिन्मात्रत्वं कथं च स्यात् सदा साक्षिस्वरूपिणः ‖ अखण्डाकारवृत्तिस्थ [illegible] | [illegible] ‖ जडरूपं [illegible] | कोशेष्वेतत् [illegible] ‖ सद्रूपत्वाच्च सदा चिन्मात्रोऽहं न संशयः |

எப்போதும் சாக்ஷிய சொரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சிந்மாத்திரத் தகைமை யெங்ஙனமாம்? அகண்டாகார விருத்தியும் சூரியன் முன் வைத்த தீப வொளி மங்குவதே போலச் சச்சிதாநந்த ரூபமா யிலகு மென்பாலே மங்கி யொடுங்கும்; ஜடரூப உலகமும் சித்தின் சந்நிதி மாத்திரத்தால் ஜடமா யிருந்த போதினும் கோசங்கள் சைதந்யம் போலும் தனது வாஸ்தவ சொரூபத்தை விசாரியாத வரையிலும் இலங்குகின்றன; ஆகையால், எனக் கெப்போதும் சத்ரூபத் தன்மையுண்மையின் யான் ஐய மில்லாமற் சிந்மாத்திரனு யிருக்கின்றே னென்றெண்ணுதி. 44

45. சத்துருபன்.

நானெனமுன் றவத்தையினுண் ணேக்காய்த் தோன்று நாலேழ்தத் துவங்கள்வெளி நோக்கா யீதேன், றீனமுடன் றேற்றுமேழ் தத்துவங்க ளிருவகையா மையேழுந் திாங்க டோறு, மூனதிரி விதவவத்தைகளினுந் தோன்றி யொழிகையினுங் கூடவொழி யாமற்றனே, யீனமிலா நித்தியமாய் நிலைமை யுற்றே யிருக்கின்ற நாமேசத் தேன்ன வோர்வாய்.

45. सद्रूपः

सद्रूपत्वं कथं च स्यादसत्त्वपूर्णस्वरूपिणः ‖ अष्टाविंशतितत्त्वेषु अहं चेतीति भासनम् | इदं तया मायया जातास्तत्त्वार्थाः [illegible] ‖ उत्पत्तौ विलये ते सर्वावस्थात्रयेषु च | निरीश्वरस्वात्मा साक्षी सद्रूपोऽस्म्यहमेव हि ‖

எப்போதும் அசத் சொரூபியா யிருக்கு மெனக்குச் சத்து ரூபத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம் எனின்? இருபத் தெட்டுத் தத்துவங்களிலும் யான் என தென்னுந் தோற்ற முண்டாவதே போல இது வென்பதாக விலங்கும் ஏழு தத்துவங்களும் மாயையாலானவாம். இவைகள் யாவுமே யுற்பந்நமாகி இலய மடைகின்றனவென்பது மூன்றவத்தைகளிலுங் காணப்படுகின்றன; ஆகையா லெனக் கெப்போதும் நிரீசுரத் தன்மை யுண்மையின் யானே சாக்ஷி யாகிய சத்து ரூபனென எண்ணி வாழ்வாய். 45

46. நிரீசுரன்.

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு வைசுவா நரன்முதல தாய்
மன்னுபர மாங்கிச னீறுகா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்டாதியாய்த்,
திரமான சுத்தமீ ருஞ்சத்தி பேதங்கள் சேறிசீவ ராயிருந்து திகழிவரு
டன்சரிய தாயிலக ஞானயோ கங்களைச் செய்ததிகழைங், கரன்வேல
ளுதியா நூதனே சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதியாய்க் கதிர்ஞான யோகஞ்
செய் நந்திசண் டீசாதி ஞானயோகி கட்கும்வேறு, யுரமான நமிலவர்க
ளோரோர்கா லலந்தனி லுதிப்பதா லுண்மையலதா லுயர்வாம கண்
டசித் துருவமா கின்றநா முறுநிரீ சுவரனுமே.

46. நிரீஶ்வர:

கத²ம் நிரீஶ்வரத்வம் மே ஸர்வதை³ஶ்வர்யரூபிண: ।
ப்³ரஹ்மாதி³காரணேஶாஶ்ச விராடா³தி³ஶ்ச கார்யகா: ॥
விநாயகோ மஹா யோகாஜ்ஞோ தபேஶ்வரதாம் க³தா: ॥
சண்ட³யோகஜ்ஞயோகாஶ்ச நந்தீ³ சண்டீ³ஶ்வராத³ய: ॥
விநஶ்யந்தே மயி ஸர்வே ஹி வீசிவஜ்ஜலராஶி மாயயா ।
நிர்ஜீவத்வாந்நித்யஸத்யோ ஹ்யஹமேவ நிரீஶ்வர: ॥

எப்போதும் ஈஸ்வரரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நிரீசுரத் தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? பிரஹ்மா முதலிய காரண ஈசுரர்களும், விராட்டு முதலிய காரிய ஈசுரர்களும், சந்ததம் ஞான யோகத்தான் மேன்மை மிக்கு யாவருக்குந் திரு வருள் புரியும் திரு வவதார ஈசுரர்களும், இவரது பெருந் தவத்தினுங் குறைந்த அருந் தவத்தினை யாற்றிய நந்தீச சண்டீசராதியர்களும், சிநமாத்திரக் கடலா மென்பால் அலை போல இவர் யாவரும் எழுந்து மாயையால் இலங்காநிற்பர்; ஆகையால் எனக்கு நிர்ஜீவத் தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யானே நிரீசுரன் ஆமே வெனன ஐய மற அறிந்து வாழ்வாய்.

46

47. நிர்ச் சீவன்.

சீவனற் றேழிறனிற் சீவனுஞ் சீவனுய்ச் சேறிபொரு ளவித்தை
தன்னிற் சேர்பிரதி விம்பிதசி தாபாச னவனளவில் சேர்மநற் கன்ம
முறறே, பாவமறு சித்தசுத் தியையுற்று பாசனை பலசன்ம முற்ற வத
னுற் பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தநமுடன் பரமதே சிகனை யுற்றே,
தாவில்சிர வணமநந மேநிதித் தியாசந சமாதிசாட் சாத்காரமுந் தடை
யறச் செய்துறுமஞ் ஞாநமும் பஞ்சவித தருபிரம முந்தவிர்த்துச், சீவத்
து வங்கேட்டு விம்பசை தங்கியச் சித்துமாத் திரம தாகச் சேரிகின்ற
தாலியா நிர்ச்சீவ னேன்னவே தேளிவுட னறிந்து கோள்ளே.

47. நிர்ஜீவ:

நிர்ஜீவத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத் ஸதா³ ஜீவஸ்வரூபிண: ।
ஸ்வாத்மாஜ்ஞாநாஜ்ஜீவபா⁴வமவேத்ய ஶதஜந்மஸு ॥
கர்மணா சித்தஶுத்³தி⁴ஶ்ச தயா ப்ராப்தா ஹ்யுபாஸநா ।
சித்தைகாக்³ர்யம் தயா ப்ராப்தஞ்ஜ்ஞாந தத்ஸாத⁴நம் வரம் ॥
ஸத்³கு³ரும் ப்ராப்ய முக்த்யர்த²ம் ஶ்ரவணாதி³ சதுஷ்டயாத் ।
பஞ்சப்⁴ரமாந்நிவ்ருத்தஸ்து ஜீவத்வம் த்யஜ்ய சின்மத: ॥
ஸத்யத்வஞ்ச கர்த்ருத்வம் பே⁴தோ³ஹம் ஸதிரேவ ச ।
ஸம்ஶோந்ய: கஶ்சித³ஸ்தீதி ஜக³த்ஸத்யத்வபா⁴வநம் ॥
ஏதே பஞ்சப்⁴ரமா: ப்ரோக்தா நஶ்யந்தி ஸ்வாத்மத³ர்ஶநாத் ।
மே நிஷ்க்ருத்ரிமரூபத்வாந்நிர்ஜீவோஹம் ந ஸம்ஶய: ॥

எப்போதுஞ் சீவ சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு நிர்ச்சிவத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம் எனின்? தன்னை மறந்ததானே ஜீவத் தன்மையை யடைந்து அநேகங் கோடி ஜன்மங்களை யெடுத்துழன்று சென்ற ஜெந்மங்களிற் செய்த நிட்காம கரும புண்ணிய விசேடத்தாற் சித்த சுத்தியைப் பெற்று அதனானே உபாசனைகளை நெடுங்காலஞ் செய்து மந ஒருமையை யதனானே யடையப் பெற்று, அதனானே உயர்ந்த ஞாந சாதநங்களை யடைவுற்று, பின்னர்த் தேசிகர் சிறந்த திரு வடிகளை யடைந்து முக்தி யடையும்பொருட்டுச் சிரவண மநந நிதித்தியாசந சமாதிகளைப் பயின்று, "சத்திய மிந்தச் சகமெனல் கருவி தணந்திடா துடலே நா னென்னல், கர்த்தபோக் தாவுந் தானெனல் தானுங் கடவுளும் வேறெனக் கருதல், சித்துரு வாகி யிருந்துநா னேகேன் சிவனெனல்" என்பனவாய ஐவகைப் பிராந்திகளையும் விடுத்து, சித்தின்கண்ணே சிறப்பா யொளிரும் ஜீவத்தன்

மையை விடுத்து, தனது வடிவத்தைத் தரிசித்து யாவு மறந்திருக்கு
மெனக்கு நிட்பிரகிருதித் தன்மை யுண்மையின் நிர்ச்சீவன் யான்
என்பதிற் றடையே யில்லை யென நினைந்து வாழ்வாய். 47

48. நிட்பிரகிருதி.

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சாங்கியன் பேறுசங்கை சீவா
தியைப் பிரகிருதி முக்குணத் தண்டேணி நிற்கையிற் பிரமநிஷ் பகுதி
யேவிதம், விரவுகயி ருதிகளை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவாதின் வாக்கு
மாத்ரம் விளங்கமு லப்பகுதி பிரமத்தை விடவற்பம் வேறிலேனும்
யுத்தி யாலுந், திரநனவு கனவுசக மியாவுமதை யறிகின்ற சித்தாக வழி
தல் சண்டுஞ் சித்தின்வே ருயறிந் தவனுநம பிரமத்தி செய்கின்ற
பாவி யேன்றும், பரமிலவை யாவுநம தருவேன்று கண்டவன் பரப்
பிரம மேன்றும் வேதம் பன்னலா வுந்திரப் பிரமமா கின்றநாம்
பகருநிஷ் பிரகி ருதியே.

48. 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எனக்கு நிட்பிரகிருதித்தகைமை யெங்ஙனங் கூடும்? சேசுவர
சாங்கியன் சங்கையால் வெருண்டுளேன்; அஃதியாதோ வெனின்?
பிரகிருதியானது முக்குண வயத்தால் ஜக ஜீவ பரங்களை யெப்போ
தும் சிருஷ்டித்துக் கொண்டே யிருக்கும் என்பன், என்பையேல்
கேட்டி! பழுதையிற் பாம்பு முதலியவை வாக்கு மாத்திரையானே
யிருப்பதே யென்ன இம்மாயையும், இந்திரஜாலக் காரனிடத்தில்
இருக்குஞ் சத்தியே போல ஊகித்து நோக்கின் பிரஹ்ம சக்தியா மென்

னும் ஊகத்தினுனும், நனவு முதலிய பிரபஞ்ச மியாவும் சித்தின்
மாட்டே இலயப்படுதலால் கேவலம் சிற்சொரூபமேயா மென்னும்
அநுபூதியினுனும், தன்னைப் பிரஹ்மத்தினும் அயலாகக் கண்டோன்
தன்னைக் கொன்ற பெரும் பாதக னென்னும் அளவில்லாத சுருதிப்
பிரமாணங்களாலும், எல்லாம் பிரஹ்மம் என்னு மெய்யுணர்வினுற்
பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தோன் பிரஹ்மமே யிவன் மற்றொன் றுமாகான்
என்பனவாய மாமறைப் பிரமாணங்களாலும், எனக் கசம்சாரித்
தன்மை யுண்மையினுனும் யா னெப்போதும் நிட்பிரகிருதியாவ
னென் றுணர்க. 48

49. அசம்சாரி.

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரியாய் வன்னவாச் சிரமங்களு
மருவிவைக் குரியதன் மாதன்ம பேதமும் வருமிவற் றின்பலமதாத்,
தருசோர்க்க நரகாதி யும்மவற் றின்சேஷ சநநமர ணதியாவுஞ் சம்சார
மாகுமிது தநுவைநா மேன்றிடிற் றன்னையுறு மிவ்வு டற்குத், திரம
ருவு நாமனிய மேனவறிந் திவ்விதந் தேர்சிதா பாசனுக்கே சிறிதுமிலை
யிவனையு முடலையும் போய்யேனத் தேர்ந்திவற் கதிதமான, பிரமமக
மேனவறிந் துறுமேமக் கற்பமும் பேர்தசம சாரமில்லாப் பேற்றியாற்
சுத்தசித் தாகின்ற நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே.

49. 𑌅𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சம்சாரியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அசம்சாரி சொரூபத்
தன்மையா மெனின்? தத் தமது வருண ஆசிரமங்கட்குத் தக்கபடி
யாய்ப் புண்ணியங்களும் ஒழுங் கின்றிப் பாவங்களு மாற்றலாற் சுவர்
க்க நரக ரூபமா யநுபவிக்கப்படுவதும், அதன் பின்னர் எஞ்சி நின்ற

புண்ணிய பாவங்கட்காக ஜந்ம கோடிகளில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்தும் இறந்தும் அவதிப்படுவதும் யாதோ அதுவே சமுசாரமாம்: யாவனுக்குத் தேகத்தின்கண்ணே யானென்னும் மதி யுளதாமோ அவனே சமுசாரியாவான் எனத் துணியவேண்டும், தேகத்தினின்றும் யான் வேறென்னு முணர்வு மாத்திரையானே ஜீவனுக்கும் யாதொரு சமுசாரமு மில்லை யென்னின் அதற்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு அபத்தத்தன்மை யுண்மையின் யானே யசம்சாரியாவனென நினைந்து வாழ்தி. 49

50. அபத்தன்.

கட்டுண்ட வன்பேத்த னதுவில னபேத்தனுங் கள்வன்கயிற்றினாலே கட்டுண்டல் போற்பிரம நாமேனும் புத்தியை மறைத்துமே களவுசெய்த, திட்டவஞ் ஞாநமது வந்தவட னேயகங் தேகமேன மானித்திடுந் திருடனும் புண்யபா வங்குரோத காமாதி தீயபா சங்களாலுங், கட்டுண்ப னப்போது துக்கபய சென்மங் கணக்கிலா துண்டு பரனற் கருணையின்மெய்ஞ் ஞாநம்வந் துடன்மாந மற்றபின் கனபேந்த துன்ப வற்கும், விட்டொழித லாலுமுட லுலகினுன் மட்டிடாவியனகண் டாநந்தமாய் மேவேமக் கொருபேந்த மும்மில்லை யாதலான் மிகநாம பேத்தனுமே.

50. அபத்த:

அபத்தத்வம் கதம் ச ஸ்யாத் பாசபத்தஸ்வரூபிண: ।
பாசேஸமஸ்தோ பத்த இதி ஸ்யாஜ்ஞாநாத் ஸ்வாத்மஸம்ஹ-
தாம் ॥ ஸ்ரூண்யவாபே ஸ்வகர்மந்தே காமக்ரோதாதிவாஸ-
த:। பத்வா ஜந்மஸஹஸ்ரேஷு து:கோத்து:கம் வ்ரஜத்யஹோ ॥
குரோ: க்ருபாகடாக்ஷேண ஸ்யாத்ஜ்ஞாநம் யதா ஸவேத்।
ஜீவஸ்ததா ஸ்யாதபத்தோஹம் நிரவயவத்வத: ॥

பாசத்தாற் கட்டுப்பட்ட சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு அபத்தத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? கேட்டி கயிற்றாற் கட்டுண்ட திருடனைப் போல அஞ்ஞாநத்தாற் கட்டுப்பட்டவனாகித் தேகத்தன்மையை யடைவுற்றுக் காமக் குரோதாதிய பாச வாசனையாற் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து செய்து கட்டுப்பட்டு அநேகங் கோடி

பிறவிகளிற் றுயரத்தை யடைந்து அந்தோ! துயரினின்றுந் துயரை யடையாநிற்பன்; ஆசிரியரது திரு வருளினானே தன்னை யுணரும் மெய்ஞ்ஞாநமானது கிட்டுமாயின் அத் திருடனுஞ் சீவனாகிய நீ அப்போது நிரவயவத்தன்மையை யடைந்தவனாய் அபத்தனாக வாழ்வாய்.

51. நிரவயவன்.

அத்தமுறு சரணாதி யவயவமு டைத்தாகி யமர்கின்ற மூவுடற்கு மநியமா யாகாய வுருவமாய் மூவித வவத்தையின் சாரியதாக, நித்தமுறு மென்றனக் கேற்கேனவோ ரவயவ நின்றிடா தாலுநம்போனிகழுண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன நேர்கின்ற பொருளு மன்றிச், சுத்தமுறு நம்மினிற் சற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு முலக மதனைத் தொட்டுமே யவயவமி லாதாலு மிவ்விதந் துகளுற்ற வுபய வகையாய்ச், சத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்திடாத் தகுதன்மை யோடு தானே தானாயி யிருக்கின்ற நாநிரவ யவனெனச் சந்ததமு மெண்ணு வாயே.

51. நிரவயவ:

நிரவயவத்வம் ச ஸதாவயவிந: கதம் ।
ஸ்தூலாதிரூபதேஹஸ்ய தஸ்யைவாவயவா ஸ்ம்ருதா: ॥
தத்ஸாக்ஷிணோ ச கிஞ்சிதவயவத்வம் ந வித்யதே ।
ஸூக்ஷ்மாதிரூபோ நிரவயவோ ஹ்யாகாசாதேஸ்து ச ந ஹி ॥
ஸ்வயம்ஸதாபரோக்ஷத்வாத் நிரவயவோஸ்ம்யஹம் ।

எப்போதும் அவயவியாயிருக்கு மெனக்கு நிரவயவத்தன்மை யாவது எங்ஙன மெனின்? கர சரணாதி ரூபம் யாதோ அஃதே அவயவமாம்; அதன் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு ஒரு சிறிதும் அவயவமே கிடையாதாம்; சத்தாதிரூப அவயவமோ ஆகாசாதிகட்கே யலாது எனக் கின்றாம். ஆகலின், சுயமாகவே யெனக்கு அபரோக்ஷத்தன்மை யுண்மையின் யான் நிரவயவனே யாவேன் என் றெண்ணுதி. 51

52. அபரோக்ஷன்.

ஆதரமாங் கன்மகாண் டத்தி லோது மதன்மதன்ம மதன்பலன்கள் பத்தி காண்டத், தோதலுறு தேவதையும் டரோட்ச மாகுமுயர்ஞாந காண்டத்தி லோது பிரமங், கேதமுறு மவைபோலப் ப

ரோட்ச மின்றிக் கேட்டவுடன் றுணுகக் கிளர்த லாலே, யேதமிலா திப்
படியேப் போதுந் தானு யிருக்குநா மபரோட்ச னேன்னலாகும்.

52. அபரோக்ஷ:

கயம்ஸ்யாஉவரோக்ஷக்வம் வாரோக்ஷ்யண ஸ்ரீதஸ்ய
ச । கமகாண்ட்டே து யசு ஸோாக்தா வாண்யம் பாபஞ்ச
தத்பலம் ॥ பக்திகாண்டே து யா ப்ரோக்தா தேவதா தச்
பலாநி து ॥ யதா பரோக்ஷரூபேண ஜ்ஞாநகாண்டே
ததா ந ஹி । தஸமஸ்த்வமஸீத்யுக்த்யா தஸமோஸ்மீதி நிஸ்சிதம் ॥
த்வம் ப்ரஹ்மாஸி ப்ரோக்தே ப்ரஹ்மைவாஹம் த்வமேவ
ஹி। அபரோக்ஷாஹமேவேதி ஸ்வயம் க்ஷாத்க்ஷணாதிஹ॥

பரோக்ஷமாக இருக்கும் எனக்கு அபரோக்ஷத் தன்மையானது
எங்ஙன முண்டாம் எனின்? கர்ம காண்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கும்
புண்ணிய பாவங்கள் அவற்றின் பயன்கள் பக்தி காண்டத்திலே கூறப்
பட்டிருக்குந் தேவதைகள் அவற்றின் பயன்கள் என்பவை பரோக்ஷ
மாயிருப்பன போல ஞாந காண்டத்தி லின்றும். பத்தாமவன் நீ என்
னன் மாத்திரையானே பதின்மன் யர்னே யென நிச்சயம் வருதல்
போல நீ பிரஹ்மா யிருக்கின்று யென்னும் ஆசிரியர் உபதேசத்தி
னுனே பிரஹ்மமே யான் யானே பிரஹ்மம் என்பதாக எனக்குச் சுய
மாந் தன்மை யுண்மையின் அக்கணத்திலேயே யகன் அபரோக்ஷ
னுவே னென் றெண்ணுதி. 52

53. ஸ்வயம்

அறைசுயந்தா னுயிருத்த லேவித மேன்னி லஞ்ஞாந காலத்தி
லநிய மாகி, மறைவிலதா யிலகேழ்தத் துவமு ஞாந மருவினபின்
றுனலவாய்த் தள்ள லுற்ற, வழிவிலதாங் தத்துவங்க ளிருபத் தேட்டு
மாகமுப்பத் தைந்தினுக்கு மப்பா லுற்ற, விறவின்முப்பத் தாருந்தத்
துவமேப் போது மியாமாக விலங்கலினுஞ் சுயமேன் ேறேர்வாய்.

53. ஸ்வயம்

ஸ்வயம்த்வம் ச வபு ரோ ஸஹா நாத்வரூபிண: ।
அஜ்ஞாநகாலெப்யந்யே தே ஹிமோ ஊயாப ஹூதகா: ॥

ஸப்தஜ்ஞாநாவஸாநாஞ்ச தத்வாஷ்டாவிம்ஸதிஸ்ஸவசு ।
தத்வாத்ரோ ஜேஹேயதவாசு ஸதாஹம் ஸ்வயமேவ ஹி ॥

எப்போதும் அநாத்மவடிவமாயிருக்கும் எனக்கு ஹே ஞான
தேசிகோத்தமரே ! சுயமாந்தன்மையைக்கூறி யருளவேண்டுமெ
னின்? கேட்டி! அஞ்ஞானகாலத்திலும் அன்னியமாகவே யிருப்பவை
ஈசரும் மாயையும் எழிற்பூதங்களும் எழாம். ஞானம் வரும் வரை
தானுகவே நிகழ்பவை இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களாம். அவ்வி
யாவற்றினு முயர்வாய்த் தத்துவமாயிருக்கு மெனக்கு அஹேயத்தன்
மையுண்மையின் எப்போதும் சுயமேயாவேன் என்றெண்ணி வாழ்
வாய். 53

54. அஹேயன்.

இதுவென்று தள்ளலுற லேபம௯ தின்மையத சேயமது வேங்
ஙன மேனி லியன்மூர்த்த மோடமூர்த்தமதேனப் பிரமத்தி னுக்குபய
ரூப முண்டா, விதையரிங் திதுவல்ல வல்ல வேன்றறி யென்ன விசை
சுருதிசொன்ன படியே யியல்பிரம மதனுடைய சச்சிதாநந்தமா யெய்
தமூர்த் தங்க ளுடனே, சுதவுலக மூர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதியாற்
சோதித்த றிந்து கொண்டு சோல்லுமிது பாம்பல்ல வல்லவேன் றறிதல்
போற் றுகளபர மார்த்த மாகி, யதமதறு மேயமா முலகை யல வல
வேன் றகற்றிநற் பரமார்த் தமா யறிவான நாமகே யன்னேனக் காணலா
மாகையா னும கேயன்.

54. அஹேய.

அஹேயத்வம் கயஞ்சேந்த்ய யசு த்யாஜ்யம் க்விதஸேவ தசு ।
அஸ்தி ஹாதி வீர்யாரூபம் வ்ருஉதம் ஹ்யாதநஸ்ய தசு॥
நாஉரூபாம் உருதுமிதி விவஹாயமஉஹாஹ்யது ।
ஊஉருதேடா ஹ்யஹஉநஸ்வ நேதி நேதி நிஷேயத: ॥
ஊஉம் ஸவடு உஉம் நேதி ரஜ்ஜூஉத்தம் யதா ததா ।
ஸவுரோகம் உருதுமிதி உஉத்யநுஹவாசு வடு ॥
அநுவாஜெயரூபவதவாஉஹெயோஉஹம் ந ஸம்ஸய: ॥

அஹேயத்தன்மையான தெனக்கெங்ஙனமெனின்? ஹேயத்தியாகித்தலானேயஃதுண்டாம், இருப்புவிளக்க வின்பங்கள் ஆன்மாவினுடைய அமூர்த்தரூபமாம், நாம ரூபமிரண்டும் மூர்த்தமென மொழியப்படும். தனக்கயலாய யாவற்றையும் இதுவுமன்று இதுவுமன்று என்னும் நிடேதவாக்கியத்தால் நிடேதிக்கின் அமூர்த்தமா யெஞ்சுபவன் யானே, இது சர்ப்பமல்ல இது சர்ப்பமல்ல என்று நிடேதிக்கின் இரஜ்ஜுமாத்திரம் எஞ்சுகின்றதேபோலுமென்க. எல்லா வுலகங்களும் மூர்த்தமாயிருக்கின்றபடியினாலும் எனதெனக்காணப்படுகின்றபடியாலும் யாவற்றையும் நிடேதிக்குமெனக்கு அநுபாதேயரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அஹேயனென்பதிற்சமுசயமில்லையெனவெண்ணி வாழ்வாய். 54

55. அநுபாதேயன்.

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமனு பாதேய மடையப் படாப்
பொருள தேவித மாமேனிற் கன்மகாண் டத்தினிற் சொர்க்காதி யா
னந்த மேவி ரும்பித், திடமதுட னித்தியாதி நால்வகைக் கன்மமுஞ் செய்
துளோ னப்பலத்தைச் சேருவன் பத்திகாண் டத்தினிற் சிவனாதி தே
வர்களை மந்த்ரா தியா, லிடையறவு பாசனா திகள்புரிந் தோன்பதம
தெனுமுத்தி யடைவ னித்ய வேழின்முத்தி. யிச்சையாற் சவணாதி செய்
துளோர்க் கியலுபலமப்ப லம்போ, லடையப்படமே பொருளலா தேற்
கவே யுற்றதா மாகவுறு கின்ற வதனா லவத்தையின் கரியதா யெப்
போது மேவுநா மானுபா தேய னாமே.

55. 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯.

𑌅𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇 𑌕𑌥𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 [illegible]𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 [illegible] 𑌚 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯 [illegible]𑌽𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃 ।

உபாதேயனாகியிருக்குமெனக்கு அநுபாதேயரூபத் தன்மை யெங்ஙனமாமெனின்? அடைபவனா லடையப்படும் வஸ்துவே யுபாதேயமாம், எங்கே கண்டோமெனின்? கருமகாண்டத்தின்கண்ணே நித்தியாதி நால்வகைக் கருமங்களானே அடையத்தக்கன துறக்கமும் ஆங்குள்ள போகங்களுமேயாம், பக்தி காண்டத்திலோ உபாசனா முதலியவற்றானே யடையத்தக்கன சாலோகாதி பதங்களாம், ஞானகாண்டத்திலோ இங்ஙனஞ் சாதிக்கத்தக்கதன்றாம், மற்றோ, சிரவணாதி நான்காலும் தன்னியற்கை வடிவமாய பிரஹ்மத்தின் அஞ்ஞான நீக்கமாத்திரஞ் செய்யப்படும். ஆகலின் எனக்கு அப்பிரவிருத்தத்தன்மை யுண்மையின் யான் அநுபாதேயனேயென எண்ணுதி. 55

56. அப்பிரவிருத்தன்.

ஏற்றுபிர விர்த்தமற் றவன ப்ர விர்த்தனா மேவிதமெனின் வங்க
மதனி னேகினோர்க் ககல்கரை மரங்களே குதலலா தேகுகப் பலிலுற்ற
தான், றோற்றவே யேகாது போற்கணிற் றோற்றினுந் துனுமனதின் மாறி
யேணல் போற் றோழிலகங் கரமுறினு மான்மதிட் டியினிலொரு தொழி
னமக் கின்மையானுந், தூற்றகங் காரம தொழிந்திருந் தாலுநஞ் சுயதிட்
டிதனினி விர்த்தித் தொழிலை யஃ துறுதலா னும்மதின் கண்ணதாய்த்
தோற்றுபய தொழில்கு றித்து, மாற்றுநந் திட்டியிலோர் பிரவிர்த்தி யாந்
தொழிலு மாமேமக் கணுக லிலதா லவ்விருவ கைக்குமமர் சாட்சியா
கத்தோடக் கற்றநா மப்ர விர்த்தன்.

56. 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃.

[illegible]𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 [illegible] ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌨𑍌𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾 [illegible] ॥
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌧𑌿𑌯𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃

தயாபி நிஷ்ப்ரயெ ஸாக்ஷீ ஹ்ரஹாகாரோதயாஸ்தயொ: ॥
ஶிவத்வாத்ஸாக்ஷித்வாத³ப்ரவிருத்தஸ்தாஸ்ம்யஹம் ।

எனக்கப்பிரவிருத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டா மெனி ன்? கூறுகின்றேன் அதைக்கேட்பாயாக! அன்னியோன்னிய அத்தி யாசத்தினாலே யோடத்திற் செல்பவனுக்கு நிலைபெற்ற விருக்ஷங்கள் செல்வனபோலத் தோற்றாநிற்கும், கண்களால் அவ்வாறு கண்ட போதினும் புத்தியினாலே நிச்சயஞ் செய்தபோது மாறாக. மரங் களிற்கு மியற்கையே தோற்றும், இதுபோல அகங்கார தருமங்களும் என்பால் மாயையாற் தோற்றாநிற்கும், எனது சாக்ஷித்தகைமையும் அகங்காரத்தினிடத்திற்றோற்றாநிற்கும், இதற்குக்காரணம் அன்னி யோன்னிய அத்தியாசமேயாம், ஆயினும், ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கின் அகங்கார உதய அஸ்தங்களின் சாக்ஷியேயான், எனக்குச்சாக்ஷித் தன்மை யுண்மையினானும் சிவத்தன்மை யுண்மையினானும் எப்போ தும் யான் அப்பிரவிருத்தனே யாவன் என்பதாக எண்ணிவாழ் வாய். 56

57. சிவன்.

இலகுசிவ னேன்னுமது நான்காவ தாம்பொரு ளேவ்விதமேனி லோன்று திக்கி, லிலகலற் றேன்றேழித லறமவத் தாத்திரய வியலுசக முன்றி னுக்கு, மிலகுகரி யாகியே நான்கதாம் போருளதா யேலயிலத் துவிதசித்தா, யிலகியுற சின்றநாஞ் சிவனேன்ன வனுதினமு மிருத யத் துன்னு வாயே,

57. ஶிவ:.

ஶிவத்வம் து கத²ம் சே ஸ்யாச்சரீரத்ரயரூபிண: ।
சதுர்த²ம் ஶிவமித்யுக்தம் ஶ்ருதிவாக்யே ஸஹஸ்ரஶ: ॥
அவஸ்தாத்ரயம் ஸர்வமேகத்ரைகத்ர லீயதே யத: ।
ததா²பி ஸாக்ஷிணோ மே ஸ்யாத³பாவ: ஸர்வதா² நஹி
அம்ருதத்வாத்ஸாக்ஷிணோ மே ஶிவோ(அ)ஸ்மீதி விநிஶ்சினு ।

முச்சரீர ரூபமாயிருக்கும் எனக்குச் சிவத் தன்மையானது எங் ஙனமுண்டாமெனின்? நான்காவது சிவமெனக் கூறப்பட்டது மாண் டுக்கியத்தில் மற்றைய சுருதிகளிலும் பன்முறை கேட்கப்படுகின் றது, அவஸ்தாத்திரயங்கள் எல்லாம் ஒன்றுதிக்கின் ஒன்றிலதாகிப் போம், எத்துணை வேண்டிக்கொண்டபோதினும் சாக்ஷியாகிய எனக்கு அபாரமானது உண்டாவதே கிடையாது; ஆகையாற் சாக்ஷியா கிய எனக்கு அமிருதத்தன்மை யுண்மையின் சிவமாகி யிருக்கின்றே னெனத்துணிதி. 57

58. அமிருதன்.

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம் யோகா வமிர்தமோடு தேவாமிர் தம் புசித்தே, சாகின்றே னலனேன்றே யுற்ற பேருஞ் சாரீசர் பிரளயத் தி னசித்தல் போல, வேகவனந் தானந்த சித்து நாமேன்றிலகலுறு மோ ட்சவமிர் தத்தை யுற்றேன், சோகமுட னேருக்காலு நசியா தானுஞ் சோல்கின்ற வமிர்தனேனத் துணிந்து கோள்ளே.

58. அம்ருத.

அம்ருதத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத்ஸர்வதா³(அ)ம்ருதரூபிண: ।
தேவாத்³யா ஸித்³த⁴க³ந்த⁴ர்வா யோக³தே³வாம்ருதம் யதா² ॥
ஸம்ப⁴க்ஷ்யாம்ருதோ(அ)ஹமித்யேஷாம் ப்ரளயே ம்ருதிஶ்ரவணாத் ।
அமரத்வாத்ஸதா³ நித்யத்வாத³ம்ருதோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ॥

எப்போது மமிருதரூபமாயிருக்கு மெனக்கு அமிருதத்தன்மை யெங்ஙனமாம் எனின்? தேவர்முதலியோரும் சித்தகந்தருவரும் தேவாமிருதத்தையும் யோகாமிருதத்தையும், புசித்து யாமமிருத மானே மென்பர், இவர்கட்கும் பிரளயத்தில் அழிவுகாணப்படுகின்ற மையின் எப்போது மெனக் கரூபத்தன்மை யுண்மையினானும், நித் தியத்தன்மை யுண்மையினானும், யானமிருதனே யாவனென் றுணர்தி. 58

59. அரூபன்.

உருவமில் லாதவ னிருபனு மேவிதமேனி லறபூத பௌதிகங் கட் குருவமுண் டிவையையழி சட்சருவ மேன்பர்சில ருறமிவையி யக் குமனமே, யருவமேன் றறிவர் சில ரதன் வியா டாரத்தை யறிபுத்தி யரு வமேன்ப ரப்புத்தி கர்த்தத்துவ போக்தத்து வங்கூடமை யழிகின்ற சீவ னவனே, யருவேன்பர் சீவனேயு முண்டுபேணி யாட்டியு மடக்கிவா சனேப தாக வமருமு லப்பகுதி யருவேன் பரதனினுக் கதிதமா யிவைக ளுடை னய, ரிவோடுக் காதிகட் கமர்சாட்சி யாகவே மேவியே யுறுகின்ற நாம் வி ளங்கவே தோற்றினுங் காணுைத் தன்மையின் மிளிர்கின்ற நிருப ணுமே.

59. அரூப.

அரூபத்வம் கதஞ்ஜ்ஞேந தத்ர போத்யம் து வாதிநாம் |
ரூபம் த்ருஶ்யம் லோசநம் த்ருக் தத் த்ருஶ்யம் த்ருக்து மாநஸம் ||
தந்நோ நீயதே பாஹ்யா ஹ்யரூபோ யேநோ நஹி |
கர்த்ருத்வம் ஜ்ஞாயதே பும்ஸ: ஜீவே நாரூப ஏவ ஸ: ||
வாஸநாபிஸ்ஸஹாஸௌ ஸ: ப்ரக்ருத்யா நீயதே யத: |
அரூபோ ப்ரக்ருதிஶ்சேதி விவதந்தி பரஸ்பரம் ||
ஶக்தே: பரஸ்யா ஶாந்தத்வாதரூபோ ஹ்யஹமேவ ஹி |

அரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனம் சித்தித்தல் கூடும், அதன்கண்ணநேகர்க்குச் சங்கையிருத்தலின் அவ்வாதிகள் சங்கை யாவன :—

ரூபம் திருசியம், லோசனந் திருக்கு, விழிதிருசியம் மனந் திருக்கு, அம்மனத்தை யாட்டி யடக்குவது மதியாதலின் அரூபம் மதியாம் மனமல்லவாம் மதியினுடைய கர்த்ருத்தன்மையையும் ஜீவன் அறிகின்றபடியினாலே ஜீவன் அரூபனே யாவன், வாசனையோடுகூடி யசிதாபாச ஜீவன் பிரகிருதியினாலாட்டி யடக்கப்படுதலின் பிரகிருதியரு ரூபமாம் எனப் பரஸ்பரம் விவாதப்படுகின்றனர்; பிரகிருதியாகிய சக்திக்கும் பரமாச் சாந்தமாயிருத்தலின் யான் அரூபனே யாவே னென எண்ணுதி. 59

60. சாந்தன்.

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச் சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின் மேய்ச் சுருதி யாலும், பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தி னுவும் பிறந்த வகண்டாகார விருத்தி ஞான, நிறை பிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூமா நிகழ் சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு, முறுகரியா யுற்றநமி லிறத்த லாலே யுலகமில்நாஞ் சாந்தனேன வோரு வாயே.

60. ஶாந்த:.

ஶாந்தத்வம் து கதம் மே ஸ்யாத் ஸ்வபாவாச்சாந்தரூபிண: ||
காஷ்டாதுத்தவஹ்நிஸ்து காஷ்டந்த்வஸ்த்வா ஶம: ஸ்வயம் |
தத்வஶ்ருத்யா குரோர்வாக்யாதாத்மாநாத்மவிவேகத: ||
உத்பூதாகண்டவ்ருத்திஸ்து ஜீவேஶாதிஜகத்த்ரயம் |
த்வஸ்த்வா ஸ்வஸ்மிந் விலீயேத ஶாந்தோ ஹ்யஹமயந் தத: ||

எப்போதும் அசாந்த ரூபமாயிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனஞ் சாந் தத்தன்மையாதல் எனின்? விறகினின்றுங் கிளம்பிய அக்கினியான து விறகைத்தகித்துத் தானும் சாந்தியாவதே போலச் சுருதியினு னும் தேசிகருபதேச வாக்கியத்தானும், ஆன்மானான்ம விவேகத்தா னும், எழுந்த அகண்டப் பிரஹ்மாகார விருத்தியானது ஜீவஈசாதி மூவுலகையும் சாந்தமாக்கித் தானும் பிரஹ்மமாமென்பாற் சாந்த மாதலினானும் எனக்கு அபாயத்தன்மை யுண்மையினானும் யான் சாந்தனேயாவனென நினைந்து வாழ்தி. 60

61. அபயன்.

பயமற்றே னபயனு மோன்றுக் கோன்று பயமுற்ற மிருகபட்சி மநு டர் மன்னர், மயலின் முனி சுராசுர ருலோக பாலர் மாலரனே முத லான பேயர்க ளாலுஞ் சுயசித்தா மகண்டநமை யறுக்க வேட்டச் சுட நனைக்கப் பிடிக்கவடைக் கப்ப டாதா, லியலுமோரு பயமதுவு மற்றே யுற்ற வேழிலான நாமபய னேன்ன வோர்வாய்.

61. அபய:.

அபயத்வம் கதஞ்ஜ்ஞேயம் ப்ருந்தாரக ஸபஞ்ஜந்மஷு |
வேதஜா ஜங்கமேப்யஶ்ச பக்ஷிப்யோ பயம் கதா: ||
ந்ருபேப்யோ பயம் ப்ராப்தா நரேப்யோ பயம் கதா: |

[illegible]
[illegible]
[illegible]

அபயத்தன்மை யெனக்கெங்ஙனமுண்டா மெனின்? எல்லாப் பிராணிகளும் பரஸ்பரம் வேர்வையிற் பிறந்தன நீர்வாழ்வனவாற் பயமுறும், நீர்வாழ்வனவும் பறவைகளாற் பயமுறும், பறவைகளும் மிருகங்களாற் பயமுறும், மிருகங்களும் மனுடர்களாற் பயமுறும், மனுடர்களும் அரசர்களாற் பயமுறுவர், அரசர்களுந் தேவதைகளாற் பயமுறுவர், தேவர்களும் இந்திரராற் பயமுறுவர், பரமான்மா பயமற்றதாம் "இதனினின்றுமே யெவருமஞ்சுவர்" என மறையுமறைகின்றமையின் எனக்கு நித்தியாநந்த ரூபத்தன்மை யுண்மையினும் எங்குஞ்சமமாகி யானிருத்தலினும் யாது பயனுவேனென வறிந்து வழ்வாய்.
61

62. நித்யானந்தன்.

ஈனவிட முறுதேனி ஞேருர்கள் சீமைநல் லிராச்சியம தாள்வர் சுகமு மெதிரியனல் வியாதியுட் பீடைமழை சோரர்காற் றிடியாதி துன்ப முறலா, லானந்த மேன்னல் கூடாதிராச் சியமுழுது மாளுதலு நூறு வயது மரோகதிட காத்ரமு மாதியா மிலக்ஷண மடைந்தவர்க் குற்ற மநுட வானந்த முண்டிதனி னூறுநூ றதிகமா யரிவரையி லுற்ற சுகமு மமருகா லாந்தரத் தழிதலா லித்தனையு மமர்மாயை யென்று தள்ளி, யூனமுறு வாந்திபணு மசனமென வேவிட் டொருக்காலுமாற லிலதாயுள வகண் டானந்த மேயுருவ வானநா மொட்பினித் தியானந்த னும்

62. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அநித்தியானந்தியா யிருக்குமெனக்கு நித்தியானந்த ரூபத்தன்மையான தெங்ஙனமுண்டாம் எனின்? ஆயிரக்கணக்கான சோகங்களோடு கூடியிருத்தலின் விடயத்திலானந்த மின்றும், தாபத்திரயாதி துக்கங்களானே அரசனுக்குஞ் சுகமே கிடையாது, இளமையிற் பிணி பற்றொரு குடைநிழற்கீழிருநிலமுழுவதும் புரக்கும் வளமை பெற்றுடைய சக்கிரவர்த்திக்கு மநுடாநந்தமாம், அவ்வாநந்தந்தொடங்கி விஷ்ணு பரியந்தமே தாரதம்மியமாக நூறு நூறுமடங் கதிகமாய் மேலுக்கு மேலாம், ஆயினும்தேகதோடங்களும் சித்ததோடங்களும் போக்கியதோடங்களும் அநேகம் வகையாம், நாய் கக்கிய பாயசத்தில் ஆசையுண்டாகாததேபோல விவேகிகட்கு ஆசையுண்டாகாமையின் இதுவேசர்வகாமாப்தியென வியம்பப்படும், சாக்ஷியாகிய சிதாத்மாவால் தனதுதேகமே போல எல்லாத்தேகங்களிலும் போகங்கள் அபேக்ஷிக்கப்படாமையின் அஞ்ஞனுக்கும் இஃதுளதேயாம், ஆயினும் ஞானமில்லாமையினற் றிருப்தியுண்டாவதின்றும், பரமான்வினை யினிதுணர்ந்தனனுயின் அவன் ஆசை யாவற்றையும் அகன்றவனுதலின் எல்லாக் காமங்களேயு மடைந்தவனேயாவன் எனச் சுருதியும் அறைகின்றது எப்போதும் தனது சர்வான்மத்தன்மையைச் சாமத்தாற் கானஞ்செய்வன். யான் அன்னம், எப்போதும் அந்நாதனும் எனச் சாமஞ் சாற்றுகின்றது, ஆகையால் நிர்விஷயத்தன்மையுண்மையின் எப்போதும் யான் நித்தியானந்தனே யாவேன் என்றெண்ணி வாழ்வாய்.
62

63. நிர்விஷயன்.

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப் பிரமமா யிலக லானும் பிரமத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவொரு பின்னசத் தின்மை யானும்

பிரமவுரு வாநமக் கேக்காலும் விடயமிலே பெறுவிடயம் வந்த தேன்னப் பிறங்கலும் புத்ராதி துக்கசுக மவையிலோன் பேறுதல்போற் றேற்றி ஞலுந், தரவிலே கத்திறற் பார்த்தவுட னேயவைக டகுமவற் கிலது போலச் சத்துமாத் திரமாக வேகண்ட பொழுதிலே சத்தையே யன்றி யுலகம் விரிவாக வந்ததம் போனதவு மிலேயேன்று விடயமுறு டற்றே நாளும் விமலவான் மாவினுக் கில்லாத தாலியா மேவுநிர் விஷயனுமே.

63. [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியாயிருக்கும் எனக்கு நிர் வாதியத் தன்மை யெங்ஙனமாம் எனின்? கேட்டி! நாமரூபமாய் நிகழு முலகமெல்லாம் சின்மாத்திரமாயிலங்கலினுனும், தனக்கன் னியமாக வொரு சத்தில்லாமையினுனும், துயிலின்கண்ணே நிர் விடயமா யிருத்தலினுனும், மைந்தர் முதலாயினோர் தபிக்குங் காற் றபிக்கின்றேன் என்பதாக வீணெண்ணமுண்டாதலே போலத் தேகா திகள் தபித்தபோதினும் தபிக்கின்றேனெனத் தோற்றல் அவி வேகத்தினனே யாதலினுனும், தன்னை யறியாமையானே இத்துயர் யாவும் வருகின்றமையானும், கானனீர் போலுந் தோற்று முலகமும மித்தையே யாதலினுனும், மருப்பூமியிற் றேற்றிய ஜலம் யாவும் மருப்பூமி மாத்திரமாகவே சேடித்துப் போகின்றமைபோல் இம்மூ வுலகமியாவும் தனது ஆராய்ச்சியினுனேக்கின் அறிவு மாத்திரமாக வே யிருக்கின்றமையானும், எனக்குப் புராணத் தன்மை யுண்மை

யினுனும் விபுவாகிய யான் எப்போதும் நிர்விடயனுகவே யிருக்கின் றேனென் றெண்ணி வாழ்வாய். 63

64. புராணன்.

முன்னுமிழி தூலதனு வுதித்து நூறும் மொழிகின்ற வருடமதி லய மா தற்கு முன்னுஞ்சூக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின் முளைத்தது தான் பிரளயத்தி லயமாதற்கு, முன்னும்விசிட் டர்கண்ஞானக் தன்னி னுலே முடிகின்ற லயமதனை யடைத லுக்கு, முன்னுநா மிருக்கின்ற படியி னுலே முரணறநாம் பழையோனென் றகத்திற் றேர்வாய்.

64. [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

எப்போதும் அழிவியற்கைவாய்ந்த வெனக்குப் புராணத்தன் மை யெங்ஙனமாமெனின்? தூலசூக்கும காரண சரீரங்கள் நாருண் டினும் பிரளயத்தும் ஞானத்தினும் அழிந்துபோதற்கு முன்னும் பின்னும் மற்றெப்போதுமே யிருப்பதாகச் சுருதி கூறுதலினுனும், எனக்குப் புராதனத்தன்மை யுண்மையினுனும், எவ்விடத்தும் புரா ணன் யானென நிச்சயிப்பாய். 64

65. புராதநன்.

விளைதலுறுஞ் சமட்டியேன மேவுமுட ருன்மூன்றுந் தளிர்தலுறு பரமிந்தச் சார்மூன்று புரத்திலுநா மளவுபடா வடிவான வதிட்டான மா யிருந்து விளையாடு மதனுநம் விளங்குபுரா தனனுமே.

65. [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

எப்போதும் புரவடிவமா யிராநின்ற எனக்குப் புராதனத் தன் மை யெங்ஙனமெனின்? முப்புரங்களிலும் விளையாடிக்கொண்டு கை

வல்யத்தில் ஏகமாகவே யிருத்தலினாலும், எனக்குச் சூனியத் தன்மை யுண்மையினாலும், யான் புராதனன் என்றெண்ணிவாழ்வாய். 65

66. சூன்யன்.

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத் தங்குஞ்சடங்க ளேலாஞ் சத்தன்றி பேப்போ துந்தான், மிகவுமசத் தானடி யாலுஞ் சித்து மேவுமிலட் சணமுமிலட் சிபத்தி லின்றிப், புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்தி லின் றிப் போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே. பகரு மோரு வஸ்துமில தாலு நாமே பழமறை சோல் சூனியனேன் றறிந்து கோள்ளே.

66. 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯.

𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑌿 ॥
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌨𑌹𑌿 ।
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃

நாமரூப சொரூபமாயிருக்கு மெனக்குச் சூனியத் தன்மையான தெங்ஙனமா மெனின்? சேதன அசேதன வடிவமாயிருக்கு மிம்மூ வுலகமியாவும் அவற்றுட் சேதனரூபத்தானே அசேதனமானது விளங்காநிற்கும், சைதன்யத்தாலன்றி யொரு சிறிது ஜாட்டியசத் தையும் எங்குமிலதாம், இலக்கியத்தில் இலக்கணசூனியமாம், அவ் விலக்கணத்தின் கண்ணும் இலக்கியத்தின்மையின்றும், இலதாகவே அன்னிய வஸ்துக்கள் யாதொன்று மில்லாமையிற் சூனியன் யான் வியோமம் போலும் என்னுஞ் சுருதியினாலும், மகாசூனியத்தன்மை யோதுவினாலும் உள்ளும் யான் வெளியிலும் யான் சூனியன் என்றே யோர்வாய். 66

67. மஹா சூன்யன்.

அவ்விதமாஞ் சூனியமு மறிவிற் சூன்யமாமேனவே யடாவமா யறிகை யாலே, யவ்விதமா யதையறியு ஞானந் தானு மமர்ஞானு, பாவவநு பவத்தி னிற்று, னவ்விதமே யிலதாலவ் வறிவி னேடே யம ருசூ னியமும்போ யயலோன் றுந்தான், சேவ்விபேற வில்லாத டடியி னுஞ் சேறியுமகா சூனிய னேன் றறிய வேண்டும்.

67. 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯.

𑌕𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥
𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍋𑌽𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋 ॥

ஞானஞ்ஞானே ஞானசொரூபியாயிருக்கும் எனக்கு மகாசூனி யத்தகைமை யெங்ஙனமாமெனின்? அச்சூனியமும் அறிவிற சூனிய மாம் என்னும் அபாவ அநுபூதியினாலும், அதனபாவஞானமும் ஞானபாவ அநுபூதியினாலும், இலாமையின் எனதபாவங்காணுமை யின் அறிவோடு சூனியமும் மிலதாகி அடையத்தக்க அயலெவ்வத் துவும் இலதாகலின் யான் மகாசூனியனே யாவேன், எனக்கு நிவிருத்தத் தன்மையுண்மையின் எனக்கெப்போதும், யான் மகா சூனியன் என்பதிற் றடையென்னே யெனத் துணிந்து வாழ்வாய். 67

68. நிவிருத்தன்.

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட.. யங்கணு மன்றேன்று நீங்க லாலே யைந்துவிட யவ்விகா ரங்களுந் தூலதனு வன்றுநா மாத லாலே, சார்ச னன மரணமு ' பேவ்வன்ன வாலி -ஞ் சரைமுதல் விகார மவையுந் தகுசூக்க தனுவுமக மலதான் மறப் -ாதி சங்கற்ப மாதியாகச், சேர்விகா ரங்களு மவித்தையோ டுறுகின்ற சீவனசு மன்ற தாலே சேறியுமறி வறியாமை முதல்விகா ரங்களுந் திகழ்மாயை யுற்ற வீச, னேரகம லாத தாற் சர்வஞ்ஞ ஞதிபோடு நிகழைந்து தோழில்க ளான நிரைவிகா ரங்களு நமக்கில்லை யாதலி னிவிர்த்தனு மேன்ன வறிவாய்.

68. 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤.

𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌚 ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பிரவிருத்த சொரூபமாயிருக்கு மெனக்கு நிவிருத்தத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? யானென்னும் அருத்த சொரூபத்தன்மையுண்மையின் எனக்குப் பிருதிவியாதிகள் ஐந்துமில்லையாம், அறிவுடைமையை எனக்கு அவற்றின் விகாரங்களும் அவ்விடயங்களும் ஒரு சிறிதுமில்லையாம், எனக்குத்தேகத்தினும் அயலாந்தன்மையுண்மையின் ஜனனம் விருத்தி மரணமுதலியவையும் இலவாம், சூக்குமதேகத்தினும் யான் வேருயிருத்தலின் எனக்கு ஞானகாமக்குரோதபயாதிகள் கிடையாவாம், ஜீவனுக்கும் யானன்னியனுயிருத்தலின் எனக்குச் சிறிதும் அறிவு அறியாமையாதிகள் இலவாம், மயோபாதிகரான ஈசுரர் யானல்லாமையின் எனக்குப் பஞ்சகிருத்தியாதிகளுங் கிடையாவாம் எப்போதும் எனக்ககாமத்தன்மையுண்மையின் யானேயமில்லாமல் நிவிருத்தனே யாவனென வுணர்தி.

68

69. அகாமன்.

மயிர்நகந் தோனீரி ரத்தமோடு கோழைசீ மலசலந் தசைபீளையும் வழும்பத்தி சுக்கில நரம்பழுக் காம்வேர்வை வனமிற்கு றும்பி யாதி, செயிருற்ற வினைவகளைக் கேட்கினுந் தோடுகினுஞ் சீயென்ன வருவ ருப்புத், தீண்டிடிற் ருனமே செய்யவேண் டிடுதலாற் சேர்கணிற் கண்டவுடனே, நயமிலா வருவருப் புண்ணினேக் காளத்தை நண்ணலா லருவருப்பு நாற்றமுந் துர்க்கேந்த மாதலா லாக்ராண நண்ணலி லருவருப்பு, வியமி லிவை யுறும்வனிதை தனைமேவி ஞனிந்தை வியாதிதுன் புறுத லானு மேவுமித் தோஷமேல் லாமறிந் ததிலிச்சை விடுதலினகாம ஞமே.

69. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் காமரூபியாயிருக்கும் எனக்கு அகாமத்தன்மை யானது எங்ஙனமுண்டாமெனின்? நரம்பு எலும்பு பருத்தமுக்ஷர்

சுகளோடு விளங்கும் மாம்சமாய்ப் பாவைபோன்ற மங்கையரின் யந்திரம்போலச் சந்ததஞ் சுழலும் சரீரக்கூண்டில் இரமணீயமதியைச் செய்கின்றனரே இஃதென்னே! மகாமாயையாகிய பெண்ணை கனவினும் சித்திரத்தினுங் கூட எவரும் எப்போதும் காணலாகாதெனச் சுருதியும் நிடேதிக்கின்றது ஆகலின் அந்நினைப்புங்கூடக் கூடாததேயாகும், மாயைவடிவப் பிரபஞ்சத்தினுள் மங்கையே மகாமாயையாம் என்பது திண்ணம், மகாமாயை வடிவத்தன்மையானது எங்ஙனம் மங்கையர்க்குப் பொருந்துமெனின்? அனுபவிக்கப்பட்டதையே காட்டுதுங்காண்குதி! கனவிற்காதலியைக் கட்டியணைத்தலாற் கழிந்த சுக்கிலம் நனவிற் காணப்பட்டது, நனுக்கனுத்துயில் என்னும் மூன்றனுள் எதன் கண்ணே எதனை யாவன் காண்கின்றனனோ அதன் கண்ணே யஃதாம் மற்றயவற்றின் கண்ணேயாகாதாம் என்னுமிது சுருதிகளிற்றிண்டிமமாக விளங்குகின்றது, என்னுமிச்சுருதிகளினபிப்பிராயம் அந்தோ ஈண்டுப்பிறழ்ச்சியைவடைகின்றது, இது யூகத்தினனும் அனுபூதியினனும் வேறுபிரகாரமாகவே அம்மகாமாயையபரையப்பட்டது, எம்மாமிசபிண்டத்தைத் தொட்டுத் தனபானம் செய்யும்போது விகாரமில்லாமற், குழந்தையிருந்ததோ அதனைத் தழுவியமாத்திரையானே அந்தோ மோகத்தை யடைவதைக் கண்டோமன்றோ! இஃதெங்ஙனமிருகின்றதென்னின் கள்ளைக் குடித்தபின் மயக்கத்தை யடையாமல் அப்பாத்திரத்தைத் தீண்டலானே மதமடைதல் போலவாம்! மலமூத்திராதிகளைக் கண்டு மூடர்களும் அருவருப்பை யடைவதைக்கண்டோம், மலமூத்திராதிகள் நிரைந்த ஸ்திரீ வியக்தியைக்கண்டு அறிஞனுயினும் அதிமோகத்தை அடைகின்றனன், வேர்வையும் மலமும் மூத்திரமும் எல்லாத் துவாரங்களினும் யெப்போதுமே அருவிபோலோயாமல் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன, இவ்வசுத்த பதார்த்தங்களைக் கேட்டபோதினும் அருசியாக விருக்கின்றது, தீண்டிவிடினோ ஸ்நாநஞ்செய்து சுத்தியாகவேண்டியிருக்கிறது, கண்ணுற் காணினோ தோடங்களியாவற்றையும் உண்டாககு கின்றது, புசித்திடின் உடனே வாந்திசெய்யவேண்டியதாய் முடிகின்றது, முகரினோ அவ்வாறே வாந்தி செய்யவேண்டியதாகவே யிருக்கின்றது, இவ்வாருப அசுசிக்கு இருப்பிடமாக இருக்கும் மங்கையர்பாற் சேரினோ அக்கால், வியாதி, நிந்தை,

பயம், துயரம், பாவம், மோகம், என்பன அநேகம் வகையாயுண்டாக்கிக்கொண்டே யிருக்கும், அநேக மகானுபாவர்களுங்கூட முன்னர் அதிவிரைவில் இதுவிடயத்தில் விரைவில் மிக மோகத்தையடைவுற்றனர், என்றுராய்ந்துணர்ந்து நிராசையையுற்று வாழும் எனக்கு அலோபத்தன்மை யிருத்தலின் யான் அகாமன் என அறிந்தின்புறுவாய். 69

70. அலோபன்.

தேகியென்று கேட்டுவந்த பேர்கடமக் கில்லையென தேந்த நாளுஞ், சோகமின்றிக் கோடுப்பவனே யீகையுடை யோனென்னச் சொல்வர் ஞாநி, தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந் தன்னையுமே தனையுற் றோர்கட், கீகையின ஞமிகவு மலோபனென வநுதிநமு மெண்ணு வாயே.

70. 𑌅𑌲𑍋𑌭𑌃.

𑌅𑌲𑍋𑌭𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌭𑌿𑌨𑌃 𑌵𑌦 ॥
𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌲𑍋𑌭𑌤𑌃 ।
𑌦𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋ऽ𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃
𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌾𑌯𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍀 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌲𑍋𑌭𑌕𑌃 ॥

எப்போதும் லோபியாயிருக்குமெனக்கு அலோபத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கொடுக்கவேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டதெதுவாயினும் லோபமில்லாமல் யாவன் கொடுக்கின்றனனோஅவன் தாதாவென்று லகினரால் அழைக்கப் பெறுகின்றனன். ஞானிகளோ அத்தகையர்களாகக் காணப்படுவதில்லையாதலின் எங்ஙனம் லோபமில்லாமை யவர்கட்காதல் எனின்? எல்லாத்தானங்களைப் பார்க்கினும் தனதாத்மதானம் பெரிதினும் பெரிதாம், ஈசனே முதற்

கற்பகவிருக்ஷம் ஈருக இருப்பவைகளானே வேண்டப்பட்டது யாது யாது கொடுக்கப்பட்டதோ அவை யாவும் மாயாகாரியமாதலின் அவற்றைப்பெற்றவர்க்கு முத்தி கிடைக்கமாட்டாதாம், தனது சொரூபத்தைக் கொடுத்தலானது முக்கியமாயிருத்தலினுனும் எனக்குன்னதத்தன்மை யுண்மையினுனும் யான் அலோபன் என்பதாக உள்ளத்தில் உன்னிவாழ்வாய். 70

71. உன்னதன்.

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூல தேக மதினதிகஞ் சூக்கவுட றூல தேக, மதினதிக மதினதிகம் பஞ்ச பூத மதினதிகம் மாயை யதினதிக மீச, னதினதிகம் பிரமமிந்தப் பிரமமேநா மானதனு ளுமவைக ளனைத்தி னுந்தா, னதிகநமி லும்மதிக மிலாத தாலே யமர் நாமே யுந்நதனேன் றறிந்து கோள்ளே.

71. உந்நதः.

உந்நதத்வம் கதம் மே ஸ்யாந்நிக்ருஷ்டஸ்யாதமஸ்ய ச ।
அதிகம் காரணம் ஜீவாத்தஸ்மாத் ஸூக்ஷ்மம் ததோऽதிகம் ॥
ஸ்தூலம் தஸ்மாச்ச பஞ்சபூதம் தேப்யோ மாயா ததः பரः ।
பரமாத்மாதிகம் ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மணோऽப்யதிகோ நஹி ॥
பரப்ரஹ்மஸ்வரூபத்வாதக்ரோதாதுந்நதோऽஸ்ம்யஹம் ।

தாழ்ந்து அதமனுயிருக்கு மெனக்குன்னதத் தன்மையானதெங்ஙன முண்டாம் எனின்? ஜீவனினும் அதிகம் காரண தேகமாம் அதனினும் அதிகம் சூக்கும தேகமாம், அதனினும் அதிகம் பஞ்சபூதமாம், அதனினும் அதிகம் மாயையாம், அதனினும் அதிகம் ஈசுரராவர் அவரினும் பிரஹ்மமாம், பிரஹ்மத்தினும் அதிகம் யாதொன்றும் இன்ரும், எனக்குப்பரப்பிரஹ்ம சொரூபத்தன்மையுண்மையினுனும் அக்குரோதத்தன்மை யுண்மையினுனும் யான் உன்னதனுவேன் என எண்ணிவாழ்வாய். 71

72. அக்குரோதன்.

கன்மமோடு கர்த்தாவி னிடம தாயுங் கருதுபஞ்ச பூதங்க ளிடமதாயுந், தோன்மைசுக துக்கமவை வரினுஞ் சுற்றஞ் சோரருடன் மிகுமரசர் சங்க டேகம், வன்மைபசு புண்மிருக சேந்து பீடை வகைவகையா யநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் ருக்கினுநம் மிடத்திற் ருக்கா விதமதனு லக்ரோத னுமேன் ரோர்வாய்.

நிதித்தியாசந யுத்தி முற்றிற்று.

---

72. அக்ரோத.

அக்ரோதத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸர்வதா க்ரோதரூபிண: ।
ஸ்தாநத்ரயேஷு கர்தார: கர்மாணி விஷயாஸ்ததே ।
அத்ரஜீவாஸ்ஸம்ஸாரஞ்ச க்ரோதிநஸ்தே பரஸ்பரம் ॥
சோரராஜம்ருகாத்யைஸ்ச பீடா ச பஹுதா மதா ।
ஸர்வதுர்வாதிகம் ஸர்வம் மநஸோ மே ந ஹி த்ருவம் ॥
நித்யத்வாதவிகாரித்வாதக்ரோதோऽஹம் ந ஸம்ஶய: ।

எப்போதுங் குரோதரூபமாயிருக்கும் எனக்கு அக்குரோதத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டாம் எனின்? கருத்தா கருமங்கள் விடயங்கள் மூன்று அவஸ்தைகளிலும் இருக்கின்றன, அவற்றுட் சீவர்கள் சமுசாரஞ்செய்கின்றுர்கள், அவர்கள் பாஸ்பரம் சினந்து விவகரிக்கின்றுர்கள், சோரர்களாலும் அரசர்களாலும் மிருகாதிகளாலும் அநேகம் பீடைகளையும் அடைவர்கள், இன்பத்துன்பாதிகளியாவுமே மனத்திற்கேயல்லாமல் எனக்கொருசிறிதுமின்றும், எனக்கு நித்தியத்தன்மை யுண்மையினுனும் அவிகாரித்தன்மை யுண்மையினுனும் ஐயமில்லாமல் யான் அக்குரோதனே யாவேனென்றுணர்தி. 72

நிதித்தியாசன யுக்தி முற்றிற்று.

சமாதியுத்தி.

---

73. நித்தியன்.

பிரிவுறுமேத் தேசத்து மேக்கா லத்தும் பெருவான மோரு
படித்தா யுறல்போற் சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ்சத்திற் பஞ்
சவித கோசமுள விடங்க ளேல்லாம், விரிவுறுமக் கோசத்தைக் காண்
பா ஞயா மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே, யிரிதலிஞ நித்திய
னேன் றேக்கா லத்து மிதயத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே.

73. 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌕𑍋𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥
𑌸𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ॥

எப்போதும் அநித்தியரூபமாயிருக்கு மெனக்கு நித்தியத்தன்
மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? யான் ஆகாயம்போலச் சருவ
தேசகாலாதி வஸ்துக்களிலிருக்கும் கோசமே முதலாகச் சுத்தம் ஈறாக
வுள்ளயாவற்றையுமே யறிகின்றேன், எப்போதுமிருத்தலினும், ஏக
த்தன்மை யுண்மையினுனும், சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையினுனும், அவி
நாசித்தன்மை யுண்மையினுனும், எப்போதும் எங்கும் நிறைத்திருத்
தலினுனும், யானித்தியனுப்த் தானேயாவற்றையு முணர்பவனு யிருக்
கின்றேனென்றுணர்ந்து வாழ்வாய். 73

74. சருவகதன்.

திதசாட்சி தனிலேக தேசகற் பிதமதாய்ச் சேறிமாயை யீச ரிவரிற்
றிகழேக தேசகற் பிதமாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்தவத்தை,
யிதிலேக தேசகற் பிதமைந்து பூதங்க ளிதிலேக தேச முலக மிதிலேக

தேசகற் பிமதாங் தேசங்க ளிதிலேக தேச மூர்க, ளிதிலேக தேசமாங்
கிரகங்க ளிக்கிரக மிதிலேக தேச முடல்க ளிதிலேக தேசமா மிந்திரிய
மிவிதமா யெணுமோன்றே டோன்று கூடாச், சுதவுலக முழுதினையு
மறிகின்ற வறிவதே சோருபமா யெங்கு நிறைவாய்ச் சூழ்ந்துறைத
லாலியாஞ் சர்வகேத ஞமேனத் துணிவாக வேண்ணு வாயே.

74. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤.

𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥
𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌹𑍀𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌃 ॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌯𑍂𑌤𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 ।

ஏகதேசத்திலிருக்கு மெனக்குச் சர்வகதத்தன்மையானது எங்
ஙன முண்டாமெனின்? பூர்ணமாகவிருக்குஞ் சொரூபத்தின் பால்
ஏகதேசத்திற் கற்பிதமாயையிற்பரனும், ஈசுரர்பாலேகதேசம் பூத
மாம், பூதங்களினின்றும் உலகங்கள் ஏகதேசங்களாகக் கற்பிக்கப்
பட்டவைகளாம், அவற்றினின்றும் தேசங்கள் கற்பிக்கப்பட்டவை
களாகும் அவற்றினின்றும் புர முதலியவை கற்பிக்கப்பட்டன
வாம், அவற்றினின்றும் கிருகங்கள் கற்பிக்கப்பட்டனவாம், அவற்றி
னின்றும் அற்பமாயவை தேகங்களாம் அவற்றினின்றும் பொறி
கள் அற்பங்களாம், அவற்றினும் மதியர்பமாம், அதினினும் ஜீவ
னும் காரணமும் அற்பமாம், ஆகையால் எனக்குச்சாக்ஷித் தன்மை
யுண்மையினுனும் பரிபூர்ணத்தன்மை யுண்மையினுனும், யாவற்றி
னும் கோர்த்திருக்குங் காரணத்தன்மை யுண்மையினுனும், சருவா
தார சொரூபத்தன்மை யுண்மையினுனும், எப்போதும் சர்வகதனுக
வே யானிருக்கின்றேனென்பதாக இதயத்தோர்வாய். 74

75. சருவதாரன்.

எவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ் சூக்க மிதற்காதா ரந்தூல வுடல நேக, விவிதவுடற் காதாரம் விராட்டே யாதி மிளிர்சகங்க ளவைக் கிடந்தான் மாயை யீச, னவர்தமக்கு மாதார மாகச் சச்சி தாநந்த மா யிருக்கு நம்மி டத்திற், கவிழ்தலுறு மிவைகளேலா மேக தேச கற்பி தமா தலினுமே சர்வாதாரன்.

75. ஸவ௯ாயாா.

ஸவ௯ாயாாஸ்ஸாூ௵வக்ஷம் கூ௰ம் ஸிஜ்யதி ௭ ஷ்ரெஹா ‖
தஸ்யாவிஜ்யாவிஶிஷ்டஸ்ய ஹ்யாயாாஸூக்ஷ்விக்ரஹஃ ।
தஜாயாாஸ்ஷ௵ஶௌெஹஸ்தஸ்யாயாா ஜஹாஜயஃ ‖
தஜாயாரொா ஊயிகஸ்ரு தஸ்யாவ்யாயாாவா நஹம் ।
நிராயாாஸ்ஸாூ௵வக்ஷாக ஸவ௯ாயாரொாஉஹஜெவ ஹி ‖

ஹே பிரபுவே! சருவாதார சொரூபத்தன்மையான தெனக்கெங்ஙனஞ் சித்திக்கு மெனின்? கேட்டி? அவித்தியா விசிஷ்டனுகிய அச்சீவனுக்காதாரம் சூக்கும தேகமாம், அதனுதாரம் தூலதேகமாம் அதனுதாரங்கள் பூமுதலியவையாம், அவற்றின் ஆதாரம் மாயிகராகிய ஈசுரராவர், அவருக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவன் யானுதலினுனும், எனக்கு நிராதார சொரூபத்தன்மை யுண்மையினுனும், யான் சர்வாதாரனேயாவனென எண்ணிவாழ்வாய். 75

76. நிராதாரன்.

ஆதார மேன்று முன்சோ லவிதமீ சுரனந் தத்துக், காதாரமாக வுற்ற வழிவறு மேமக்கு வேரூே, ராதார மில்லா தாலு மலைதலில் யாமே மக்கே, யாதார மான தாலு மக நிரா தார னுமே.

76. நிராயாா.

நிராயாாஸ்ஸாூ௵வக்ஷம் கூ௰ம் ௭ ஸஂஹவத்யெஹா ।
ஜீவாதீஶ்வாவயஞ்ஞாக ஸவ௯ாயாாஸ்ய ௭ ந ஹி ‖

ஷூயாரொா யத்ரு கூ௺த்ராவி ஸ்வாயாாஸ்ஸ்யஜெவ ஹி ।
ஸவெ௯ஷாஊாஜிா௵வக்ஷா நிராயாரொாஉஹஜெவ ஹி ‖

அந்தோ! எனக்கு நிராதார சொரூபத்தன்மையானது எங்ஙனஞ் சம்பவித்தல் கூடுமெனின் கேட்டி! ஜீவனினின்றும் ஈசர்வரை யாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவிருக்கு மெனக்கு ஆதாரம் எங்கெங்கும் கிடையவே கிடையாது. தனக்காதாரந்தானே தான், ஆகலின் யாவற்றிற்கும் ஆதிரூபமாயிருத்தலின்யான் நிராதாரனேயாவேனென்றுணர்ந்து வாழ்தி. 76

77. ஆதி.

இயலுடல்க ளுக்காதி பூதமதி வைக்காதி யேண்ணும்விட் சேப சத்தி யிதுதனக்காதார மாயையோ டவித்தைக ளிவைக்கேலா மாதி வஸ்தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுறுகின்ற தாலுமோரு சூக்கவுட லுற்ற போதே தோற்றியழி பல்கோடி தூலதநு வோருமூல துகளுடல முற்ற போழுதி, னயசிருஷ்டியிலுதித் தழிகோடி சூக்கதநு நவில்கின்ற சீவனுக்கு நாடுமுற் பத்தியில லாததா லாதியென நண்ணியே சீவன் முத்தி, யயலிலா துற்றவுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவனுக்கு மநியமா யித் தனைக் கும்முதற் போருளான தாலுநா மாதி யாமே.

77. ஆஜி.

ஆஜிக்ஷஞ௺ கூ௰ம் ௭ ஸ்யாஜ௺ஜயாத்ஸ்வா௵விணஃ ।
ஊஹ்யாதீந்யவி ஹ௵தாநி ஶரீரத்ரயஸ்ய ஹி ‖
விக்ஷெபஶக்தித்ஹஸ்யு தரொாஉவிஜ்யா ததஃ வரா ।
வராயா ஆஜிஹ௵தக்ஷாநீ வெதந்யா௵விணஃ ‖
ணகஷூிந்வதபூஊாநெ த௺ ஸ௵க்ஷ்வெஹெ ஹ்யநெகஶஃ ।
உத்வஜ்யெஞ விலீயஞெ ஷ்௵ஶௌெஹாஸ்ரு காாணெ ‖
ஷ்ரதிஸ்ரஷ்ள ச கஸ்வெ ச ஸ௵க்ஷ்வெஹா ஹ்யஸம்வ்யகாஃ ।
உஜயாத்ஸள விஶிஷ்டஸ்ய நத்ஸ்வாத்விசாரணாக ‖
கநாஜிக்ஷாநீ ஸஜா ஹ்யாஜிக்ஷம் வ௺ஷ்யதெ ஶ௺தள ।

உதய அஸ்த சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு ஆதித்தன்மை யெங்ஙனமாதல் கூடுமெனின்? பூ முதலிய பூதங்கள் உடல்களைக்

குறித்தாதியாம், அவைக்காதி விக்ஷேப சக்தியாம், அதனினும் முதன்மையானது அவித்தையாம், அதனினும் முதன்மையானது பரையாம், சைதன்யசொரூபியாயிருக்குமெனக்குப் பரைக்கும் ஆதியாயிருக்குந் தன்மை யுண்மையினுனும், ஒரு சூக்குமதேகம் இருந்து விவகரிக்கும்போது அநேகந் தூலசரீரங்கள் பிறந்திறந்துபோம், ஒரு காரணதேக மிருக்கும்போதே ஒவ்வொரு சிருஷ்டியிலும் கற்பங்களிலும் சூக்குமதேகங்கள் பலகோடியாம், ஆயினும் தனது வடிவத்தை யாராய்ந்து பார்க்கின் விசிட்டனுக்குதய அஸ்தங்களிலவா மாதலினுனும், எனக்கநாதித்தன்மை யுண்மையினுனும், எப்போதும் எனக்காதித்தன்மை யுளதாமென மறையறைகின்றதென் றெண்ணி வாழ்தி.

77

78. அநாதி.

இப்படியே யேவைகளுக்கு மாதி யான வேமக்காதி யிலதாலு மநாதி யென்று, சேப்புகன்ம மஞ்ஞாநம் வேத மீசன் சீவனெனு முபாதி சித்தா யுறுஞ்ச கத்துக், கப்பினிரு டாதிசித்தாம் பிரம மாமிற் கற்பிதமா மநாதியைந்தினுக்கு மூல, தப்டறுசித் தினுக்காதியிலதா லந்தச் சைதந்ய மானநா மநாதி யாமே.

78. அநாதி:.

அநாதித்வம் ஐஐ கதம் ஷஅநாஉய ஐதூதஃ ॥
ஸவெபுஷாஊாதிர ஸ்ருவக்வாஉநாதித்வம் ந ஸம்ஶயஃ ।
கஊபுாஜ்ஞாநஞ்ச வெஉஶ்ச ஜீவொஉவீஶொஉவபுநாஉயஃ ॥
கல்பிதாநாதிவஞ்சாநாம் நிஊாநஊஹஉெவ ஹி ।

ஆறனுதிகள் இருக்கின்றன வென்பதனுனே எனக்கநாதித்தகைமை யிருக்கின்றதெங்ஙனமெனின்? எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிரூபத்தன்மை யுண்மையின் எனக்கநாதித்தன்மை யுளதாமென ஐயமற்றுணரலாமன்றே, கருமம், அஞ்ஞானம், வேதம், ஜீவன், ஈசன், என்பவை யநாதிகள்; இவையைந்தும் கற்பித அநாதிகளாம், இவ்வைந்திற்கும் காரணம் யானேயாவேன் என்றெண்ணி யெனக்கு விபுத்தன்மை யுண்மையினுனே எப்போதும் யாண்டும் யான் அநாதியேயென நிச்சயிப்பாய்.

78

79. விபு.

இதமறுவி சிட்டனினும் விபுசூக்க வுடலிதனி னிழிதூல வுடலம் விபுவா மிதுதனினும் விரிவுபா ரிதனினும் விரிவுநீ ரிதுதனினும் விரிவு கனலா, மிதனினுங் சாற்றுவிரி விதனினுங் ககனம்விரி விதுதனி னிரண்ய கர்ப்ப மெய்தும்விரி விதனினவ் வியாகிருதம் விரிவாகு மிதனினவ் வியத்தம் விபுவா, மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடம் மாவுமட்டிடவோண தேவி ரிந்த வேழின்மாயை யுறுவீச ரவராலு மட்டிடவு மியலாத நந்த விரிவா, யிதமதுறு மத்திபா திப்பிரியமாநமிவு மெய்து மற் றேன்று பெரிதா யெம்மைமட் டேக்கட்ட வொன்றுமில் லாததாலேன்றுநாம் விபுவ தாமே.

79. விபு:.

விபுத்வம் தூ கதம் ஜெ ஸ்யாத் கதய ஸாதுவிஜயெ ॥
விஶிஷ்டாஷ்யாவகம் ஸூக்ஷ்மம் ஸூக்ஷ்மாத் ஸ்தூலம் தயொ உஹீ ।
உஹ்யா ஜலம் ஜலாஉக்நிரக்நெவாயுஸ்ததொ வியத் ॥
ஸூத்ராத்மாவ்யாக்ருதஞ்ஸாஉவ்யக்தம் ஶுத்தஸ்வருபம் ।
உஹகவாநஊ ஸவெபுஹெ்யா வ்யாபகொ விபுரெவ ஹி ॥

எனதாத்ம சித்தியின் பொருட்டு விபுத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனமாமெனின்? கேட்டி! விசிஷ்டனினும் வியாபகம் சூக்குமம், சூக்குமத்தினும் தூலம் விபுவாம், தூலத்தினும் பூமி விபுவாம், பூமியினும் விபு நீராம், நீரினும் விபு நெருப்பாம், நெருப்பினும் விபுக் காற்றும், காற்றினும் விபு வாகாயமாம், விண்ணினும் விபுச் சூத்திராத்மாவாம், இதனினும் விபு அவ்வியாகிருதமாம, இதனினும் விபு அவ்வியக்தமாம், இதனினும் சுத்தவுபாதி விபுவாம், இதனினும் ஈசுரர் விபுவாவர், எனக்கோமகத்தன்மை புண்மையினுனும், யாவற்றினும் வியாபகத்தன்மை யுண்மையினுனும், யான் விபுவேயாவேன் என்றுணர்தி.

79

80. மகாந்.

அவதாவ ரத்தினறி வான்மகத் தானமிரு காதியதி னீச ராதி யவர்களினு நான்குவன் னத்தரவ ரிற்கன்மி யவரினிற் றீக்ஷிதர்களா, மவரி

னிலு பாசகர்க ளவரில்ரிஷியவரில் பிதி ரவர்தமிலு முலக பால ரவரி னிற் பூதபதி யவரின்வை சுவானர ஞதியவரிற்பு ருஷரா, மவரினிற் குமரரவ ரியாவரினு மேமகத் தாகுநற் றேவி தேவ னவர்களிரு வர்க் கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற் பத்தி பண்ண, வவமறும கத்துவம துறமேமக் கதிகசம ஞம்வஸ்தி லாம ஞமே யமர்கின்ற யாவையினு மதிசயித் தவனுத லான்மகத் தாகு நாமே.

80. உத்தர:

உத்தரத்வம் கதம் தே ஸ்யாதல்பஜ்ஞஸ்யாஸ்ய ஹே ப்ரபோ ।
ம்ருகாணாம் ஸ்தாவராதிப்யஶ் சைதந்யாத்தி ஸமுந்நத: ॥
ததோ(அ)திகஶ்ச நீசாநாம் ததஶ்ஶூத்ரஸ்ய சேதநம் ।
ததோ வைஶ்ய: க்ஷத்ரியஶ்ச ததோ விப்ரஸ்து தீக்ஷித: ॥
தஸ்மாதுபாஸகஸ்தஸ்மாத்ருஷய: பித்ருதேவதா: ।
ததோ விராட் குமாரஶ்ச உமாதேவீ உமேஶ்வர: ॥ (ஹி
தயோஸ்து ப்ராணபூதத்வாத் பக்த்யா ஸம்பூஜ்யோ(அ)ஹமேவ
ஶ்ருத்யாதிக்யம் ஸாம்யம் வா நாஸ்தி நாஸ்தி ஶ்ருதேர்பலாச்ச
நிரஞ்ஜநத்வாச்ச ஸர்வத்ர உச்சீயாந்மஹதோ உத்தர: ।

ஹே பிரபுவே! அற்பனுயிருக்கும் அஞ்ஞனுமெனக்கு மகத்துவ மானதெங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! தாவரங்களினும் மிருகங்கள் அதிகமாம் ஏனெனின் அவைகளில் அறிவிருக்கின்றமையின், அவைகளினும் அதிகர் நீசராவர், அவரினு மறிவுமிக்க சூத்திரர் அதிகர், அவரினும் முறையே வைசியர் க்ஷத்திரியர் பிராஹ்மணர், தீக்ஷிதர் அதிகராவர், அவரினும் அதிகர் உபாசகர், அவரினும் மேன்மையர் இருடியர், அவரினும் மேன்மையர், பிதுர் தேவர், அவரினும் மேன்மையர் விராட் பகவான், அவரினும் மேன்மையர் முறையே ஸ்ரீ குமாரர் ஸ்ரீமகா தேவியார் ஸ்ரீமகா தேவர், அவர்களுடைய பிராணபூதமாயிருத்தலின் பக்தியினாற் பூஜிக்கப்பட்டவன் யானே யென்றும், சுருதியின் பலத்தினானே எனக்கதிகமேனும் ஒப்பேனு மெவருமே யில்லவே யில்லையென்றும், ஆய்ந்து எனக்கு நிரஞ்சனத் தன்மை யுண்மையின் யாண்டும் பெரிதினும் பெரிதா யுள்ளவன் யானேயென வறிதி. 80

81. நிரஞ்ஜனன்.

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலி லங்நீர் டற்றலனப் பற்றியிடக் காணு மற்றுன், சகலசகத் துட்புறம்பு நிறைந்து நின்ற தம்மிடத்திலேய ழுந்தி யிருக்கா நின்ற, புகலவத்தை மூன்றினுமே காண லுற்ற போருவில்சுத்தபரியந்த சகத்திஞேடே, யிகலுறுபற் றற்றுவேளி போற்றுே டக்கற் றிருக்குநா நிரஞ்ச னனேன் றெண்ணு வாயே.

81. நிரஞ்ஜந:

கதம் நிரஞ்ஜநத்வம் தே ஸாஞ்ஜநஸ்ய விகாரிண: ॥
உந்மக்நகாயஸ்ய தோயேந ஸம்பவஸ்ஸ்யாத் புநர்ந ஹி ।
அந்தர்பஹிஶ்ச ஸர்வத்ர ஹ்யவஸ்தாத்ரிதயேஷ்வபி ॥
ஸதா(அ)ஹம் வர்த்தமாநோ(அ)பி ஹ்யஸங்கோ வ்யோமவச்ச்ருதே: ।
காரணத்வாந்து ஸதா ஹ்யஹமேவ நிரஞ்ஜந: ॥

அஞ்சனத்தோடுற்று விகாரியாய எனக்கு நிரஞ்சனத்தன்மை யான தெங்ஙனமுண்டா மெனின்? நீரின் மூழ்கிஞேன் றேகம் நீரிற்றேய்தல் போலத் தனது வடிவம் தோயாதாம், உள்ளும்புறம்பும் யாண்டுமேய வஸ்தாத்திரயங்களிலும் எப்போதும் யானிருந்து கொண்டிருந்தபோதினும் விண்ணே போலும் செங்கமாகவே யிருப்பதாகச் சுருதி கூறுகின்றமையினும், எனக்குக் காரணத் தன்மை யுண்மையினும், எப்போதும் யான் நிரஞ்சனனேயாவே னெனவுணர்தி. 81

82. காரணன்.

அவிருமு வகையுடலி னுக்குமு லங்கன்ம மைம்பூத மவைகண் மூல மமர்சூக்க பூதபேள திகமவைகண் மூலம தவித்தையுறு சீவ ஞேடு, நவமாயை யுறுவீச னவர்களுக் கதிகமாய் நவையில்சை தன்ய நாமே நண்ணுகா ரணமான தாலுநற் சச்சிதா நந்தமா நம்மைவிட்டுப், பவமான காரியம தாமுலகி னுக்கயற் படிவமில் லாமை யானும் பக ருகா ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமேபல்வ கையதா, நவை யான காரியச கத்தினுக் குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலு மிகவு நாடுற்ற சகலத்தி னுக்குமநு திநமுநா நவிலுகா ரணனுகு மே.

82. காரணம்.

காரணத்வம் கதம் தே ஸ்யாத்ஸர்வதா கார்யரூபிண: ।
ஶரீரத்ரயஸ்யாபி பூதம் கர்ம ச காரணம் ॥
தஸ்ய காரணம் ஸூக்ஷ்மபூதம் தஸ்ய ஜீவஸ்தத: பர: ।
பரஸ்ய காரணம் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதானந்தவானஹம் ॥
அகாரணத்வான்னித்யம் காரணோऽஸ்மீதி நிஶ்சின்ு ।

எப்போதுங் காரியரூபியாயிருக்கு மெனக்குக் காரணத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? சரீரத்திரத்திற்கும் பூதமும் கருமமும் காரணமாம், அதன்காரணம் சூக்கும பூதம் அதற்கும் ஜீவன் அவனுக்கும் ஈசுரர், அவரதுகாரணம் சச்சிதானந்த வடிவமாய பரப் பிரஹ்மமாமி யானேயாவேன், எனக்ககாரணத்தன்மை யுண் மையின் நித்தியம் யானேகாரணனென நிச்சயித்து வாழ்தி. 82

83. அகாரணன்.

இப்படிச்சக லத்தினுக்குமி லங்குகாரண மாயுறுங், தப்பிலேற் கோரு காரணம்மில தாவு மெய்யுணர் வின்பமா, யோப்பினுஞ்சக லத் தின்மூல வுருவமாயின தாவுமே, யெய்ப்பிலாவக மேயகாரண னேன்ன வேநித மேண்ணுவாய்.

83. அகாரண.

ஸர்வதா காரணத்வம் தே கதம் ஶ்ரூயதாம் ஸுதீ: ॥
ஏவம் காரணரூபஸ்ய ந காரணவஸ்து நோ ।
ததோऽகாரணோ ஹ்யாத்மா ஸாக்ஷித்வாத்ஸர்வவஸ்துஷு ॥

எனக்கெப்போதும் அகாரணத்தன்மை எங்ஙனம் சுருதியனு பூதிகளினுலெனின்? கூறியவண்ணம் காரணரூபமாய எனக்குக் காரணவஸ்து ஒன்றுமின்று மாகலினுனும், எல்லாப்பொருள்களிலும் சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையினுனும், யான் அகாரணனே யாவனென் றுணர்தி.

83

84. சாக்ஷி.

அகிலசக கிரியைக்கு மாதித்த சனிதான மானதே மூல மாகவமர் தல்போற் சர்வவிந் தியசகத் தொழில்களு மசைவில்லசை தந்நி யத்தின்,

விகலவில் லாததோர் சந்நிதா நங்கொண்டு விதம்விதம தாக மிகவும் விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுகரி யாகவே மேவுநா நாமா சவுந், திசமுபிர விர்த்தியுநி விர்த்தியுஞ் செய்யாது சேர்கின்ற வொன்றி னுலுஞ் செய்வித் தலில்லாது மத்யஸ்த னுகவே திநமிவையை நாடி நின்றுதுகளிலாக் கன லிடோற் சகலவித தொழிலையுந் தோற்றுவிக்கின்ற வதுவே சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சியேன் றனுதிநந் தூய்மநதி னேண்ணுவாயே.

84. ஸாக்ஷீ.

ஸாக்ஷித்வஞ்ச கதம் தே ஸ்யாத்ஸதா வ்யாபாரரூபிண: ।
ஸூர்யஸ்ய ஸந்நிதௌ லோகஶ்சேஷ்டதே ஸ்வயமேவ ஹி ॥
ததா மத்ஸந்நிதாவேவ சேஷ்டதே கரணாதிகம் ।
தத்ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தீஶ்ச தத்வ்யாபாராம்ஶ்ச பாஸக: ॥
அஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திர்த்விதயா மய்யேவ கல்பிதா ।
அஹம் வ்ருத்தேஸ்ச ஸாக்ஷித்வாதிதம்வ்ருத்தேஸ்ததைவ ஹி ॥
மம ஸ்தாணுஸ்வரூபத்வாத்ஸாக்ஷ்யஹம் ஸாக்ஷ்யஹம் ஸதா ।

எப்போதும் வியாபார ரூபியாயிருக்கும் எனககுச் சாக்ஷித் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? சூரியனுடைய சந்நிதியில் உல கம் தானே யுலாவிக்கொண்டு திரிகின்றது போன்று என் சந்நிதியின் கண்ணே காரணுதிகள் யாவும் இயங்கா நிற்கும், அவற்றின் பிரவிரு த்தியையும் நிவிருத்தியையும் அவற்றின் வியாபாரத்தையும் யானே யிலக்குகின்றேன், அகம் (யான்) விருத்தியெனவும் இதம் (இது) விருத்தியெனவும் இருவித விருத்திகள் என்பாலே கற்பிக்கப்பட் டன, எனவாராய்ந்து, அகம் விருத்திக்கும் இதமவிருத்திக்கும் சாக்ஷியாயிருக்குந் தன்மை எனக்கே யுளதென வெண்ணி, யான் ஸ்தாணுவாயிருத்தலின் எப்போதும், யானே சாக்ஷியானே சாக்ஷி யெனவறிந்து வாழ்வாய்.

84

85. ஸ்தாணு.

அலையினும் மநதுபோறி யலையாத துலவுட லவைகோடி யலையி னுந்தா னலைவில்பூ தங்களவை யசையினும் மசையாம லமரினு மசை தல் போல, வலைசூரி யாதிமண் டலமிதனி லலைவைசு வானர னுதி யிவித மலைசுத்த வரையுலசோர் தநுவாக நாமேன்ன வபிமாந முற்ற றி

வினி, லலைதலுறு மீசனவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின் மறுசி ருஷ்டி யாக்கியலை குமரரா திபரித்த னைக்குமே யமருதா ருக விலகி, யலகிலித்தனைசலந மதனோடு கூடியு மசையாம லிந்தயாவி னலைவினுக் குங்கரிய தாகநிறை சைதந்ய மானநாந் தாணு வாமே.

85. 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁.

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 ॥
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌲𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌞𑍍𑌚𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌚𑌲𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌈𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌤 𑌨𑌾𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।

ஹே தேசிகேந்திரரே! எனதாத்ம சித்தியின் பொருட்டு ஸ்தாணுத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙன மாதல் கூடுங் கூறுவீராக வெனின்? கேட்டி! சங்கற்பத்தினாலே சித்தமும் பொறிகளும் அலைந்த போதினும் தூலதேகம் அலைவுறுதாம், தூலதேகங்கள் அலைந்தபோதினும் பஞ்சவு பூதங்கள் அசையாவாம், அவைகளும் ஒருகாலசையும் சூரியமண்டலாதிகளும் அசையும் வைசுவானராதியாரும் அசைவர். சர்வாபிமானியாய ஈசுரரும் சைதன்னியத்திலசைவர், அவ்வீசரும் பிரளயத்திலில்லாதிருப்பர் சிருஷ்டியின் கண்ணேதான் அவர் விளங்கிக் கொண்டிருப்பர், சர்வசம்பந்த மிருந்தபோதினும் அவ்வதற்குஞ் சாக்ஷியாகவே யிருத்தலினானும் பரிபூரணசொரூபமா யிருத்தலினானும் யான் நிச்சயமான ஸ்தாணுவெனவெண்ணுதி.

85

86. பரிபூர்ணம்.

அப்பினாற் கடமதைப் பூரித்தல் போலவே யநமயம் பிராண னதனா லதுமனோ கோசத்தி னாலதுவி ஞாநமய மாங்கோசமதனா லதுஞ், சேப்புமா நந்தமய மதனினாற் பூரித்தல் சேர்ந்துநற் சீவ னதனாற் சேர் பூரிதம்பஞ்ச கோசங்க ளவையினாற் றிகழ் பஞ்சபூத நிறைவாந், தப்ப

லில் லவையினாற் பூரித்த லுறுசகஞ் சகமதினு மெங்கு நிறைவாய்ச்சார் கின்ற மாயாவி சிட்டருந மான்மிசத் தாழ்வில்பூ ரித்த லுற்றுத் துப்பு, டைய நம்மினும் வேறுபரி பூரணந் தோன்றுதலி லாதவதனாற் சொல்லு பரி பூரண நாமேன்ன வேநிதஞ் சுகமுட னறிந்து கொள்ளே.

86. 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍.

𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 ॥
𑌉𑌦𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌘𑌟𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌨𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌕𑍋𑌶𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿 । (𑌆-
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑍈𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍋𑌶𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌗-
𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

எப்போதும் பரிச்சின்னனாகி யிருக்கும் எனக்குப் பரிபூரணத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! குடமானது நீராற் பூரிக்கப்படுவதே போல் அன்னமய கோசமானது பிராணமயலாற் பூரிக்கப்படும், அதுவும் மனோமயனாற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் விஞ்ஞான மயனாற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஆனந்த மயனாற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஜீவனாற் பூரிக்கப்பெறும், அக்கோசங்களாற் சகத்துப் பூரிக்கப்பெறும் ஈசுரனால் யாவுமே பூரிக்கப்பெறும் அவரும் என்னாற் பூரிக்கப்பெறுதலினானும், எனக்கநந்தத் தன்மையுண்மையினானும், எப்போதும் பரிபூர்ணனாயிருக்கின்றேனென நிச்சயஞ் செய்தி.

86

87. அநந்தன்.

உடல்பொறிக டமின்மிசவும் விரிவதான வுட்கரணு திகட்குமந்தமேயு டைத்தா யடருமந்தக் கரணதி யாலு மெட்டி யறியவொணு விரி பஞ்ச பூதங் கட்குந், திடமாயா விசிட்டருக்குங் கால பேதந் தேசபேதங்களினு லந்தந் தன்னை, யிடமாகக் காண்கினுமே யந்த மின்றி யியல் சாட்சி யானநா மநந்தனுமே.

87. அநந்தః.

அநந்த்வம் கதம் மே ஸ்யாதிதி சேத்வக்ஷ்யாமி தே ।
தேஹேந்த்ரியாந்தஃகரணஜீவேசாத்யாஸ் த்வம் ஸ்ம்ருதாः ॥
கிஞ்சித்கிஞ்சித்வ்யாபகா யே வ்யாப்யாஸ்தே ஸர்வதா மம ।
வ்யாபகத்வாத்தேசதோ நித்யத்வாத் காலதோ ந சே
ஸர்வாத்மத்வாத்வஸ்துதோ நதே ஸர்வஸமத்வத: ।

அநந்தத் தன்மையானது எங்ஙனமாதல் கூடுமெனின்? அதை யுனக்குரைக்கின்றேன் கேட்பாயாக, தேகம், இந்திரியம், அந்தக் கரணம், ஜீவன், ஈசுரர், என்பவர் யாவருமே அந்தத்தையுடையவ ரெனக் கேட்கப்படுதலின், சிறிது சிறிது வியாபகங்களாய இவை யாவுமே என்னைக் குறித்து வியாப்பியங்களாக இருக்கின்றமையின் யான் வியாபகமாகவே யிருத்தலின் தேசத்தாலும், நித்தியமாயிருத் தலிற் காலத்தினாலும், எல்லாவடிவமாயும் இருத்தலின் வஸ்துக்களா லும் எனக்கந்தங்கிடையவே கிடையாதென வோர்ந்து எனக்குச் சர்வ சமத்தன்மை யுண்மையின் யான் அநந்தன் என எண்ணி வாழ்வாய்.

88. சர்வசமன்.

அகிலவுந் நதசுத்த மதினேன்றி னுக்சோன்ற தாம்பத்தி னேன்று குறைவா யல்கியே சத்தியும் பிநமாம கத்துமுத லாக்கடினை யந்த முல கோ, டிகல்தேவ பாகமும் மநுடபா கமுமென்ன மெய்துபூ தங்க ளுட னே யிழியதங் மமத்திமோத் தமமான பிரமன் முத லெய்துதம் பாந்த வுடல்கள், சுகஞாநி யோகியோடு பாசகன் கன்மியாய்த் தோற்ற லுறு சீவ ராதி சோல்லீச னீறதாய்த் தாரதன் மியமோடு துலங்குவத் தியாவி னுந்தா, னிசலில்சத் தாகார மாய்த்தார தம்மியம தெய்தாம லேப்போ ழுமே யிருக்கின்ற சைதந்ய மானநா மேயேன்று மியல்சர்வ சம னுதுமே.

88. ஸர்வஸம.

கதம் ஸர்வஸமத்வம் மே ஹீதி வேத்யுண்மு தத்த்வத: ।
ஶ்ரேஷ்டம் ஶுத்தம் ததோ ந்யூநம் மஹத்த்வம் தத: க்ரமாத் ॥
ததோ தஶாம்ஶதோ ந்யூநமாகாஶாதி யதாக்ரமம் ।

கர்மீதி யோகீ ஜ்ஞாநீதி ஹ்யநந்தாஸ்தாரதம்யகாः ॥
தாரதம்யேந திஷ்டந்தி ப்ரஹ்மாத்யாஸ்தாவராந்தகாः ।
உத்தமோ மத்யமஶ்சேதி ஜகந்த்வு த்ரியாத்ரியா ॥
ஸர்வாதிஷ்டாநரூபத்வாத் ஸ்வயம் ஸர்வஸமஸ்ஸதா ।

எனக்குச் சர்வசமத்தன்மையானது உண்டாதல் யாங்ஙன மெனின்? கேட்டியுண்மையை! மேன்மைமிக்கது சுத்தவுபாதியாம் அதனிற் குறைந்தது மகத்தத்துவமாம் அதினின்றும் முறையே பத்துப் பத்துப் பங்கு குறைந்தே ஆகாசாதிகள் முறைப்படியாக வரும், கருமியெனவும், யோகியெனவும், ஞானியெனவும், அநந்த தார தம்யங்க ளுளவாம், பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரமீறாக யாவும் தாரதம் மியமாகவே யிலங்கா நிற்கும், உத்தமமெனவும் மத்திமமெனவும் அத மமெனவும் மூன்று மூன்றுவகையே பிரிவுறும் இவ்வியாவற்றிற்குமே யதிஷ்டான ரூபமாயிருத்தலினானே எப்போதுந் தானே சர்வசமனு வன் யாவனென வுள்ளத் துணர்தி.

89. சர்வாதிஷ்டானன்.

அதிட்டாநஞ் சூக்கவுடல் விசிட்டனுக்கு மமர்தூல தநுக் கள வைக் கும்பூதங்க, ளதிட்டாந மவைக்குமதிட் டாந மாயை யமரீச னுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளி போல, வுதித்தலுறு வாக்குமாத் திரமல் லாம லுளவ திட்டா நந்தவிர வோன்றில் லேன்றே, மதித்திடநிர் ணயம் பிறந்த வதனுற் சித்தாய் வபங்கிநோஞ் சர்வாதிட் டாந மாமே.

89. ஸர்வாதிஷ்டாந.

ஸர்வாதிஷ்டாநரூபத்வம் கதம் மே ஶ்ரீகுரோ வத ॥
ஜீவாதிஷ்டாநகம் ஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூலம் ஸ்தூலம் ததः க்ரமாத்।
தத்ஸாக்ஷீஶஸ்ததோऽவ்யக்தா ஸர்வஸம்ஸ்ஸ்திதாவஸ ॥
அவஸ்தாஸ்வ ஸதா ஸர்வாதிஷ்டாநகோऽஸ்ம்யஹம் ।

ஹே ஸ்ரீ குருவே! சருவ அதிஷ்டான ரூபத்தன்மையானது எங்ஙனமெனக்காம் எனக்கேட்பின் கேட்டி! ஜீவாதிஷ்டானம் சூக் குமதேகமாம், அதற்குத் தூலமாம், அதற்குப்பூதமாம், அம்முறை யாகவே யாவுமாகலின் யாவற்றிற்கு மதிஷ்டானம் ஈசுரராம் அவருக்கு

மாத்மாவ திஷ்டானம் பொன்னீர் போலவாம், அத்தகைய வெனக்கு அகண்டத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் சர்வாதிஷ்டானனுகவே யானிருக்கின்றேன் என்றுளத்தில் நாடி வாழ்வாய். 89

90. அகண்டன்.

ஙவைகால மாதியாற் கண்டிதமு ருதவழி வானநா மேய கண்டன் ஙவிலுமற் றேருயுத்தி யுலகர்நிர் ணயமருகர் நணுபுத்த ராக மத்து, மவைதேவ ராகமத் தவைபிரம னரியீச ராகமத் தவைபு ராணத் தவைபார தத்தவையு நீதிசா ரத்தவையு மறைகின்ற கன்ம காண் டத், தவையுபா சநகாண்ட மவையாவு முபநிடத மவைகளாற் கண் டித்தலா மவை நிர்ண யஞ்சேயறி யேமையோன்று கண்டிக்க வாகாத தாவு மாக, வேவமிலுப நிடதத்தி னதிதபிர மாணம்வே றில்லாத டடியி ஞவு மியாவுபிர மாணத்தி னுக்குமவை முடியாத லாலும்யா மேய கண்டன்.

90. ஃவணூா.

ஃவணுகூம் ஊஊ கயசிதி வெஹு ாணா தாஊரராஸு ||
திரவியஹ்ஊஸூ நுகூவாஊவணுா ஹூநுயக்தி தஃ । (யா ||
ஞொகஸ்ரு நிணாயொ ஹுாஹரூஊா ரஊாஸு வணூிதோ ய
ஷொவிஸாஊா ரஊாஜெவெஹுளஊெ ஹூாஹூா ரஜெ நதெ
வாஞுநாதெஹுண ஷொவெருதஹெஹுவெ நாவி விவணுிதஃ
ஶெவா ரஊஃ வரூாணெ ஹு ஹாரதெஃ வணுிதாஹுதெ
ஹாரதஃ வணுிதொ நீதூா கஊரகாணெ ந ஷாவுஹொ ||
கஊரகாணொவாஷநெந தஜ்ஜூாநெந ச வணுிதஃ ।
வெஊாணொஊவணுிதஸ்வெஃ ஹுஊாணெஷ்வஊஹூதஃ
வெஊாணெஃ ஹுதிவாஊகூவாஊவணுகூம் ஊஊ ஹ்ருவம் ।
ஜெ வரிசூநாஹுவகூவாஊவணுொஊஹம் ந ஷம்ஶயஃ ||

அகண்டத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙன மெனின்? ஆதரவோடுங் கேட்டி! மூன்று காலங்களிலும் கண்டிக்கப்படாத நீயே யகண்ட ரூபனுவாய், வேருயுக்தியுங் கேட்டி! உலக நிர்ணயமானது அருகராகமத்தானே கண்டிக்கப் படுவதேபோல அதுவும் பௌத்த

ஆகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் தேவாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பிரஹ்மாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் சைவாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் புராணங்களாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பாரதத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் நீதிசாஸ்திரத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் கருமகாண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் உபாசனு காண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் ஞான காண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், வேதாந்தமானது யாவற்றிற்கும் மூலமாயிருத்தலினுனே எல்லாப் பிரமாணங்களாலுமே கண்டிக்கப்படாததாம், வேதாந்தத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாந் தன்மையுண்மையினே யெனக்ககண்டத்தன்மை திண்ணமாயுண்டாம், எனக்கபரிச்சின்னரூபத்தன்மை யுண்மையினுனும் யான் அகண்டனென்பதி லையமில்லையென நினைந்துவாழ்தி. 90

91. அபரிச்சின்னன்.

ஒருவருக் கோருவர்கள் பரிச்சிங்ந மாய்ப்பிரிவோ டோளிர்சீவ ரோன்றி னுக்கோன் றுறு பரிச் சிங்நமாய் நாலைந்து தத்துவத் துடன்மிகத் தோற்று சூக்க, சரீரங்க ளாமிவைக ளைக்குறித் தபரிச் சிங்நமாய்த் தனக்கு ளாறு தத்வமா கப்பரிச் சிங்நமாங் தூலத் தநுக்களிவை யைக் குறித்துப், பரிச்சிங்ந மின்றியோளிர் பூதங்க ளிவைகளைப் பற்றி யபரிச் சின்னமாய்ப் பனுமாயை யுறுவீ சனுஞ் சாட்சி யாகவே பகருநம் மைக்கு றித்துப், பரிச்சிங்ந மானவத ஞவுமே நம்மிலும் பரிச்சிங்ந மற்ற தோன்று பன்ன வில தாவுமப ரிச்சிங்ந ஞமேனப் பரிவி னேடு மறிகு வாயே.

91. ஃவரிசூந.

ஃவரிசூநாருவகூம் வரிசூநஸ்ய ஜெ கயம் ।
வரஸ்வரம் வரிசூநா ஜீவஹெஊாஸ்ஹஸ்ரஶஃ ||
ஷருக்ஷா விம்ஶதிதகூாவுாஃவரிசூநாஃவுரயகஃவுரயக
தஸாஊவி வரிசூநா ஷடுகூவஷஹிதா தநுஃ ||
தஸ்ரா ஃவி வரிசூநம் ஹருதஞெஹுஹு ஊாயிகஃ ।
ஜெஊநாவுர தகூாஹூாக்ஷிகூாஊவரிசூநவாநஹம் ||

பரிச்சின்னனாகி யிருக்குமெனக்கு அபரிச்சின்ன ரூபத்தன்மை யானது யாங்ஙனமுண்டா மெனின்? கூறக்கேட்குதி! பரஸ்பரம் பரிச்சின்னர்களாய ஜீவபேதங்கள் ஆயிரம் பிரவாம், இருபது தத்து வங்களோடு கூடிய சூக்குமம் பரிச்சின்னங்களாகத் தனித்தனியே யிருக்கும், அவற்றினும் அபரிச்சின்னமாம் ஆறுதத்துவ வடிவமான தூலதேகம் பரிச்சின்னமாம், இத்தூலதேகங்களைக் குறித்து அபரிச் சின்னம் பூதமாம், பூதங்களினும் அபரிச்சின்னம் மாயையும் மாயி கரும் ஆவராகலின் எனக்கு மறைப்பே யில்லாமையினாலும் சாக்ஷித் தன்மையுண்மையினாலும் யானபரிச்சின்னனெனெ வுள்ளத் தோர்தி!

92. அநாவ்ருதன்.

தாபமுறும் விசிட்டனையா பரித்தல் சூக்க சரீரமிதை யாபரித்த தூல தேகஞ், சோபமுறுந் தூலதநுக் களையு மற்றுஞ் சோல்பூத மவை களையு மோன்றை யோன்று, வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்க ளவை களையு மாபரித்த வீச னுவ, மாபரிக்கா தவரையுமே யாப ரித்த வறிவாநா மநாவிருத னுகுந் தானே.

92. அநாவ்ருதஃ.

கத²ம் ஹ்யநாவ்ருதத்வம் மே வத³ஸ்வ த³யயா கு³ரோ । (லிங்க³ஃ
ஸூக்ஷ்மேண வ்யாவ்ருதோ ஜீவஃ தத்ஸ்தூ²லேந ஸமாவ்ருத
மிதம் ச பஞ்சபூ⁴தாநி பரேண வ்யாவ்ருதாந்யஹோ ।
தேநாவ்ருதாவ்ருதோ ஹ்யாத்மா த்வயாஸோऽவ்யாவ்ருதஃ ஸதா³
ஸர்வகாரணரூபத்வாத் ஸாக்ஷ்யநாவ்ருதவாநஹம் ।

ஹே ஆசிரியசிகாமணியே! நீ தயையினாலே எனக்கு அநாவி ருதத்தகைமை யிருப்பதெப்படி யெனவுரைத்தருள வேண்டும் எனிற் கேட்டி! சூக்குமத்தாலாவிருதன் ஜீவன், சூக்குமத்தைத் தூலம் ஆவரிக்கும், அது பிதங்களாலாவரிக்கப்படும், அவையும் பரஸ்பரம் ஆவரிக்கும், அவையும் பரனாலாவரிக்கப்படும், பரனாலும் ஆத்மா ஆவரிக்கப்படாதாம் என்றுற்பரனும் ஆவரிக்கப்படுவர் ஆக லின் சர்வகாரணரூபத்தன்மை யுண்மையின் சாக்ஷிபாகிய யான் அநா விருதனெனவே யோர்வாய்.

93. சர்வகாரணன்.

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற் கண்டிடுஞ் சசங்க ளியாவுஞ், சாட் சியி னிடத்து தித்துச் சாட்சியி னிடத்தி ருந்து, சாட்சி மாத் திரம தாகத் தானழி கின்ற தாலே, சாட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனேன் றோர்வாய்.

93. ஸர்வகாரண.

ஸர்வகாரணரூபத்வம் கத²ம் ஸ்யாத் கத²ம் விபோ⁴ ॥
அவஸ்தா²த்ரயம் த்³ருஶ்யம் ஜக³த்ஸ்வய்யேவ ஸாக்ஷிணி ।
வ்யுத்பத்திவிநாஶாத்³யா: ஸாக்ஷிமாத்ராவஶேஷகா: ॥
ஸாக்ஷிணோ ப்³ரஹ்மரூபத்வாத் ஸர்வகாரணவாநஹம்

அற்பனாகி யிருக்குமெனக்கு ஹே விபுவாகிய தேசிகோத்த மரே! சர்வகாரண ரூபத்தன்மையானது எங்ஙனஞ் சித்திக்குமெ னின்? கேட்டி! சாக்ஷியாயிருக்கும் உன்னிடத்திலேயே மூன்றவஸ் தைகளும் திருசியம் ஆகிய வுலகும் உண்டாகி யுண்டாகி யொழிந்து கொண்டே யிருக்கின்றனவாகிச் சாக்ஷி மாத்திரமாகவே யெஞ்சுகின் றன சாக்ஷியாயிருக்கு மெனச்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்மை யுண்மை யின்யானே சர்வகாரணனென அறிந்து கொள்வாய்.

94. ப்ரஹ்மன்.

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககனம்போ லோருப டித்தாய்க் கோலமாய் நிறைந்த நாமே கூறுநித் தியசுத் தாதி, சீலமா மிலட்ச ணத்தைச் சேர்ந்துறை கின்ற தாலே, சாலநாம் பிரமமேன்றே சந்த தஞ் சிந்தை செய்வாய்.

94. ப்³ரஹ்ம.

கத²ம் மே ப்³ரஹ்மரூபத்வம் வத³ஸ்வ கருணாநிதே⁴ ॥
காலத்ரயேऽபி ஸர்வத்ர வ்யோமவதே³கரூபதா ।
அஹம் ஶுத்³தோ⁴ நித்ய இதி நாமபி⁴: வர்ண்யதே ॥
லக்ஷணத்வாத் ப்³ரஹ்மரூபத்வாத³ஹம் ப்³ரஹ்மாஸ்மி நிஶ்சய: ।

ஹே கருணாநிதியாகிய குருவே! எனக்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்மையானது எங்ஙனங்காட்டும் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமெனின்? கேட்டி! எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் விண்ணைப்போல ஏகமாகிப் பூரணமாகியுள்ளேனென்றும், யான் சுத்தன் நித்தியன் என்னும் நாமங்களானே சுருதிகளாற் புகழப் பெறுகின்றேன் என்றும் எண்ணி யெனக்கு ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மை யுண்மையினலே யான் பிரஹ்ம ரூபனேயல்லாமல் மற்றென்று மல்லேன் என்றறிந்து வாழ்வாய். 94

95. ஏக சத்வஸ்து ரூபன்.

பனுகநவி னிற்கண்ட சீவனீஸ் வரசகம் பணுநன்மை தீமை கேள்விப் படும்வேத வாகமபு ராண சாஸ் திரமாதி பல்விகற் பங்க ளுந்தா, மனகநவ தைக்காணு மறிவைவிட வின்மையி னவத்தை மூன் றதனி னுங்கா ணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லா தவத் தையோன் றேன்றி லிலகு, மினசகம தந்தந்த வத்தையைக் கண்டகரி யாகவே யிற்ற படியா லெண்ணவே வேறேன்று மூன்று காலத்தினு மெய்தவந் ததுவு மில்லை, யுனமிகப் போனதுமி லெனுமநுப வத்தினு லொன்றுமற் றில்லை யுறுநா மொருவனே யுள்ள பொரு ளென்னவே யநுதிநமு முளமதனி லெண்ணு வாயே.

95. ஏகஸத்வஸ்துரூப:.

ஏகஸத்வஸ்துரூபத்வம் கதம் மே ஸித்யதி ப்ரபோ ॥
நித்ராவஸ்தாகதஶரீரகர்மஸுகது:காதிப்ரபஞ்சோ(அ)பி
வா ஜீவேஶாதிபிதா(அ)பி வா ந ஸத்யம் கர்தும் ஶக்யதே,
மாயாகல்பிததேஶகாலஜகதீஶாதிப்ரஸ்தாத்ருஶ: கோ பே
தோஸ்த்யனயோர்த்வயோஸ்து கதரஸ்ஸத்யோ(அ)ன்ருத: கோ பவேத் ॥
ந ஸ்வப்னஜாகரணயோருபயோர்விஶேஷஸ்ஸந்த்ருஶ்யதே
க்வசிதபி ப்ரமிதேஷு தர்கை: | யத்வத்ப்ரஶ்னபதார்தரூ
பத ஏவ மித்யா ஸ்வப்னோ யதா ந ந ததைவ ஹி ஜாக
ரோ(அ)பி ॥ அவித்யாகார்யதஸ்துல்ய ஸ்வப்னஜாக

ரண | த்ரஷ்ட்ருதர்ஶனத்ருஶ்யாதிகல்பனாபயதஸ்ஸதா ॥
அபாவ உபயோஸ்ஸ்தூல ஸர்வைரப்யனுபூயதே |
ஸ்வாபத்வயே(அ)பி யத்ருஶ்யம் ஸாக்ஷிணா த்ருஶ்யதே ந ஹி ॥
ஸ்வப்னே ஜாகரிதம் நாஸ்தி ஸ்வப்னோ ஜாகரிதே ந ஹி |
த்வயமேவ லயே நாஸ்தி லயோ(அ)பி ஹ்யுபயோர்ன ஹி ॥
அவஸ்தாத்ரிதயம் நாஸ்தி மயி போதாத்மரூபிணி |
அத: ஸர்வாத்மனாந்யஶ் ஜகதஸ்து ம்ருஷா ம்ருஷா ॥ (ஏ
கஸர்வாத்மகாஶ் ஸானுபூத்யா ஹ்யேகஸத்வஸ்துரூபவா

ஹே பிரபுவாகிய குருநாதனே! ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனம் சித்திக்கும் கூறவேண்டுமெனிற் கேட்டி! நித்திரையிலுண்டாகிய சரீரகரும சுகதுக்காதிப் பிரபஞ்சமும், ஜீவேசாதி பேதங்களும் சத்தியமாகி யிருக்குமாறு எங்கும் யாவரானும் செய்யவே முடியாதாம், மாயையினலே கற்பிக்கப்பட்ட தேசகாலஜகதீசமயக்கம் அத்தகையதேயாகும் என்னபேதமுளது? இரண்டும சத்தியமேயன்றேவாம் அவற்றுள் எதனைச் சத்திய மென்பது எதனை மித்தையென்பது, கனப்பொருள்கட்கும் நனப்பொருள்கட்கும் சிறப்பொன்றையும் சிறிதும் காணேமே, இரண்டும் மயக்கத்தாற் சனித்த விகற்பங்களேயாகும், காண்போன் காட்சி முதலியவற்றானே காண்பொருள்களைப் பொருள்களில்லாமலே கண்டலாற் பொய்யேயாகும் கனவே போலத் திரிபுடியோடு கூடிய நனவும் பொய்யேயாகும், நனவும் கனவும் அவித்தையின் காரியமாயிருக்குந் தன்மையைச் சமமாகவே யுடைத்தாயிருக்கின்றன, அறிவானும் அறிவும் அறிபொருளும் கற்பித்தல் இரண்டிடத்திலும் சமமேயாம் இரண்டுகற்பனைகளும் துயிலின்கண்ணே நீங்கிப்போதல் யாவரும் கண்கூடாகக் கண்டதேயன்றே, மூன்று ஸ்தானங்களிலும் எத்திருசியமுளதோ அது சாக்ஷிமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல் வேறாக இல்லவேயில்லை, கனவில் நனவைக்காணேம், நனவிற் கனவைக்காணேம், இரண்டையும் துயிலிற்காணேம், துயிலும் அவையிரண்டினுங்காணேம், ஞானமவடிவமாகி யிருக்கும் என்னிடத்

தில் அவஸ்தாத்திரயமு மின்றென்றும், எனக்குமே போகவேறுன் றின்றென்றும், உலகின்வரவும் போக்குமே யென்று மென்பாலின் றென்றும் ஆய்ந்து எனக்குச் சர்வான்மத்தன்மை யுண்மையினுனே சுவானுபூதியால் ஏகசத்வஸ்து ரூபமுடையவன் யானெனச் சிந்திப் பாய். 95

96. சர்வாத்மா.

வயல்குளந் தேசமு ராதிவஸ் தவைகட்கு மண்ணதே யுருவ மா போன் மருவுலகினுக்குருவ நஞ்சச்சி தாநந்த மாயிலக லாலு மின்ப, மய நம்மை விடவுலக மற்பமில தாற்சர்வ மாமுலக மாக வுறுநா மாசர்வ வாந்மாபின் ஞருயுத்தி நானேன்ன மருவுரைக் கூன்று கோலா, மு லில்கரியுருவேந மக்குற்றல் போற்பறவை யறைமிருக நரர்கண் யய க ளமரருல கதிபர்பூ தாதிபதி வைசுவா னரஞதி சீவ ருக்கு, நயவீச ருக்குநா னேனுமுரைக் கூன்றுகோ லாக்கரிய தான நாமேநண்ணி யிடு மங்கங்கு சித்திக்கை யான்மிகவு நவிலுசர் வாத்ம ஞமே.

96. ஸர்வாத்மா.

ஸர்வாத்மத்வம் கதம் மே ஸ்யாச்ச்ருத்யா யுக்த்யா வத ப்ரபோ
க்ராமக்ஷேத்ராதிகம் ஸர்வம் ம்ருத்திகாயா ருதே ந ஹி ||
ததா ஸர்வஜகந்நாஸ்தி ஸச்சிதாநந்தாத்ருத꞉ |
ஸர்வாத்மா ஶ்ருத்யுக்த்யா வா ஹ்யஹம் காயாதிஷ்வணுவச்ச
கீடாதிஷ்வப்ஜஜாண்டேஷு ஹ்யஹம் காயாதிஷ்வணுவாந் |
தத்ஸாக்ஷிதயா ஸ்திதா ஸர்வாகாரஸ்வரூபத꞉ ||
ஸர்வாத்மாஹம் ந ஸந்தேஹஸ்ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ꞉ |

ஹே ஞானதேசிகரே! எனக்குச் சர்வாத்மத்தன்மையானது எங் ஙன முண்டாமென்பதைச் சுருதியினுனும் யுக்தியினுனும் உரைத் தருள வேண்டுமெனிற் கூறக்கேட்டி! கிராமம் க்ஷேத்திரம் முதலிய யாவுமே மண்ணைத்தவிர வேருக இல்லாததேபோல எல்லாவுலகும் சச்சிதாநந்த சிவசொரூபமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல் அயலாக இல்லையாகலின் யான் சர்வாத்மா வென்றுணர்தி, அல்லது

அயலாகம், யான் ஆதார தண்டம்போலிருத்தலினுலேனும் அவ் வாறுணர்தி எங்ஙனமெனின்? கீடமே முதலாகப் பிரஹ்மா வரை யுமே யான்யானென ஆதாரதண்டமாயிருக்கின்றே னென்றெண் ணுதி. அவ்வதற்குச் சாக்ஷியாக இருந்துகொண்டு எல்லாவடிவமாயு மிருக்குமேதுவினுனே சர்வாத்மாவே யானென வெண்ணுதி யிதிற் சந்தேகமே வைக்கவேண்டாம் சச்சிதாநந்த விக்கிரகனே நீ யென் றோர்தி. 96

97. சர்வாகாரன்.

கநவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்க ளியாவுங் கண்டதன தாகாரம னே தேபோ, லுனமவத்தாத் திரயசக மியாவி னுக்குமுறுகின்ற நமதுசத்தா கார மேதான், வினவியிடு மாகார மான தாலும் விளங்குசத்தா கார மதை விட்டு நாடிற், சநமுறு சகமதுவே யில்லா தாலுஞ் சாருநா மே சர்வா கார ஞமே.

97. ஸர்வாகார.

ஸர்வாகாரஸ்வரூபத்வம் கதம் மே வத தாம் வர ||
யதா ஸ்வப்நப்ரபஞ்சோऽயம் ஸ்வாத்மநா த்ருதயா ஸ்தித꞉ |
அவஸ்தாத்ரயம் தத்வச்ச ஸ்வாத்மநோऽந்யாஸ்யதே ந ஹி ||
ஸதா மேऽநேகரூபத்வாத் ஸர்வாகாரோऽஸ்ம்யஹம் ஸதா |

உபதேசிப்பவர்கட்குள்ளே மிகவும் சாதுர்யமா யுபதேசிக்கும் ஞானுசிரியரே! எனக்குச் சர்வாகார சொரூபத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடுமென்பதைக் கூறுவீராக! கனுப்பிரபஞ்சமானது காணப்பட்ட வன் மாத்திரமாகவே யெங்ஙனமெஞ்சுகின்றதோ அங்ஙனமே அவஸ் தாத்திரயங்களுமே தனது வடிவமாத்திரமாகவே யிருக்கின்ற தல் லாமல் வேருகக் கிடையவேகிடையாது. எப்போதும் எனக்கநேக ரூபத்தன்மை யுண்மையினுனே யான் சர்வாகாரனே யாவனென வுளத்துணர்தி யெப்போதும். 97

88. அநேகரூபன்.

பயில்சர்ப்ப மேன்னவே தோற்றினது தானுமப் பழுதைதனை யன்றி யிலதின்பசர்வன்ன வாச்சிரம மொடு சோர்க்க நரகாதி பல்தேச

மூர்கள் கால, மியல்சாஸ்திரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளென்னுமை யேழ
தாக வேணுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதா நந்தமா யிலகுநம் வடிவ தாலு
மயலோன்றி னுடையவுரு வலதாலு மோருகூத்த னளவில்வே ஷங்க
டம்மை யமர்தல்போ லும்பூமி யோன்றுமே பல்விகற் பங்களா யாதல்
போலுஞ், சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா ளொருவனே சுழலுசீ வீச சக
மாத் தோன்றுபே தங்களா யுறுதலா னுமிகச் சோல்லிடுமே நேக ரூபன்.

98. 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑍋.

𑌕𑌥𑌂 𑌚𑌽𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥
𑌆𑌰𑍋𑌪𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌸𑌰𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌹𑌿 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨𑌗𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌨𑌰𑍍𑌤𑌕𑍀 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌏𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌂 [illegible] 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌭𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌦𑌾 𑌚 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।

அநேக ரூபத்தன்மையானதெனக்கெங்ஙனங் கூடுமென்பதை
யுண்மையா யுரைக்கவேண்டுமெனின்? ஆரோபமாகிய பழுதைப்பாம்
பானது பழுதையைப்பார்க்கினும் வேறாக இல்லாததே போல வருணா
சிரமாதிகளும் மூவுலகங்களும் நகராதிகளும், வேத சாஸ்திராதி
களும், ஜீவேசுவராதிகளும் மற்றும் பிறவுமாகிய முப்பத்தைந்து தத்
துவங்களும் என்வடிவமாத்திரமாகவே யொளிர்கின்றமையினானும்
மற்றொன்று மாகாமையினானும், ஒரு கூத்தன் அநேக வடிவங்களை
யடைதல் போலும், பூமி யொன்றே பல வடிவங்களாதல் போலும்,
ஒருவனாகிய யானே ஜகத்து ஜீவ ஈசாதி பேதங்களாய் விரிந்திலங்கு
கின்றமையானும், எப்போது மெனக்கேகரூபத்தன்மை யுண்மையி
னானும், அநேக ரூபனே யானென வெண்ணி வாழ்தி. 89

99. ஏகரூபன்.

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றினும் பயிலுமதி யோன்ற
லாது பகரிரண் டல்லாது போலவு மவனவன் பார்வையிற்றோற்று
கணலி, பலவன்றி யோன்றுதல் போலும் படிகமண்ட பத்தம்ப மிலகு

ஞாளி பலவன்றி யோன்றுதல் போலவுங் கநவினிற் பலவிதஞ் சகமி
லகினும், பலவன்றி யோருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரசகத்தன்று
மிகவும் பலவிதம தாயிலகி னுஞ்சச்சி தாநந்த பகரிலட் சணம தாயே,
பலவான சகலத்தை யுங்கண்ட டடியினற் பனுசகத் தாகாரமே பல
ரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி தின்டமாய்ப் பகருநா மேக ரூபன்.

99. 𑌏𑌕𑌰𑍂𑌪.

𑌕𑌥𑌂 𑌚 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌏𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌜𑌲𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍈𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌵𑌤𑍍 ॥
𑌭𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑍍 ॥
𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

எனக்கேக ரூபத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடுமெனின்? ஆதர
வோடுங் கேட்பாயாக, ஒரே சந்திரனானவன் அநேகஞ் சலசந்திரர்க
ளாக எங்ஙனந் தோற்றுகின்றனனோ, இரண்டாவது சந்திரனிலனோ,
ஒரே சூரியன் அநேக சூரியப் பிரதிபிம்பமாகத் தோற்றினும் வேறு
சூரியனெங்ஙனமிலனோ அங்ஙனம் படிகமண்டபத்தில் நாய் பலதோற்
றினும் ஒரே நாயிருந்திரண்டாவது நாயில்லையோ, எங்ஙனங் கனவிற்
கற்பிக்கப்பட்ட நானாவகையாய திருசியங்கள் தோற்ற மாத்திரமா
யிலவாமோ அங்ஙனம் ஈண்டுமொரு பொருளே தானாகவே ஜகஜ்ஜீவ
பரங்களாகத் தோற்றும், என்னைப்பார்க்கிலும் பன்மை கிடையவே
கிடையாது யாவும் கேவலம் என்மாத்திரமே யாயிலகும் எப்போதும்,
அத்தகைய எனக்குப் பரமார்த்த சொரூபத்தன்மை யுண்மையின்
யானேகரூபனே யெனச்சிந்தித்துத் தெளிதி. 99

100. பரமார்த்தன்.

கநவுபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்தமாங் காணனவி லபர மார்த்
தங் கார்மின்னன் மற்றவைக ணிலையிவைவி னுளடிமை காயமனை

மதலை வீடு, தநமுதலிவ் வுலகவஸ் தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக
மாதி நிலையாய்த் தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன விவ்விதந் தாரதன்
மியங்க ளாகப், பனுவீச சீவசக முழுதுநன் குணரினே பரமார்த்த மல்ல
தாலும் பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு ரச்வாதி பரமார்த்த வுருவா தல்
போ, லனக நாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மேமக் கழிவுவந் தோருவஸ்
துவுமாகுபர மார்த்தமா யுற்றிடா தாலுநா மழிவில் ..ர மார்த்த ஞமே.

100. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஹேதேசிகேந்திரரே! பரமார்த்த சொரூபத்தன்மை யெனக்கெங்ஙனமா மெனின் கேட்டி? கனவைக்குறித்து நனவு பரமார்த்த சொரூபமுடையதாம், மேகாதிகளை யபேக்ஷித்துக் காயமுதலியவை நனவிற் பரமார்த்தங்களாம், இவற்றை யபேக்ஷித்துத் துறக்கமும் அதை யபேக்ஷித்துப் பிரஹ்மலோகமும் பரமார்த்தமாம், இங்ஙனமிவ்வியாவுமே தாரதம்மியங்களாய் ஜகஜீவபர மென்பனவாயிருக்கும், சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு இரஜ்ஜு முதலியவை யல்லாமல் மெய்ம்மையில்லாததேபோல இவற்றிற்கு மெய்ம்மை கிடையாதாம், பரமார்த்த சொருபமாய எனக்கு ஒருகாலத்தும் எங்கும் அபாயமே கிடையாதாம் எனவும், என்னை விடுத்தப் பரமார்த்தமாக எவ்வஸ்துவும் முக்காலத்திலும் கிடையவே கிடையாதெனவும் ஓர்ந்து எனக்கு வஸ்து சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யானே பரமார்த்தனெனத் திண்ணமாயெண்ணி வாழ்தி.

101. வஸ்து.

புரிவஸ்து வேன்னல்பொருண மற்றதன் றெனிவுக மியாதேனிற்
புரிமி னரவம் போலுலகு பொய்யதாற் பொருளல்ல வெனிலரவு போ
லுறும் புரிமி னவரப், பிரமைவர லாமுலகு போலிராநிரவயவ பிரமத்
தி லுலகு தானும் பிரமையென் பதுதகா தேன்றிடிற் ருன்சிவப் பிற்குவ
மை யற்ற படிமத், துரையிரத் தப்படிக மேன்பிரமை போற்கசப் புக்கு
வமை யில்கு ளத்தை யுறுகுளங் கைக்குதேன் றிடுபிரமை போலவு
முலகமே போலி ராத, பிரமத்தி லுலக்மா ரோபமா மிவ்விதம் பிரமை
யா முலகி னுக்குப் பிறங்கதிட் டாநபொரு டனியன்றி யிலையதாற் பேச
லுறும் வஸ்து நாமே.

101. வஸ்து.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வஸ்துத்தன்மையான தெனக் கெங்ஙனம் பவிக்கும் வஸ்துவி னுடைய அருத்தந்தானியாதாமெனின்? கூறக்கேட்பாயாக! பிரகாசமின்றிப் பதார்த்தம் விளங்காததே போல விசாரமில்லாமல் ஞானமுண்டாகவே மாட்டாது எங்கும் ஒரு போதும் ஒரு சிறிதும், ஆகையாலீண்டு விசாரணையே செய்யத்தக்கதாகும், யான் யாவன்? இஃதெங்ஙனமாயது? இதற்குக் கருத்தாவாயிருப்பது யாவர்? இதற்குபாதான மென்னே? இத்தகையதே விசாரமென விளம்பப் படும். யான் பூதகணத்தாலாய தேகமுமல்லேன், யான் இந்திரியக் கூட்டங்களு மல்லேன், யான் இவற்றினும் விலக்ஷணனுகி யுள்ளே னென்பதே விசாரமாம், தனது வடிவத்தை யறியாமையானே யுலகம் தோற்றுகின்றது தனது வடிவத்தை யுணர்ந்த மாத்திரையானே யுலக மறைந்துவிடும் இரஜ்ஜுவைக் கண்டமாத்திரையானே எங்ஙனஞ் சர்ப்பமறைகின்றதோ அங்ஙனமென்னு மிதுவே விசாரமாம் எண்ணத்தானே யெழுந்த விவ்வுலகெலாம் எண்ணமாய்ந்திடின் எழுந்திடாதிவையே ஆகலின் கருத்தாவாய எண்ணமே யெழுந்தவுலகெலா மென்னுமிதுவே விசாரமாம், இவற்றிற்குபாதானம் பிரஹ்மத்தையல்லாமல் யாதொன்றுங் கிடையவே கிடையாது கடாதிகட்கு மண்ணன்றியுபாதானஞ் சித்தியாததேபோலு மென்னுமிதுவே விசாரமாம், அத்தியாசத்தினனே யிவ்வுலகந்தோற்றும் என்பாற் கற்பிதமே யத்தியாசமாம் இரஜ்ஜு சர்ப்பம் போற்றேற்றுநிற்கும் உண்மை

யாகவோ வுலகம் கிடையவே கிடையாது ஒன்றற்கும் விடயமாகாத பிரத்தியக்கான்மாவின்கண்ணே அநான்ம அத்தியாசமான தெங்ஙன முண்டாம்? பிரபுவே முன்கண்டவிடயத்திலேயே வேறுவிடய மத்தியசிக்கும், எங்ஙனமெனின்? மனேமயக்க வசத்தாற் கனவில் விண்ணிற்ருன் பறக்கக்கண்டதே போலும் கண்டதெங்கெனின்? இப்பியின் கண்ணும் இரச்சுவின் கண்ணும் சாதிருசியாதிச காயத்தானே யெனலாம், என்பையேல் முன்னிருக்கும் விடயவஸ்துவின் கண்ணே யத்தியாச முண்டாகுமென்னும் நியமம் கிடையாதாம்? என்னே? மகான்கள் அங்ஙனம் நியமிக்கவில்லை யல்லவா! அத்தியாசஸ்தலத்திற் பிராந்தியேகாணமாம், விடயமல்லாத அறிவின் கண்ணே விண்ணில் நிலத்தகைமை தோற்றலே போலும், சங்கில் மஞ்சட்டன்மை தோற்றலே போலும் தோற்றும் இவ்விடங்களில் என்ன சாதிருசியாதிகள் கொள்ள உள்ளன கூறுதி, நிருபாதிப் பிராந்திகளில் இதற்கு யாதொரு அபேக்ஷையுங் கிடையவே கிடையாதாம், சோபாதிப்பிராந்தித்தலங்களிலேயே சாதிருசியம் இரஜ்ஜு சர்ப்பப் பிராந்திகளிற் காண்குதி. வெண்பளிங்கு மணியிற் சிவப்பே போலும், வெல்லத்திற் கைப்பேபோலும் மயக்கத்தாலா மிடங்கள் அத்தகையனவாம் ஜகத் விலக்ஷணமாய ஆன்மாவானது ஜகத்துருவம்போல தோற்று நிற்கும், எனக்கு நிஷ்பிரபஞ்ச ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் வஸ்து வடிவனென வுணர்தி. 101

102. நிஷ்பிரபஞ்சன்.

பிரபஞ்ச முன்மைநிட் நிரபஞ்சம் வாதிகள் போதமாஞ்சங்கை யுலகைப் பெயர்த்தறிவை யுறுவேனச் சுருதிசோல லாலுலகு பேர்த்து விட வேண்டும் மேன்னிற், றிரமில்சக முளதாயி ஞேருவரேத் தநம தாற் றீராது சங்கை சுகர்நற் றேட்சணு மூர்த்திமுதன் முத்தரு லேசசந் தீர்ந்ததவ் விதமு மக்குத் தருசகமின் ஞாநமிலையேனிலவர்க ளாலிறந் தற்றதே வுலகு தானுந் தயங்களுட னிட்போது றக்கணக் கிலையிலாச் சகமதனை யில்லை யென்றே, சுருதியும ழித்திடச் சோன்னதாற் சோப பநத் துகளுலகி னுலகி லென்றே தணிவுடன ழித்தவுல கில்ஞாந மாத லாற் றுகளினு நிட்பிர பஞ்சன்.

102. நிஷ்ப்ரபஞ்ச.

அத நிஷ்ப்ரபஞ்சரூபத்வம் கதயந்த்யாத்யந்து வாதிநாம் ।
ஶ்ருத்வா ப்ரோக்தம் ப்ரபஞ்சஸ்ய நிஷேதாந்நேதிவாக்யத: ॥
அநந்தரம் வஸ்துமாத்ரஜ்ஞாநம் ஜகதபாவநாச்ச ।
மித்யாப்ரபஞ்சஸ்ஸ்வப்நத்வாதபி ந நிவர்த்யதே ॥
வநஶ்சாத்யம் ப்ரகாஶதே உதாசைவ ஶாகாதிவச்ச ।
ஜகதிஹீநவிஜ்ஞாநம் பவதோ நாஸ்தி கிம் வத ॥
ததாசேஜ்ஜகதோ பாநமிதாநீந்து ந ஸம்பவேச்ச ।
ஜகத்த்ருஶ்யவிஜ்ஞாநம் தேஷாமஸ்தி பவந்து தே ॥
ஶ்ருத்யோக்த்யா நேதிவாக்யஸ்ய பாவம் வத தத ப்ரபோ ।
ம்ருகத்ருஷ்ணாஜலம் யத்வச்சுக்திகாரஜதம் யதா ॥
கந்தர்வபத்தநம் யத்வத்ஸ்வப்நத்ருஷ்டப்ரபஞ்சவச்ச ।
ககநே நீலதா யத்வத்ரஜ்ஜ்வாம் ஸர்பப்ரமோ யதா ॥
வந்த்யாதநூஜவத்பாதி ஶஶஶ்ருங்கவதேவ ஹி ।
ஸ்தாணௌ சோரவத்பாதி ஜகந்நாஸ்தி மயி க்வசித் ॥
இக்ஷிதஹமேவேதி ஶ்ருணு ஸாவதாநயாத்யஹம் ।
மித்யாப்ரபஞ்சோ நாஸ்தீதி ஜ்ஞாநம் வேதஸ்ய நிர்ணய: ॥
ஸ்வப்நோபஜாகரவத்ஸர்வம் தேயமூநிர்யேதி நிஶ்சய: ।
தத்தத்க்ரமேஸ்த்வர்த்தா தாதாத்ம்யாதாதா தத்தந்வயோ பவேச்ச
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் பஞ்சகோஶ விவேகத: ।
ஸ்வாத்மாநம் தத உத்த்ருத்ய பரம் ப்ரஹ்ம ப்ரபத்யதே ॥
அஹாநே ஸ்ருஷ்டிஸ்ததஸ்ய ஸ்வப்நே யத்பாநஶாத்ர: ।
ஸோர்ழந்வயோ வ்யதிரேகஸ்து பாதே நாஸ்யாந்வஹாஸநம் ॥
ஸ்ஜாஹாநே ஸாக்ஷிவர்க்கள ஸ்யாநாத்தே நாஹாநஶாந்வய: ।
வ்யதிரேகஸ்வாத்மஹாநே ஸ்ஜஸ்யாஹாநஶ்யதே ॥
தச்சிவேகாந்விவிக்தாஸ்ஸ்யு: கோஶா: ப்ராணகநோமயா: ।
தே ஹி தத்தர்ணாவஸ்யாஹேதூநாத்ரா யக்ஷ்ரதா: ॥
ஸாக்ஷித்வ்யஹாநே ஹாநஞ்ச ஸர்வாவாத்தேநாந்வய: ।
வ்யதிரேகஸ்வாத்ஹாநே ஸாக்ஷித்வ்யநவஹாஸநாச ॥

யதா ஶங்கராசார்யைரேவ ஸ்வாத்மா யுக்த்யா ஸமர்ப்பித: ।
ஶரீரத்ரயாதீதை: பரம் ப்ரஹ்மைவ ஜாயதே ॥
ஸ்வாநந்தஸித்திரஸாவேஶாத்ப்ரஸ்யஶபாவவேக்ஷித: ।
நிர்விகல்பஸமாதிஸ்தாந்விதஸ்திததீவச்ச ॥
அநாதாவிஹ ஸம்ஸாரே ஸஞ்சிதா: கர்மகோடய: ।
அநேந விலயம் யாந்தி ஶுத்தோ யதா விவர்த்யதே ॥
யத்ரைவ ஸித்தம் ப்ராப்ஸ்ஸமாதிம் யோகவித்தமா: ।
வதந்த்யேஷ யதோ யத்ராத்ர தயா ஶாஸ்த்ரஸம்ஶ்ரய: ॥
அர்தா வாஸநாஜாலே நிஶ்லேஷம் ப்ரவிலாபிதே ।
ஸமூலோந்மூலிதே புண்யபாபாக்யே கர்மஸஞ்சயே ॥
உஶைவ நாநாரூபவகாநிஷ்ப்ரபஞ்சோஸ்பூஹம் ஸதா ।

எனக்கு நிட்பிரபஞ்சரூபத்தன்மை யெங்ஙன மெனின்? வினு விடையாக விளம்பக் கேட்டி! வாதிகளின் வினுநேதி வாக்கியத் தாற் பிரபஞ்சத்தினுடைய நிடேதத்தின் பின்னர் ஜகத்துத்தோற்ரு மல் வஸ்துமாத்திர ஞானம் சுருதியாற் கூறப்பெற்றுளது பொய் யுலகம் மெய்பாயின் ஒருகாலு மேகவேமாட்டாதாம். மீண்டும் வினு? அவ்வாறு செய்யுந் தெக்ஷிணுமூர்த்தி சுகாதி போலும் உலகமில்லாத விஞ்ஞான முனக்கே னுண்டாகவில்லை யெனின்? அவர்களது ஞானத்தாலுலகம் பாதிக்கப்பட்டுப் போயிருக்குமே யாயின் இப்போ துலகின் ரேற்றமுண்டாகவே மாட்டாது. உலக சூனியத்தன்மை விஞ்ஞானம் அவர்கட்குளதாம், நின்மதத்தில், சுருதியினுலே கூறப் பட்ட நேதிவாக்கியத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தை ஹே பிரபுவே கூறியருளவேண்டு மெனின்? உரைப்பக் கேட்டி! கானலின் நீரே போலும், இப்பின் வெள்ளிபோலும், கந்தருவ பட்டணம் போலும், கனவிற்கண்ட வுலகம்போலும், விண்ணிற் ரேற்றும் நீலமே போலும், கயற்றில் அரவமயக்கமேபோலும், மலடியின் மைந்தனே போலும், முயலின் கொம்பே போலும், கட்டையின் கண்ணே கள்ளனேபோலும், என்பாற் சகத் தெங்குமில்லவே யில்லை, யாவு மெய்யறிவே அவ்வறிவே நீ யாமெனனக் குருவாணையாய்ச் சொல் வேன். பொய்யுலக முக்காலத்து மிலதென்னும் ஞானம் வேதத்தின் பரம நிர்ணயமாம், கனு இந்திரஜாலம் போலும் யாவும் பொய்யே

யெனத் தைரியத்தால் நிச்சயிக்க வேண்டும். அவ்வக்கோசங்களி னுடைய தாதாத்மியத்தால் ஆன்மா அந்தமயமேயாம். அன்னுவய வியதிரேகயுக்திகளினுலும் பஞ்சகோச விவேகத்தினுலும், தன்னை யவற்றினின்றும் பிரித்தெடுத்துப் ப்ரஹ்ம சொரூபமாய்ச் சுகிக்கலாம். தூலதேகமானது தோற்றுத கனவின் கண்ணும் தான் ருேற்றுதல் அன்னுவயயுக்தியாம், தான் தோற்றினும் தூலதேகந் தோற்றுமை வியதிரேக யுக்தியாம், சூக்கும தேகமானது தோற்றுத துயிலின் கண்ணும் தான்ருேற்றுதல் அன்னுவயம், தான் ருேற்றினும் சூக்குமதேகந்தோற்றுமை வியதிரேகமாம். அதன் விவேகத் தானே பிராண மனேவிஞ்ஞான மயகோசங்கள் வேறு பிரிக்கத்தக்கனவாம், அவைகளுந் தத்தமது குண அவஸ்தைகளின் வேற்றுமை மாத்திரையானே வேறுபடுத்தப்படும். துயிலானது தோற்றுத சமாதியின் கண்ணும் தான்ருேற்றுதலன்வயம், தான்ருேற்றினும் துயில் தோற்றுமை வியதிரேகமாம், முஞ்சிப் புல்லினின்றும் ஈஷிகை யெடுப்பதே போலத் தனது வடிவமானது முத்தேகங்களினின்றும் யுக்தியினுலே பிரித்தெடுக்குந் திராானே பரப்பிரஹ்மமே யடையப் படுகின்றது. சுவானுபூதிரச ஆவேசத்தாற் றிருசியசப்தங்கூட மறந்துபேக்ஷித்தவனுக்குக் காற்றற்ற இடத்தேவைத்த தீபம்போல நிருவிகற்பசமாதியானது சித்திக்கும், அநாதியாய இச்சம்சாரத் தின்கண்ணே யியற்றப்பட்ட சஞ்சிதகரும கோடிகளெல்லாம், இதனுனே இலயத்தை யடைய நிற்கும். சுத்ததருமம் வளர்ந்தோங்கும், மகாயோகிந்திரர் இதனைத்தருமமேக சமாதியெனவியம்பா நிற்பர், இயம்புவதும் இது ஆயிரக்கணக்கான தருமாமிருததாரையைப் பொழிதலினுலே யென்க, இதனுனே வாதனைக் கூட்டங்களியாவும் அடியோடு அழிந்து போய் மூலத்தோடுங்கூட கூட்டமாய அகம்பாவகருமங்களற்றபின்பு, எனக்கே நானுரூபத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் நிஷ்பிரபஞ்சனுகவே யிருக்கின்றே னென்றெண்ணுதி.

103. நானுரூபன்.

இயவுநா ணுரு'ம் வெகுரூப மாஞ்சங்கை யிவைபெலாம் பிரம
மல்ல வேன்னும்வா க்கி யத்தினு லுலகைத்து டைத்துமிக வேகசித்
துருவதாக, வியல்சுருதிபிரமத்தைநிலே நிறுத் தப்பிரம மென்னும் வெகு
ரூப மேன்ப தேவிதமெனில்வெகுவிதம் பிரிவுபெறு நீரின் லினனே

ருவ னேய நேக, வயவுருவ மேயென்ன விலகல்போல் வேகுருபி
யாயுறும வித்தை யாலே யலகிலோரு பிரமமும் வேகுருப மேபோல
வமரவே யிலகல் கோண்டு, சுயமாக வேகுரு'ப னேன்பதுப சாரமாகச்
சோல்லவுறு மாகையாலே தோற்றிடுமே வித்தைதன் னைக்குறித் தேன்று
நாந் துகளினுநா ரூபமே.

103. நாநாரூபோ.

நாநாரூபத்வஸாரூப்யம் கதந்தே ஹ்யேகரூபிண: ||
ஸர்வாந்யாநபி நோபாதீந் நேதி நேதீதி வாக்யத: |
அகண்டம் ஸச்சிதாநந்தம் பரம் ப்ரஹ்ம விலக்ஷ்யதே ||
அத: ப்ரஹ்மணி ஸமாதாநமிதி வதஸ்வ தத்த்வத: |
யதா ஸூர்ய உபாதிபேதாந் நாநாகாரேண பாஸதே ||
ததாத்மோபாதிபேதாத்து நாநாரூபேண பாஸதே |
ஸ்வாபாவ்யாத்ரூபத்வம் நாஸ்தி கிஞ்சித்பவாத்மத: ||
ஸதைக்யாந்த ஸதா நாநாரூபோபாதிநிர்பிந: |

ஏகரூபியாயிருக்கு மெனக்கு நானுரூப சொரூபத்தன்மை யாங்ஙன மெனின்? கேட்டி தனக்கன்னியமாகிய அகிலவுபாதிகளையும் நேதி நேதியென்னும் வாக்கியத்தானே நிடேதித்து அகண்ட சச்சிதானந்த பரப்பிரஹ்மமானது இலக்ஷிக்கப்படும் அன்றே, படவே நானுரூபத்தன்மை யாங்ஙன மென்பதற்குச் சமாதானந் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்னின்? உரைக்குதுங் கேட்டி!

சூரியன் உபாதிபேதத்தானே நானுரூபமாய் விளங்குவதே போலும் ஆன்மாவும் உபாதிபேதத்தானே நானுரூபமாய் விளங்கும் இயற்கையாக நானுரூபத்தன்மை யின்றும். மற்றே உபசாரமாகக் கூறப்பெறும், ஆகலின் எனக்கெப்போதும் அபேதத்தன்மை யுண்மையின் யான் நானுரூபனு யிருக்கின்றே னென்று துணிதி. 103

104. அபேதன்.

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேகமதன் பேதமோடிந்திரிய
பேத, மீசர்களின் பேதங்கள் சீவபேத மெனத்தோற்று மாயாகா ரியத்
தினுக்கு, மாசுறுமா யைக்குமதிட்டாந சித்தாய் மருவுசச்சி தாநந்த நம்
மை விட்டுப், பேசுறுமோர் பேதவுரு விலதானு மேபிரி விலாவபேத
னேனப் பேணுவாயே.

104. ஸபேத.

ஸபேதத்வம் கதம் ச ஸ்யாதஹங்காரரூபஸ்ய ஸர்வதா ॥
தேஶபேதம் பூதபேதம் தேஹபேதேந்த்ரியம் ।
ஈஶபேதம் ஜீவபேதம் மாயாதத்கார்யபேதகம் ॥
மாயாதிஷ்டாநரூபஸ்ய மம பேதோ ந கிஞ்சந ।
அத: பரதராந்நாஸ்தி ஹ்யத்வைதம் ஶ்ருதிகோசராத் ॥
நிர்விஶேஷஸ்வரூபத்வாதபேதோऽஹம் ந ஸம்ஶய: ।

எப்போதும் பேதரூபமாயிருக்கு மெனக்கு அபேதத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? தேசபேதம், பூதபேதம், தேக பேதம், இந்திரிய பேதம், ஈசபேதம், ஜீவபேதம், என்னும் மாயாகாரியங்களின் பேதங்சட்டும் மாயைக்கும் அதிஷ்டான ரூபமாய் எனக்குப் பேதமொரு சிறிதுமின்றும், எனக்குமேலாகயாதொன்று மின்றும் மறையின் ஆதரவினனே யானெப்போது மத்வைதனே யாவேனுகலின் எனக்கு நிர்விசேஷரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் ஐயமில்லாமல் அபேதனேயாவேனென வறிந்து வாழ்தி. 104

105. நிர்விசேஷன்.

நிருவிசே டின்னுயர்வு தாழ்வாம்வி சேஷமவை நீங்கினவ னிற்ற லோட னேர்கோன லாதிபா விலகலுறு மநுடரோடு நிசழ்சருப் டட்சி முதலாஞ், சருவமேன் விசேஷங்களுட னுற்றவ்வடிவையுஞ் சாரதன் றேழிவு முறல்போற் றயங்குகினும் வெயிலேக ரூபமாய் விபுவதாய்த் தனிநிருவி சேஷ மாபோற்,பொருவிபுட் பிரமமுன் சொல்விசே ஷத்தோடு பொருந்தியத் தொழில்சடம்மைப் பொருந்தல்போ லுறினுந்தொடக்கிலதசங்கமாய்ப் புகலுநிர் விசேஷ மாயே, யிரிவிலாதுறு மேன்றுரைத்தபடி யேயறி ஞரியல்விசேஷங்க ளியாவு மேமதிடத் திலகலேன் றேணியநுப வித்தலா லியானிரு விசேஷ ஞமே.

105. நிர்விஶேஷ.

கதம் ச நிர்விஶேஷத்வம் நீசோச்சாதி விகாரிண: ॥
இதி சேச்ச்ருணு தேஹஸ்ய தேவதிர்யக்ரூபிண: ।
நீசோச்சாதிவிஶேஷஸ்ய மாயிகஸ்ய ந வாஸ்தவ: ॥
விஶேஷாகாரரூபஸ்ய கதம் ச ஶ்ரூயதே வத ।

இதி சேந்ந்யாயயா ஸ்வப்நே ஸ்வப்நஜந்மதநம் யதா ॥
முஹூர்தே வத்ஸராணாம் ச ஶதம் விசித்ராதிகம் ஸ ந ।
ஜநம் யத்கீர்திதம் நேதி நித்ராஶக்தேர்யதா ததா ॥
ப்ரஹ்மண்யேதே நாமரூபே படே சித்ரமிவ ஸ்திதே ।
உபேக்ஷ்ய நாமரூபே ச ஸச்சிதாநந்ததீர்பவ ॥ (தே
ஜலஸ்யேவோர்மயே ஸ்வஸ்ய தேஹே த்ருஷ்ட்வாப்யுபேக்ஷ்ய
தீரஸ்தஸ்யேவ தேஹே ஸ்வதா த்வயா ஸ்யாத்த்ருஷ்ட்யா ததா ॥
க்ஷணே க்ஷணே மநோராஜ்யம் யதா ஸர்வைருபேக்ஷ்ய
மநோராஜ்யாதிஶேஷ: க: க்ஷணத்வம்ஸிநி மாயிகே ॥ (தே
நடவத் க்ருத்ரிமாஸ்தாய நிஸ்ஸ்ப்ருஹத்வேவ லௌகிகம் ।
க்ருதவத்ஸ்வரூபத்வாத்ஸம்ஸ்திதஸ்யாபி ஸர்வத: ॥
ஸபேதத்வாந்ந ஸதா நிர்விஶேஷோऽஹமவ்யய: ।

கீழ்மேல் விகாரத்தையுடைய எனக்கு நிர்விசேஷத்தன்மை யானது எங்ஙன முண்டாம், எனின்? கேட்டி! தேவதிரியக்கு வடிவமாய்த் தாழ்ந்து உயர்ந்து விசேடித்திருக்கும் மாயிகவிவகாரம் தேகத்திற்கே யல்லாமல் ஆத்மாவிற்கில்லையாம், விசேஷாகாரரூபமாயிருக்கு மெனக்கவ்விசேஷ மில்லாமை யெங்ஙனமெனின்? கேட்டி! மாயையினுலே கனவிற் றன்றலையை வெட்டித் தனது கரத்திற்றாங்கலும், ஒருமுகூர்த்தகாலத்தில் அநேக வருடங்கள் காணலும், இறந்த பிதுர்க்களை மீண்டுங் காண்டலும், இதுகூடு மிதுகூடாதென்னும அநேக விகற்பங்களும் அற்பநித்திரைச் சக்தியினுற் றேற்றலே போலும், சித்திர வத்திரத்தின் கண்ணே நிகழுஞ் சித்திரங்களைப் போலும் பிரஹ்மத்தின் கண்ணே நிகழுமிந்நாம ரூபங்களையுபேக்ஷித்துச் சச்சிதானந்த ரூபனுயுணர்ந்து வாழ்தி, தனது தேகமானது நீரின் கண்ணே தலைகீழாய்த் தோற்றின போதினும் அதையுபேக்ஷித்து, தீரத்தின் கண்ணே யிருக்குந்தேகதத்திற் றனது கருத்திருத்தலே போலுமென வுணர்தி; கணந்தோறும் மனோராச்சியம் செய்வதை யாவரு முபேக்ஷிப்பதேபோலுமுணர்தி; கணத்திற் சென்று சென்றுபோம் மாயிகங்கள் மனோராச்சியத்தினும் யாது சிறப்பையுடைத்தாம்? நடனைப் போலும் இலௌகிக சமுசாரம்

அநேகவித ஆகிருதிகளையடைந்து நடித்துக்கொண்டேயிருக்கும் எல்லாவிடங்களிலும் வெய்யிலிருந்த போதினும் ஏகரூபமாகவே யிருத்தலின் விகாரப்படுவதின்றன்றோ! ஆகலின் எனக்கத்வைத ரூபத்தன்மை யுண்மையினனே அவ்வியயமாய யான் எப்போதும் நிர்விசேஷனே யாவேன் என்றுணர்தி. 105

106. அத்வைதன்.

துவிதமேன்ப திரண்டிரண்ட தற்றத தத்து விதமாங் துவிதசகமிலகலினத் துவிதமேன்ப தேவிதம், புவியின்மரஞ் சேடிகண்முதலானதேலா முதித்துப் பூமியிலே யிருந்துபுவி யாகவழிந் திடல்போல், லவிரவத்தை களிற்றேன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யானநமி லுதித்திருந்தே யழிந்துவிட லாலே, தவறிலறி வாந்தனைப்போற் பின்னையொரு வஸ்துத் தானிலதா தலினுமே யத்தோய்த ஞகும்.

106. அத்வைத:

த்வைதஸ்ய ப்ரதிபாநத்வாதத்வைதத்வம் கதம் மம ॥
ஸர்வேபிநாதிர்ப்ரவேண பாஸநம் ந ஸம்பவத: ।
அவஸ்தாத்ரயம் தந்மயி விநாத்ரப்ரவகெ ॥
உத்பத்திஸ்திதிநாஸாஸ்ச ஸாக்ஷிமாத்ராவஸேஷகா: ।
ஜெ ஸர்வாபாவரூபத்வாதத்வைதோऽஹம் ந ஸம்ஸய: ॥

த்வைதமானது தோற்றிக் கொண்டே யிருத்தலின் அத்வைதம் எனக்கெங்ஙன முண்டாமெனின்? வாறுதிருபங்களாகத் தோற்றுந் தோற்றம் பூமிக்கியற்கையாயின்றும். அவ்வாறே யறிவுமாத்திரமாயிருக்கும் நம்மிடத்தில் அவஸ்தாத்திரயமு மிலதென்றோர்ந்து, அவை கேவலம் சாக்ஷியின் கண்ணே யெழுந்திருந் தொடுங்கலின் சாக்ஷிமாத்திரமேயா யெஞ்சுமென்றறிந்து எனக்குச் சர்வாபாவ சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அத்வைதனே யாவேனென்றுணர்தி யையமில்லாமல். 106

107. சர்வாபாவன்.

உண்மையறி வாநந்த நமையன்றி மற்ற வுறுமைந்தேழ் தத்துவமாமுலகுநினை வதனி, லுண்மையெனத் தோற்றின தந்நினைவுபோய்யானதனு லுள்ளின்மெய்போ லிலகுலகும் போய்யான தாவுந், தண்மைபுல கதுநான்கு வ பாவமுற லாவுஞ் சசாதிமுதற் றிரிபேதந் தமக்கிலதிலுவ, முண்மைசுகச் சிற்பிரம மன்றிமுப்பத் தைந்து மோருக்காலுமில தாற்சர் வாபாவ ஞமே.

107. ஸர்வாபாவ.

ஸர்வாபாவஸ்வரூபத்வம் கதம் மெ ஸ்ரூணு ஹெ வத ।
பஞ்சத்ரிம்ஸாத்மகம் தத்வம் ஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமம் ॥
ஸங்கல்பஸத்வவத்பாதி நைதத்தத்ஸங்கல்பஜம் ததஷ ।
ஸங்கல்பம் வ்யோமவத்ஸி ஹ்யபாவா நாஞ்சதுஷ்டயம் ॥
ஸ்வஜாதித்ரய ஹீநத்வாத் ஸச்சிதாநந்தரூபத: ।
ஸர்வாபாவோ ஹ்யஹமிதி ஸர்வதோமுகரூபத: ॥

ஹே ஞானதேசிகேந்திரரே! சர்வாபாவ சொரூபத்தன்மையான தெனக்கெங்ஙனங் கூடுமெனின்? கேட்டி! முப்பத்தைந்து தத்துவ வடிவமாயிராநின்ற ஸ்தாவர ஜங்கமவடிவ வுலகம் சங்கற்பமிருக்கும்போது சத்தியம்போற் றோற்றுகின்றது சங்கற்பமானதிலதாகி லிதுவுமிலதாம், சங்கற்பமோ விண்ணைப்போல நிராகாரமேயாம், முன்னின்மை பின்னின்மை முற்றுமின்மை யொன்றொன்றன்மை யென்னும் நான்கும், சஜாதி விஜாதி சுவகதம் என்னும் மூன்றும் அற்றிருத்தலினுனும் சச்சிதானந்த ரூபமாயிருத்தலினும், சர்வதோமுகமா யிருத்தலினுனும், யானெப்போதும் சர்வாபாவனுகவே யிருக்கிறே னென்றுணர்தி. 107

108. சர்வதோமுகன்.

காலமோடு தேசவஸ்து திக்கு வன்னங் கருதுகின்ற வாச்சிரமமிவைக டம்மி, லேலவொன்றி லுள்ளதுமற் றேன்றி லில்லை யென்னுமிவை யேமுதலா வியம்பா நின்ற, சீலமிலப் பரிச்சேத மற்றே பத்துத் திக்கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச், சாலவுமே சர்வபரி புரண மாசுத் தங்கலினுஞ் சர்வதோ முகனேன் றோர்வாய்.

சுயம்பிர காச வின்பத் தோன்றலேதுரிய வாழ்வே, வயம்பெறு நினது நாம வளத்தினை மிகுத்தோ டேத்துத், தயங்குமிம் மாலைதன்னைத் தமியனேன் பிழைத்தற் சேரின், புயந்தனி லணிந்தே நாளும் புலையனேன்றனையுங் காவாய்.

108. ஸர்வதோமுக.

ஸர்வதோமுகரூபத்வம் கதம் மே ஸித்யதி ப்ரபோ ।
திக்காலதேஶவஸ்த்வாதிஜாதிவர்ணாஶ்ரயாதய꞉ ॥
திக்காலவஸ்துபிர்பேதா மாயிகா ஏவ ந ஸம்ஶய꞉ ।
திக்காலாத்யநவச்சிந்நாநவச்சிந்நஸ்வரூபிண꞉ ॥
தேஶபேதஶ்ச காலபேதம் வஸ்துபேதம் க்வசிந்ந மே ।
ஸர்வதோமுக ஏவாஹம் ஸர்வத்ர பரிபூர்ணத꞉ ॥
ஸ்வப்ரகாஶாநந்தகந துரீயரூபிந் ப்ரபோ ।
த்வந்நாமாநி ஶதாந்யஷ்டௌ த்வத்ப்ரீத்யர்த்தம் த்வயா க்ருதம் ॥
நத்யோऽப்திஸங்கதா꞉ பூர்வம் நாமரூபே யதா ந ஹி ।
ஸமுத்ர ஏவ நாந்யத்து நாமரூபம் து கிஞ்சந ॥
அஹம் து த்வத்ஸாயுஜ்யம் ஜீவத்வம் த்யஜ்ய நிர்கத꞉ ।
அத꞉ பரம் கிமாஶ்சர்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ந ஸம்ஶய꞉ ॥
ஸாந்தேஶஸ்வயம் அபிதேவா அதநாத்ர ஸஹேதுத꞉ ।
ஶிவமூர்த்திர்ந ஸந்தேஹஸ்ஸாக்ஷாத்ஸச்சித்ஸுகாத்மக꞉ ॥
கரிநீரஹிதவ்ருதவஜ்ஜட்கரகவத்தயா ।
த்வத்கடாக்ஷேண ய꞉ கஶ்சிதிதம் க்ரந்தம் ஶ்ருணோதி சேத் ॥
ஜீவந்முக்தோ பவேத்ஸத்யம் க்ரமாச்சிவமயாப்யஹம் ।
ஸர்வோபநிஷதாமர்த்தஸ்ஸர்வஜ்ஞாநப்ரகாஶக꞉ ॥
ஏகவாக்யஸ்ய மநநே ஜீவந்முக்தோ ந ஸம்ஶய꞉ ।
அயம் ஹி லக்ஷணாவ்ருத்திர்நிர்மிதோ க்ரந்தரூபத꞉ ॥
ஶ்வேதநாயகஸ்யாஸ்ய க்ருபாபூர்ணகடாக்ஷத꞉ ।
அஹங்காரவிமுக்தோऽஸ்மி ஜீவந்முக்தோऽஸ்மி ஸர்வதா ॥
அத꞉ பரந்ந வக்தவ்யம் ந வக்தவ்யம் ஸ்வரூபத꞉ ।
ராமலிங்கமஹேந்த்ரேண க்ருதா பஹுஶ்லோகஸாரம் ॥
தீக்ஷா ஸர்வாம்பாயிம் ப்ராப்ய ந்ருத்யஜி ஶ்ருதிஸ்ஸதே
ஶ்ரீஜகவல்ல பரிபூர்ண ஸச்சிதாநந்த ஶ்ரீராமலிங்க

ஸத்குருஸ்வாமிநே நம꞉ । ஶ்வேதநாயக ஶ்ரீ மஹாமஹேஶ்வர
நம꞉ । ஶ்ரீ ஆநந்த நடேஶாய நம꞉ ॥

ஹேபிரபுவே! சர்வதோமுக ரூபத்தன்மையானது எனக்கெ ங்ஙனஞ் சித்திக்குமெனின்? திக்குக்காலதேச வஸ்துத்தன்மை ஜாதி வருணம் ஆசிரயம் முதலியவை திக்குக் காலவஸ்துகளானே அளவிடப்பட்டனவேயாம், மாயிகங்களேயா மென்பதிலையமே கிடை யாது, திக்குக்காலாதிகளானே யளவிடமுடியாததான அநந்தசின்மா த்திரரூபிக்குத் தேசபேதம் காலபேதம் வஸ்துபேதம் யாதொன்றும் கிடையவே கிடையாதாம். எங்குமியான் பரிபூரணமாக நிறைந்திருத் தலின் சர்வதோமுகனே யாவெனென எண்ணிவாழ்வாய். 108

சுவப்பிரகாச ஆநந்த கனதுரிய வடிவமாகிய எனது பிரபுவே! தேவரீருடைய நூற்றெட்டு நாமங்களை தேவரீரது பிரீதியின் பொரு ட்டுத் தேவரீரே செய்தருளினீர், நதிகள் கடலடைந்த பின் முன்னு மருபங்களை விட்டுக் கடன் மாத்திரமாகவே யிருக்கும் வேறு பெயரு ருவங்களையடைவதே கிடையாததே போல அடியேன் தேவரீரோடு சேர்ந்தபின்பு ஜீவத்தன்மையை யெடுத்தெறிந்து விட்டுச் சிவமாயி னேன், இது சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம் இதனினும் மேலாக யாத ற்புத முலகத்திலுண்டோ அறியேன் இதன் கண்ணே சந்தேகமே கிடையாது, அடியேனுக்குத் திருவருள் செய்யவேண்டுமென்னும் ஏதுவினானே ஸ்ரீ சோம சுந்தரப்பெருந்தகையே சுயமாக ஒரு திருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்ததென்பதி லையமே கிடையாது சாக்ஷாத் சச்சிதானந்த வடிவமே இங்ஙனம் குருவாய் எழுந்தருளி யதாம், இறுகிய நெய்யே போலும், நீரிறுகி யாலங்கட்டியானதே போலும், குருவாயிறையே யெழுந்தருளியதாம், தேவரீருடைய திருவருளானே எவனுகினு மிந்நூலைச் சிரவணஞ் செய்வனேல் அவன் குருவினணைப்படி ஜீவன்முக்தனுவதிற் றடையே கிடையாது எனச்சத்தியமாக யான் கூறுகின்றேன். இதன் கண்ணே சர்வ உப நிடதங்களின் அருத்த மடங்கியிருக்கின்றது, சர்வஞானங்களையு மிந்

நூற்பிரகாசிக்கும், இதில் ஒருவாக்கியத்தை நம்பி மனனித்த போதினும் அவன் ஜீவன் முக்தனே யாவனென்பதிற் றடையே கிடையாது. இந்த இலக்கணவிருத்தி யென்னுங் கிரந்தமானது ஸ்ரீ அசுவத்தேசாது பூர்ணமாகிய திருவருளானே சுலோகவடிவமாகச் செய்யப்பட்டது. இதனுனே யெப்போதும் அகங்காரத்தினின்றும் விடுபட்டுக் கேவலம் யான் ஜீவன் முக்தனுகவே யிருக்கின்றேன். இதற்குமேற் சொரூபமாகக் கூறத்தக்க தொன்றுமே கிடையாது. இதனை ஸ்ரீ முக்திராமலிங்க ஞானசிரியரிடத்தினின்றும் சிரவணித்த நேகர் பெருந்துயர்க்கடல் கடந்து ஆநந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கி மறைமுடியின் கண்ணே நடனம் புரிகின்றனர், ஸ்ரீமதகண்டபரி பூர்ண சச்சிதாநந்த ஸ்ரீ முக்தி ராமலிங்க ஞானதேசிகராகிய பரமான் மாவின் பொருட்டு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். ஸ்ரீ அசுவததநாத ஞானதேசிகாய நமோநம. ஸ்ரீ ஆனந்த நடேசருக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

விரும்பியபாவுமீயும் வீரமே தரித்துலா வித்,
தரும் பெரும்பிரமாநநதத் தயாநிதி தாள்கள் போற்றி
கரும்புவின் மதணைக்காய்ந்தகண் ணுத லீன்றெடுத்த
அரும்பருட் புகர்முகத்தெம்மாதி தாள் போற்றி போற்றி.

இலக்ஷணவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.
பாயிர முள்படச் செய்யுள் 115
சுலோகம் 108.
சர்வஞ் சிந்மயம்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥ ௧
[illegible]
[illegible] ॥ ௨
[illegible]
[illegible] ॥ ௩
[illegible]
[illegible] ॥ ௪
[illegible]
[illegible] ॥ ௫
[illegible]
[illegible] ॥ ௬
[illegible]
[illegible] ॥ ௭
[illegible]
[illegible] ॥ ௮
[illegible]
[illegible] ॥ ௯
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௦
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௧
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௨

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௩

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௪

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௫

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௬

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௭

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௮

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௯

[illegible] ॥ ௨0

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௧

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௨

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௩

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௪

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௫

[illegible]

[illegible] ॥ ௨௬

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௭

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௮

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௯

[illegible]
[illegible] ॥ ௩0

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௧

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௨

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௩

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௪

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௫

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௬

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௭

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௮

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௯

𑌮𑌨𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌰𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌬𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௬௮

𑌚𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌾 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍀𑌨𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ ௬௯

𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌹𑌮𑍍 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌿𑌦𑍍𑌘𑌨𑌃 ॥ ௭௦

𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌶𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌹𑍀𑌨𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ௭௧

𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌦𑍇𑌕𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௭௨

𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌸𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ ௭௩

𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௭௪

𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௭௫

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌕𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 ॥ ௭௬

𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌶𑌙𑍍𑌖𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌨𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌜𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௭௮

𑌜𑌯𑍋𑌜𑌯𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௭௯

𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌜𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌃 ।
𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௮௦

𑌜𑍀𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌜𑍀𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 ।
𑌜𑍀𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 ॥ ௮௧

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 ।
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌜𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮௨

𑌜𑍀𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌜𑌗𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 ।
𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌜𑌗𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௮௩

𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌜𑌗𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥ ௮௪

𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮௫

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍀𑌨𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌹𑍃𑌤𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍀𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑌮𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௮௭

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌰𑍍𑌕𑌕𑌃 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮௮

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮௯

𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌶𑌾𑌮𑌿𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥ ௯௦

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌕𑍋𑌤𑍍𑌰𑌯𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௯௧

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌸𑌹𑌜𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍀𑌤 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௯௨

𑌤𑌾𑌰𑌕𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌾𑌶𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।

ஸுஹம் ஶிவெ்யா ஶொஷஹீநொ ஊ்ரூ்ரு் ஙிவொ ஊவபூவஸாக்ஷ்யஹம்
ஶெஷஸாக்ஷி ஶெஷஹீநொ ஊவபஹீநொ ஶிகம்பரஃ ।
ஶெவாஶிஶெவொ ஊ்யஜநிஷ்டொ ஶெவஸிவாஶீணிஃ ॥ ௯௪
ஶெஶகாலவஸ்துவஸிஹ்ஹஹீநொஸ்ஹம் ஸதா ।
ஊ்யஜபொயொ ஶிவ்யவக்ஷ்ரிதுவ்யஜ்ஞாநவ்ரஶொஸ்ம்யஹம் ॥ ௯௫
ஊ்வ்யஸம்பயஹிதொ ஊ்ஷாஊ்வ்யவிலக்ஷணஃ ।
ஊ்யஜநிஷ்யஹ்ரசெஜொ ஊ்வவிரெக்ஷல்யகஃ ॥ ௯௬
ஶெஶகாலவஸ்துவஸிஹ்ஹவஸ்தாநஸ்ஸ்யஹம் ।
ஊ்ஷ்ரூ்ஊஶபூநஊ்ஶ்யநிஷ்டரூகொ ஶிவிஹம் ஸதா ॥ ௯௭
யஜ்ஞாநாம் ஸாலஹொ யநெ்யா யஸுயஸவிவஜிதஃ ।
யீரொ யஶெபூ யஜ்வொ யெயபும் யீரஜ்யோஷியாஸ வ ॥
யஜ்ஞாதபயஜ்ஞாநயெ்யவங்வொ யஙிதஸம்ஸாரபயநஃ ।
யஜ்ஞாதபயஜ்ஞாநவிஹீநொஸ்ஹம் யீஸாக்ஷியெ்யவஜிதஃ ॥ ௯௯
ஸுஹி யஜ்ஞாதபயஜ்ஞாநஸாக்ஷி யிவெஜ்யா யஜ்ஞாநஸ்ஸ்வஹம் ।
யஜ்ஞாதாயெ்யம் யஜ்ஞாதபயஜ்ஞாநகல்பநாயிஷாநஸி ॥ ௧௦௦
நிவபுணொஸி நிஶீஹொஸி நிரம்ஶொஸி நிஶீவிதஃ ।
நிதெ்யாஸ்ஹநிரவஜெ்யாஸ்ஹம் நிஷ்க்ரியொஸி நிரஞ்ஜநஃ ॥ ௧௦௧
நிஸ்பொநிவிபுகல்பொஸ்ஹம் நிராவயாதொஸி நிஶ்வலஃ ।
நிவிபுகாரொநித்யவங்கொதா நிகுணொநிஸ்ஸ்பஹொஸ்ஸ்யஹம் ॥
நிரிம்ஶ்ரியொநியதாஹம் நிரவெக்ஷொஸி நிஷ்கலஃ ।
நிராகாரநிஷ்க்ராமம்பொ நிஜாஙிவொநிராஸயஃ ॥ ௧௦௩
நிஷெஷாநிஷ்கலங்கம் நாயொஸ்ஹநித்யஸம்ஶஃ ।
நிதாநம்நித்யதெ்வொஸ்ஸி நிராவரணஸ்ஸ்யஹம் ॥ ௧௦௪
நிரங்வெஷெஷங்வொஸ்ஹநிஸம்ஶொநிரவாயிகஃ ।
நித்யபூகாரொநிஶ்மிதொ நியபுகெ்யாஸ்ஸி நிரஞ்ஜநஃ ॥ ௧௦௫
நாஶோங்கவிஹீநாத்மா நியெபூநிநிபூஹபூயொஸ்ஸ்யஹம் ।
நிஷ்கலாத்மா நாயகொஸ்ஹம் நியெபூத்ஶ்ய நிராவஸஃ ॥ ௧௦௬

நிகுணெதஜ்யாஶிவாஶெவ்யாஸ்ஹம் நிசூம்ஶொ நிரவஹ்ஹவஃ ।
நிபுயா த்மநிரா நநெ்ரொநாத்மஜ்யோதிரஸ்ஸ்யஹம் ॥ ௧௦௭
நிரங்கஶ்வஸ்ங்வொஸ்ஹம் நெதிநெதிவாக்யாவயிஃ ।
நிரஶ்பம்ரொவஜகத்ஸாக்ஷ்யஹம் நிதிஷ்டிஷ்டநஃ ॥ ௧௦௮
நிஷ்ப்ர வஞ்சொஸி நிஷ்ப்ர வஞ்சஹஹநஶயா ।
நிஷ்ப்ர வஞ்சாம்கநாகஹ்ய்ஸவம் நியெவநொஸ்ஸ்யஹம் ॥ ௧௦௯
நிஷ்ப்ர வஞ்சவஸ்ஹஸ்தகஃ நிஷ்ப்ர வஞ்சாஸநமிதஃ ।
நிஷ்ப்ர வஞ்சஸஹாஶயொ நிஷ்ப்ர வஞ்சாத்மவநஃ ॥ ௧௧௦
நிஷ்ப்ர வஞ்சவடாஹ்ஶொ நிஷ்ப்ர வஞ்சபூஷணஃ ।
நிஷ்ப்ர வஞ்சஸதாம்பஙியொ நிஷ்ப்ர வஞ்சஸவஷ்ரிஃ ॥ ௧௧௧
நிஷ்ப்ர வஞ்சஹஸாஸ நிஷ்ப்ர வஞ்சஶிவாகரஃ ।
நிஷ்ப்ர வஞ்சஜஸ்ரொதொ நிஷ்ப்ர வஞ்சகதவபுணஃ ॥ ௧௧௨
நிஷ்ப்ர வஞ்சஹொஸம்தீ நிஷ்ப்ர வஞ்சஜவொஸ்ஸ்யஹம் ।
நிஷ்ப்ர வஞ்சமஜாஙியொ நிஷ்ப்ர வஞ்சாஶ்வாஹநஃ ॥ ௧௧௩
நிஷ்ப்ர வஞ்சஹொராஜ்யா நிஷ்ப்ர வஞ்சாயயாஶிஶாநு ।
நிஷ்ப்ர வஞ்சஹொஜெவொ நிஷ்ப்ர வஞ்சாத்மஹாவநஃ ॥ ௧௧௪
நிஷ்ப்ர வஞ்சஹொநிஜா நிஷ்ப்ர வஞ்சஹஹாவகஃ ।
நிஷ்ப்ர வஞ்சகஜீவாத்மா நிஷ்ப்ர வஞ்சகஹெபரஃ ॥ ௧௧௫
நிஷ்ப்ர வஞ்சவரீவாரொ நிஷ்ப்ர வஞ்சொத்லவொஸ்ஸ்யஹம் ।
நிஷ்ப்ர வஞ்சககல்யாணொ நிஷ்ப்ர வஞ்சகஊவபுணஃ ॥ ௧௧௬
நிஷ்ப்ர வஞ்சகஹாராஜெ்யா நிஷ்ப்ர வஞ்சவிவாரணஃ ।
நிஷ்ப்ர வஞ்சவிஹாராஜெ்யா நிஷ்ப்ர வஞ்சபூஶிவகஃ ॥ ௧௧௭

நிஷ்ப்ரபஞ்சப்ரபஞ்சாத்மா நிஷ்ப்ரபஞ்சாஶ்ரிதோऽநக: ।
பூர்ணாநந்தைகபோதோऽஹம் ப்ரத்யகேகரஸோऽஸ்ம்யஹம் ॥
ப்ரஜ்ஞாதோऽஹம் ப்ரஶாந்தோऽஹம் ப்ரகாஶ: பரமேஶ்வர: ।
பர: பராத்மாஹம் பூர்ணாநந்தகநோऽஸ்ம்யஹம் ॥ ௧௧௯
பரிபூர்ண: புராணோऽஹம் பராபரவிவர்ஜித: ।
ப்ரபஞ்சரஹித: ப்ராஜ்ஞ: ப்ரஜ்ஞாநகநோऽஸ்ம்யஹம் ॥ ௧௨௦
ப்ரஜ்ஞாநம் பரமாநந்த: பஶ்யம்ஶ்ச புருஷோத்தம: ।
பராகாஷ்டா பராதார: ப்ரத்யக்ஷ: பராஹ்ருத: ॥ ௧௨௧
பரஜ்ஞாநம் பரஜ்யோதி: பஶுபாஶவிமோசந: ।
பராகாஶ: பஶுபதி: பஞ்சபூதேஶ்வரோऽஸ்ம்யஹம் ॥ ௧௨௨
பரிபூர்ணஜ்ஞாநஶக்தி: பஞ்சபூதஸ்வரூப்யஹம் ।
பஞ்சகோஶஸ்வரூபோऽஹம் பூர்ணாநந்தைகவிக்ரஹ: ॥
பரப்ரஹ்ம பரஶிவ: பரப்ரஹ்மஸஹஜயா ।
ப்ரத்யக்சிதி: பராயாஸ: பஞ்சப்ரஹ்மஸ்வரூப்யஹம் ॥ ௧௨௪
பராபரஜ்ஞாநஶூந்ய: ப்ரபஞ்சோபஶமோऽஸ்ம்யஹம் ।
பரமாஜ்ஞாநஶூந்யோऽஹம் ப்ரஸந்ந: பரதேவதா ॥ ௧௨௫
பஞ்சாவஸ்தாஸாக்ஷிபூதோ பஞ்சப்ரேதாஸநோऽஸ்ம்யஹம் ।
பஞ்சப்ராணஸ்வரூபோऽஹம் ப்ராணவாயுஸ்வரூப்யஹம் ॥
ப்ரபஞ்சஸாக்ஷீ புருஷ: புருஷத்ரயவிலக்ஷண: ।
பஞ்சேந்த்ரியஸ்வரூபோऽஹம் பஞ்சாவஸ்தாவிவர்ஜித: ॥ ௧௨௭
ப்ரத்யக்பரோக்ஷரஹித: பஞ்சகோஶாதிஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஸ்யாம் பஞ்சகோஶாதிஷ்டாநம் பஞ்சகோஶாந்தரஸ்தித: ॥ ௧௨௮
பரமைகவேத்யோऽஹம் பூர்ணாபூர்ணவிவர்ஜித: ।
பரிஶுத்த: பரம்ப்ரஹ்ம ப்ரணவைகஸ்வரூப்யஹம் ॥ ௧௨௯
பராயண: பரகதி: ப்ராண: ப்ராணோऽஸ்ம்யஹம் ஸதா ।
ப்ரத்யகபிந்நப்ரஹ்மாஹம் பரம் விபு ஸ்வாத்மக: ॥ ௧௩௦
ஶுபம் பஞ்சநிவர்த்தக: பாவந: பரவஸ்த்வஹம் ।

பூஜ்ய: பரஸம்வேத்ய: புண்ய: பாபவிநாஶந: ॥ ௧௩௧
பரஶிவைகோऽஹம் புருஷார்தாஸி: பரஶக்த்யாகார: புண்யமூர்த்தி: ।
பக்ஷ்ய: பரயோகீ ப்ரியாத்மா ப்ராணநாயக: ॥ ௧௩௨
புண்யாபுண்யஸ்வரூபோऽஹம் புருஷ: பரஸாக்ஷிக: ।
பூர்வபுண்யைகலப்யோऽஹம் பாரமார்திகவர்ஜித: ॥
பரகாம்பீர்யவாந் பூர்வபுண்யஹீநஸமாஶ்ரய: । (ஸாது
பாபத்ரயஸாக்ஷீ பாபத்ரயாபஹ: பாரமேஶ்வரதயாஸேவநாஹ்ருதி
ஶுபம் பரஸந்தோஷ: பரநிர்வாணநிர்வ்ருதி: ।
ப்ராதிபாஸிகஹீநோऽபி ப்ராதிபாஸிகஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ௧௩௫
பாரமார்திகரூபோऽஹம் பாரமார்திகஸாக்ஷ்யஹம் ।
பராதீத: ப்ராஜ்ஞஸாக்ஷீ ப்ராஜ்ஞஹீநோऽஸ்ம்யஹம் ஸதா ॥
ப்ரதிபந்தத்ரயீஹீந: ஸ்யாம் பாதஜாக்ரத்ஸாக்ஷ்யஹம் ।
பூர்வத்ரிஜகத்ப்ராஜகதீஸாக்ஷ்யஹம் ஸதா ॥ ௧௩௭
பாய்விந்த்ரியாதிஸாக்ஷீ ச ப்ராஜ்ஞதைஜஸவர்ஜித: ।
மாயோபாதிரூப: மாயோபாதிஸாக்ஷீ ॥ ௧௩௮
ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரஹ்மரூபோ பந்தபந்தவிவர்ஜித: ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞப்ரஜ்ஞோ ப்ரஹ்மவித்யாஸம்ப்ரதாயப்ரவர்தக: ॥ ௧௩௯
ப்ரஹ்மநிஷ்டோ ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவேதாந்தோऽஹம் பந்தமுக்த: ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநைகலப்யோऽஹம் பந்தமோக்ஷவிவர்ஜித: ॥ ௧௪௦
ஶுபம் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஜ்ஞேயோ ப்ரஹ்மாதிபதிரஸ்ம்யஹம் ।
ப்ரஹ்மாநந்தோ ப்ராஹ்மணாராத்யோ பாந்தவாத்மகோऽஸ்ம்யஹம் ॥
ஶுபம் ப்ரஹ்மாகாரவ்ருத்திவிஷயோ ப்ரஹ்மஸம்ஸ்திதி: ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஸ்வரூபோऽஹம் ப்ரஹ்மவித்வரோऽஸ்ம்யஹம் ॥
ப்ரஹ்மவிச்ச ப்ரஹ்மரூபோऽஹம் பவசக்ரப்ரவர்தக: ।
பாக்யபோக்யோ பாகதேயோ பாக்யோதயஸ்வரூப்யஹம் ॥ ௧௪௩
ஶுபம் பக்தவத்ஸல: பவரோகவிஶோஷக: ।
பாவாபாவகலாஹீநோ பகவாந் பவஶோதக: ॥ ௧௪௪

[illegible]

[illegible]

ஸம்ஸாராரண்யநிர்த்தக்தஸம்ஸாரகாரணகளேபர: ।
ஸ்வாத்மாநந்தகணீபூதப்ரஹ்மாநந்தஸந்ததி: ॥ ௧௯௭

ஹ்ருத்ஸஹீநோ ஹ்ருத்ஸஸாக்ஷீ ஹிரண்யகர்ப்பஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஹிரண்யகர்ப்பரூபோ஽ஹம் ஹேயோபாதேயவர்ஜித: ॥ ௧௯௮
ஹம்ஸமந்த்ரார்த்தரூபோ஽ஹம் ஹ்ருஷீகௌகஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஹம்ஸமந்த்ரப்ரதிபாத்யோ ஹம்ஸோ஽ஹம் ஹம்ஸபாவந: ॥ ௧௯௯

ஸுஹம் க்ஷாந்த்ருஜகத்ஸாக்ஷீ க்ஷராக்ஷரவிவர்ஜித: ।
க்ஷாந்திமூர்த்திஸ்வஸாம்ராஜ்ஞ: க்ஷாந்திஹீநஸுதூரக: ॥ ௨௦௦
க்ஷேத்ரஜ்ஞ: க்ஷேத்ரரூபீச க்ஷேத்ராதிஷ்டாநஸாக்ஷ்யஹம் ।
க்ஷோபக்ஷாந்திவிஷயப்ரோக்தஸாக்ஷீ க்ஷாந்தோ஽ஸ்ம்யஹம் ஸதா ॥

ஓம் ஸ்ரீப்ரஹ்மாநந்தஸத்குருவராசார்யதேவ நம:.

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாநந்ததேஶிகாய நம:
ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாநந்தஸஹஸ்ரநாமாநி
ஆசார்யாநுக்ரஹேண லிக்யந்தே.

1 ஸ்ரீமந்நாயக யோகீந்த்ர யாஜ்ஞவல்க்ய தயாநிதே ।
ப்ரீதிம் மயி பராம் க்ருத்வா ஸர்வோபநிஷதஸ்த்வயா ॥

ஓம் மகா கணபதயே நம:
ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த சகஸ்ர நாமங்கள்
ஆசிரியரது திருவருளால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஹே ஸ்ரீமத் எமது நாயகரே! ஹே யோகீந்திரரே! ஸ்ரீ யாஞ்ஞ வற்கிய ரென்னுந் தயாநிதியே! அடியேன்பால் மிகவும் கருணைகூர்ந்து அன்போடும் சர்வ உபநிடதங்களும் தங்களா லுபதேசிக்கப்பட்டன. 1

2 உபதிஷ்டாஸ்ததோ ஜீவந்முக்தோஹம் வி
போ । ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாமதோகதி யுஷாம்
ந்ருணாம் ॥

அக்காரணத்தானே ஜீவன் முக்தை யாயினேன். ஹே வியாபக சொரூபரே! சமுசார சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கீழ்க் கதியையே யடைந்து கொண்டிருக்கும் மனுடர்கட்கு; 2

3 கதமூர்த்வகதிர்ப்ரஹ்மந் ஸுலபேநைவ ஸித்த்யதி।
யாஜ்ஞவல்க்ய:
அயே தர்மிணி மைத்ரேயி ஸ்வசுஶ்ரூஷணதத்பரே ।

ஹே பிரஹ்ம சொரூபரே! மேற்கதி யானது எளிதாகவே எங்ஙனஞ் சித்திக்கும்?

ஸ்ரீ யாஞ்ஞவற்கியர் கூறல்:—

ஹே எமது தரும பத்தினியாகிய மைத்திரேயி! எமது ஏவற் புரிவதே பெருந் தவமென வுடையாய்! பெருங் கற்போடு மகா சத்துவ குணம் நிறைந்து, 3

4 ஜீவந்தீகாபி ஸாத்வீ த்வம் ஸர்வஜீவோபஜீவிதா ।
ப்ரோக்தாநாம் ஹிதகாமாஸி தேந தத்வக்ஷ்யாம்யஹம்
ஶ்ருணு ॥

நீ ஜீவன் முக்தையா யிருந்த போதினும், எல்லா வுயிர்களை யும் கரையேற்ற இச்சித்தவளாகி யுலகரின் இதத்தையே விரும் பினுய், அதனுனே நின்னிடத்தே யாம் மிகவும் மகிழ்வுடை யேம். 4

5 ஸுஜவோமஹாஜிஸு ஹக்தா நாஹதலா ।
ஜகநாதா வா தெவீ வாவதி வரமெஶ்வரீ ॥

இப் பொருளையே யுத்தேசித்து முன்ஞெருகால் அன்பர் கட் கநுக்கிரகம் புரிவதே வேலையாக வுடையவளும், உலக மாதா வும், பரமேசுவரியும் ஆகிய ஸ்ரீ பார்வதி தேவியார் ; 5

6 ஸ்ரீயொ விநாவெ ஒகெநாவெ ஶங்கரம் ஹொகஶங்கரம் । ஸ்வஹக்தாநவூஸங்கஶ்வாகஶ்வாமஹவம் ॥

சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்து விளங்கும் ஸ்ரீ கைலாச பர்வதத்தில், தமது அன்பர்களுடைய பேரெண்ணங்களை யெல் லாம் உதவும் கற்பகத் தருவாய், உலகங்கட் கின்பமே புரியும் ஸ்ரீ சங்கர தயாநிதியை, 6

7 விநயாவநதாஹஸ்வா வவூ ஜகதொ ஹிதா ।
திஹொகநாய ஸவஜ்ஞ உனாய வரமெஶ்வர ॥

நமஸ்கரித்து மிகுந்த வணக்கத்துடன் உலகிற் கிதத்தை வினவுவா ராயினர்:—ஹே எனது நாதரே ! ஹே பரமேசுரரே! ஹே திரிலோக நாதரே ! ஹே சர்வஞ்ஞரே ! 7

8 உஹாமொஹாநூதவெ வாஹஸவஹாஜங்கணெ ।
ஆஶாவிஶாவிகா ஹாணெ ஹஸாவாணி நாஸஷா ॥

மகா மோகத்தைத் தரும் அவித்தை யிருளினலே நிறையப் பெற்ற எல்லா இருதயக் குகைகளிலும் ஆசையாகிய பேய்கள் வந்தடைந்ததானே எப்போதுஞ் சுழன்று திரியும் பிராணிகட் குப், 8

9 ஷூதெஜஸ்ஸெணாய காங்க்ஷத் ஶ்ரோதுஜ வா। ஷஹி ஒ கருணாவிஹொ யஷஹி உயி தெ ஷயா ॥

பிரஹ்ம தேஜசானது விளங்கும் மார்க்கத்தைக் கேட்பான் விழைவுற்றேன். ஹே எனது நாயகரே ! ஹே கருணைக் கடலே!

என்மீது தங்கட்குத் தயை யிருக்குமாயின் எனக்கு விரைவில் அதனை அருள்புரிவீராக ! 9

10 ஷவதூவாயா ஸஹவஸ்யா ஹொக்தா உஹாஹ ஹொ । நிவதூவாயஸ்ஹொ வா கிமஹும் ஒ ந வொயிதஃ ॥

ஹே மகாப் பிரபுவே ! பிரவிருத்தி யுபாயங்கள் எண்ணிறந் தன தங்களால் அருளப்பட்டன, நிவிருத்தி யுபாயமோ ஒன் றேனும் என் பொருட் டேன் போதித்திலீர் ! 10

11 மொவெக்ஷஸ்வ ஷஹொ ஹ்ரீதிரம் ஸுதாஷாவஜஹம் யிகாம் ।

வரமெஶ்வர உவாச
ஸாயு ஸாயு உஹாஹாமெ ஹக்தா நாஹ ஹகாரணி ॥

ஹே பிரபுவே ! அடியேன் தேவரீரது திருவடித் தாமரை வண்டா யிருத்தலின் பெண்டானே யிவ ளென உபேக்ஷிக்க லாகாது. ஸ்ரீ பரமேசுரர் கூறல்:—ஹே அன்பர்கட் கநுக்கிர கஞ் செய்வதிலேயே பிரீதியையுடைய மகா பாக்கியவதியே! நன்று வினவினுய், நன்று வினவினுய் ! 11

12 க்ஷீரெ விநிஹிதநீரம் யயா க்ஷீரஸுரூஹதி ।
தயா உயி ஸும் யீ நாவி நராணாம் ஹிதகாஷயா ॥

பாலில்விட்ட நீரானது பாற்றன்மையை யடைவதே போல எம்பா னீ யொன்றுபட்டிருப்பினும் நரர்களி னிதத்தை விரும்பி

13 ஷஸீது விஜாநாஜி ஷஹஸாக்ஷாகூ ஹதிம் வ ரம் । தயாவி வக்ஷெ யயா ஸுதஹதகி வஶம்வஃ ॥

பரப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்கார வித்தையை வினவுகின்றனை யென்பதையும் அறிவேமாயினும் நினது பேரன்பின் வயப்பட் டுத் தயையாற் கூறுகின்றேம் ; 13

14 ஷயஸ்ஷிஷ்ய ஹக்தாய ஶவொ ஶஹ்வவ த ! ஷஹாநநா ஹஸிஸு ஹாணிநாம் ஹி ஸஷஹா ॥

இது இரகசியமாயினும் அன்பு நிறைந்த சீடர்கட்குத் தேசிகர்க ளுபதேசிக்கலாம். பிரஹ்மாநந்தாநுபூதியோ பிரா ணிகட்கு மிகவும் கிடைத்தற் கரியதேயாம். 14

15 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂 ॥

அநேக ஜந்மங்களி லுண்டான புண்ணியங்களின் பரிபாகத்தா லஃதுண்டாம். தவத்தானே சர்வ பாவங்களையும் தவிர்ந்தவரும், சாந்தரும், ஆசை யற்றவரும், 15

16 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍇𑌯𑍁𑌷𑌾𑌂 ॥

நிட்காம கரும அநுஷ்டாந தற்பரரும், இந்திரிய ஜய முடையவரும், நான்கு சாதநங்களும் வந்தவரும், மேலாய சித்தி யுற்றவரும் ஆகிய மகாந்மாக்கட்கு, 16

17 𑌲𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌹𑌿 ॥

நல்லாசிரியர் கிடைத்து, மகா வாக்கிய வுபதேசங் கிடைத்துச் சிரவண மநநாதிகளானே ஆந்ம ஞாநமும் முறையே, 17

18 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 ।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥

ஜீவன் முக்தியும், மேலாய விதேக முத்தியும் கிடைக்கும். அநேக ஜந்ம பஜனையினாலே தன்னை யாராயும் ஆராய்ச்சி செய்ய இச்சிக்கின்றனன், 18

19 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ।
𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

ஆராய்ச்சியினாலே மாயையானது அழிந்தபோது தானே மிஞ்சுகின்றனன். பரோக்ஷ ஞாந வைபவத்தானே தா னில்லை யென்னும் மறைப்பு நீங்கும். 19

20 𑌅𑌭𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 ।
𑌅𑌭𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

அபரோக்ஷ ஞாநத்தினாலே தான் விளங்க வில்லை யென்னும் மறைப்பு நீங்கும், அவ்வபாநாவரணம் நீங்கவேஜீவத்தன்மையின் ஆரோபம் நன்கு கெடும். 20

21 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 ॥

கெடவே, கர்த்துருத்தன்மை முதலிய எல்லாச் சோகவடிவ சமுசாரம் நீங்கும்; சருவ சமுசாரமும் நீங்கவே நித்திய முக்தனாதல் நிச்சயமே யாம். 21

22 𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌾𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 ॥

பின் சோகமே யுண்டாகாமையின், தடையற்ற ஆநந்தம் உண்டாம். ஹே தேவீ ! இவ்வண்ணம் முக்கியமாகிய பிரஹ்மாநுபூதி யொன்று சித்தித்தற் பொருட்டுப் பக்குவிக்கட்குத் தக்க 22

23 𑌈𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌂 ॥

ஈசாதி 108 உபநிடதக் கடலைக் கடைந்து, அந்த நூற்றெட்டிலும் கலந்துநின்ற ஆயிரம் பிரஹ்ம நாமங்களாகிய 23

24 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 । 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 ॥

நவநீத அமிருதத்தை முன்னர்ச் சநகாதிகளின் பொருட்டு எடுத்துக் கொடுத்தோம். பிரஹ்மாநந்தப் பெருந் தோத்திரமாகிய அதனை யிப்போ துனக்கு இனி தருளுகின்றோம். 24

25 𑌨 𑌶𑌠𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ।
𑌨𑌾𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌂 ॥
𑌇𑌦𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃

நீ, வஞ்சன் பொருட்டும், அன்பில்லாதவன் பொருட்டும், குரு பணிவிடை செய்யாதவன் பொருட்டும், ஒருகாலும் உபதேசிக்கவேனும் கொடுக்கவேனும் வேண்டாம் ; பிரஹ்மாநந்த சகஸ்ர நாமாவலியாகிய இப்பரம இரகசியத்தை மிக முயலுடன் மறைத்துவைக்க வேண்டும். 25

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஶ்ரீமத் ப்ரஹ்மாநந்த குரவே நம:

ௐ ஸஸ்வஸ்தாய நம:
ஸஸ்வஸ்தநாயகாய நம:
ஸஜ்ஞாநஸ்வஸ்தஸாக்ஷிணே நம:
ஸத்ருஶ்யாய நம:
ஸக்ராஹ்யாய நம:
ஸத்யாஜ்யாய நம:
ஸகோத்ராய நம:
ஸவர்ணாய நம:
ஸஸ்தூலாய நம:
ஸாணவே நம: 10
ஸஹ்ரஸ்வாய நம:
ஸதீர்க்காய நம:
ஸஶ்ருங்காய நம:
ஸலோஹிதாய நம:
ஸநீலாய நம:
ஸஸ்நேஹாய நம:
ஸச்சாயாய நம:
ஸதமஸே நம:
ஸவிஷயாய நம:
ஸாகாஶாய நம: 20
ஸவாயவே நம:
ஸாக்நயே நம:
ஸஜலாய நம:
ஸபூமயே நம:
ஸஶப்தாய நம:
ஸஸ்பர்ஶாய நம:
ஸரூபாய நம:
ஸரஸாய நம:
ஸகந்தாய நம:

ௐ ஸஶ்ரோத்ராய நம: 30
ஸத்வசே நம:
ஸசக்ஷுஷ்காய நம:
ஸஜிஹ்வாய நம:
ஸக்ராணாய நம:
ஸவாசே நம:
ஸஹஸ்தாய நம:
ஸபாதாய நம:
ஸபாயவே நம:
ஸமநஸே நம:
ஸப்ரஜாபதயே நம: 40
ஸப்ராணாய நம:
ஸவக்தவ்யாய நம:
ஸலக்ஷணாய நம:
ஸாதாதவ்யாய நம:
ஸகந்தவ்யாய நம:
ஸவிஸர்ஜயிதவ்யாய நம:
ஸாநந்தயிதவ்யாய நம:
ஸமந்தவ்யாய நம:
ஸவித்தாய நம:
ஸாஹங்கர்தயிதவ்யாய நம:
ஸபோத்தவ்யாய நம:
ஸபுத்தயே நம:
ஸசேதயிதவ்யாய நம:
ஸாஹங்காராய நம:
ஸேந்த்ரியாய நம:
ஸாபாநாய நம:
ஸவ்யாநாய நம:
ஸோதாநாய நம:

ௐ ஸஸமாநாய நம:
ஸஸங்கமாய நம: 60
ஸகாரணாய நம:
ஸஶரீராய நம:
ஸவிக்ரியாய நம:
ஸஸத்வாய நம:
ஸவ்யபதேஶ்யாய நம:
ஸரஜஸ்காய நம:
ஸகுணாய நம:
ஸதமஸ்காய நம:
ஸமாயாய நம:
ஸாந்நமயாய நம: 70
ஸமயாய நம:
ஸாநிர்வசநீயாய நம:
ஸப்ராணமயாய நம:
ஸவிஜ்ஞாநமயாய நம:
ஸமநோமயாய நம:
ஸாநந்தமயாய நம:
ஸகோஷாய நம:
ஸவ்யஞ்ஜநாய நம:
ஸஸ்வராய நம:
ஸரோஹஜாதாய நம: 80
ஸப்லுதாய நம:
ஸகோசராய நம:
ஸலிங்க்யாய நம:
ஸஸாமாந்யாய நம:
ஸஸிம்ஹ்யாய நம:
ஸவிஶேஷணாய நம:
ஸலௌகிகாய நம:
ஸவர்ணாகாராய நம:
ஸமேலாய நம:

ௐ ஸத்ருஷ்டாய நம: 90
ஸாஶ்வாய நம:
ஸவ்யவஹார்யாய நம:
ஸபயாய நம:
ஸாந்தாய நம:
ஸவித்யாரஹிதாய நம:
ஸசேஷ்டிதாய நம:
ஸபாஹ்யாய நம:
ஸாந்தராய நம:
ஸமாத்ராய நம:
ஸாந்தமாத்ராய நம: 100
ஸாமேயாய நம:
ஸமூர்தாய நம:
ஸஜாய நம:
ஸகாரணாய நம:
ஸாஹாவஸாய நம:
ஸாதாராய நம:
ஸாஶ்ரயாய நம:
ஸஶேஷவேதாந்தவேத்யாய நம:
ஸநிரர்க்காய நம:
ஸப்ரவ்யவாய நம: 110
ஸவ்யயாய நம:
ஸாத்யந்தாய நம:
ஸப்ரக்ருதயே நம:
ஸவிக்ரியாய நம:
ஸாமநாய நம:
ஸப்ரமேயாய நம:
ஸப்ரமாணாய நம:
ஸஜிதாய நம:
ஸப்ரமாத்ரே நம:
ஸநாமரூபாய நம: 120

ஓம் அநுஜ்ஞாதாய நம:
அவிகல்பாய நம:
அநுஜ்ஞேயகரஸாய நம:
அவெண்யகரஸாய நம:
அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிரூபாய
அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிவர்ஜிதாய
அஶுபாஶுபஸங்கல்பாய
அணுஸ்தூலாதிவர்ஜிதாய
அந்தராத்மநே நம: [நம:
அபரிச்சிந்நாய நம: 130
அபயாநந்தாய நம:
அக்ரியாய நம:
அவித்யாகார்யரஹிதாய நம:
அந்தர்யாமிணே நம:
அவர்ணாகாஶோபமாய நம:
அவாங்மநஸகோசராய நம:
அநிராகாராய நம:
அஜராய நம:
அகலங்காய நம:
அமராய நம: 140
அகர்மணே நம:
அவிநாஶாய நம:
அவிஶ்வாதீதாய நம:
அக்ஷயாய நம:
அவிஶாணஸ்வரூபாய நம:
அவிஶ்வவ்யாபகாய நம:
அச்சேத்யாய நம:
அதாஹ்யாய நம:
அக்லேத்யாய நம:
அஶோஷ்யாய நம: 150
அசிந்த்யாய நம:

ஓம் அசலாய நம:
அதீதாய நம:
அதிஶயாய நம:
அவிரோதாய நம:
அதிஸூக்ஷ்மாய நம:
அதிஷ்டாநாய நம:
அஶ்ரோத்ரே நம:
அபிந்நாய நம:
அதிஸுந்தராய நம: 160
அவிநாஶிநே நம:
அமோகாஶாய நம:
அபோத்யாய நம:
அநாலஸ்யாய நம:
அநுஸ்யூதாய நம:
அச்சிந்நாய நம:
அஸ்வப்நாய நம:
அநபாய நம:
அந்த:ப்ரஜ்ஞாய நம:
அத்ருஶ்யாய நம: 170
அவிஜ்ஞேயாய நம:
அமாத்மநே நம:
அநீஶாய நம:
அஹங்காரவிவர்ஜிதாய நம:
அப்ஸாக்ஷிணே நம:
அபாநஸாக்ஷிணே நம:
அஸூயாஹீநாய நம:
அக்நிஸாக்ஷிணே நம:
அவ்யாக்ருதரஹிதாய நம:
அவ்யாக்ருதஸாக்ஷிணே நம:
அஹங்க்ருதிஸாக்ஷிணே நம:
அஶுபஸாக்ஷிணே நம:

ஓம் அவச்சிந்நஸாக்ஷிணே நம:
அவச்சிந்நவர்ஜிதாய நம:
அலௌகிகபராநந்தாய நம:
அமோகாராய நம:
அத்விதீயப்ரஹ்மஸம்விதே நம:
அவிநாஶாத்மநே நம:
அதிவர்ணாஶ்ரமாய நம:
அலக்ஷ்யாய நம: 190
அந்தரங்காய நம:
அக்ஷதாய நம:
அவித்யாதிநிர்முக்தாய
அஜாத்மகாய நம:
அநாத்யாய நம:
அநபிவ்யக்தாய நம:
அபிவ்யக்தாய நம:
அஸத்யாநந்தஹீநாய நம:
அந்தராந்தராய நம:
அதீதாதீதபாவாய நம:
அஜ்ஞாநத்வாந்ததீபாய நம:
அநந்யபாவஸுலபாய நம:
அந்யபாவஸுதுர்லபாய
அவ்யாஜகாருண்யமூர்த
[யே நம:
அஹேதுகதயாம்புத
[யே நம:
அவஸ்தாத்ரயஹீநாய நம:
அவஸ்தாத்ரயஸாக்ஷிணே
அஸ்மத்ப்ரத்யயார்த்தாய நம:
அஹம்வ்ருத்திஸாக்ஷிணே நம:
அஸ்மத்ப்ரத்யயஸாக்ஷிணே.
அஸ்மச்சப்தார்த்தாய நம:

அஸ்மத்ப்ரத்யயவிஷயாய
அஹம்பதலக்ஷ்யாய நம:
அஜகுக்ஷிஸ்திதரஜஸாத்ம்ய
[ஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
அபூர்வாய நம:
அவர்ணாதிததேஜோராஶ
[யே நம:
அஹம்பதார்த்தவிஷயாய
ஆதிமத்யாந்தஶூந்யாய நம:
ஆகாஶஸத்ருஶாய நம:
ஆத்மநாத்மநித்ருப்தாய நம:
ஆத்யந்தரஹிதாய நம:
ஆத்மநே நம:
ஆநந்தாய நம:
ஆதாராய நம:
ஆதிகாரணாய நம:
ஆத்மாராமாய நம:
ஆப்தகாமாய நம:
ஆத்யந்தாபாவாய நம:
ஆத்மாநந்தரஸாய நம:
ஆத்யாய நம: 230
ஆத்மமோஹவிவர்ஜிதாய நம:
ஆத்மாகாராய நம:
ஆத்மதீர்த்தாய நம:
ஆத்மரூபாய நம:
ஆகாஶஶதபாகாய
ஆத்மாநந்தப்ரகாஶாய நம:
ஆநந்தாத்மநே நம:
ஆகாஶஸாக்ஷிணே நம:
ஆத்மஶப்தார்த்தாய நம:
ஆத்மஶப்தவிஹீநாய நம:.

[illegible] 250

[illegible] 260

[illegible] 300

[illegible] 310

[illegible] 320

[illegible] 340

[illegible] 350

காயபூாநநுவிஹீநாய நஃ:
காயபூாநாலஸ்ருதாய நஃ:
கொவஹீநாய நஃ:
கொவஸாக்ஷிணெ நஃ:
கர்ம்த்ரயவிவர்ஜிதாய நஃ:
கர்மபூரொவோஜகு
ஸாக்ஷிணெ நஃ:
கர்மவிவர்ஜிதாய நஃ:
கைவல்யாய நஃ:
காலவிகாலாய நஃ:
கர்மாத்யக்ஷாய நஃ: 360
வர்ணாவர்ணவிஹீநாய நஃ:
வாஙிஹமெதகஸாக்ஷி
ணெ நஃ:
வஸத்ருஶாய நஃ:
வஸுக்ஷாய நஃ:
வெஷொஜ்ஜாஸவிஜாஸ ஸா
க்ஷிணெ நஃ:
வகாலாஸ்ஸவஸத்ருஶஜகு
ஸாக்ஷிணெ நஃ:
ஶர்வெ நஃ:
ஶர்யாய நஃ:
ஶாணமியெ நஃ:
ஶாரஶவிவர்ஜிதாய நஃ:
ஶவஹீநாய நஃ:
ஶவஸாக்ஷிணெ நஃ:
ஶாணாநநுவிவர்ஜிதாய
ஶாராவாய நஃ:
ஶாணாதீதாய நஃ:
ஶாணத்ரயஸாக்ஷிணெ நஃ:
ஶஞவ்யதெஶஹீநாய நஃ:

ஶாஹாத்ரஸூவிவர்ஜிதாய
ஶிராரொரவராய நஃ:
ஶாஹ்யாகஶாஹ்யாய நஃ:
ஶாராஶிஷ்யவிஹீநாத்
நெ நஃ:
ஶாஹ்யாநநுஸ்வவி
ணெ நஃ:
ஶாராஹ்வஸாதுஹ்யாய
ஶாயஸாக்ஷிணெ நஃ:
ஶம்ஹீரெகஸ்வரவாய
ஶாஹெஶாய நஃ:
ஶணாயிவாய நஃ:
ஶஶநஸரொகஸாக்ஷிணெ
ப்ராணவிஹீநாய நஃ:
ப்ராணஸாக்ஷிணெ நஃ:
வநரொஹதிதிரவஸ
யபூய நஃ:
வநவிஹ்ரஙவர்ணவாதாய
வநாஹகாரதுஶாய நஃ:
விஶ்வஹ்ருகாஶாய நஃ:
வைத்யாநவாதரஹி
தாய நஃ:
வித்நாத்ராய நஃ:
வித்தவர்ஜிதாய நஃ:
வித்தயெ நஃ:
வெமத்ரு நஃ:
விதாத்தநெ நஃ: 400
வெதந்யரவிணெ நஃ:
வெஷாஹீநாய நஃ:
விஶ்வஸ்வாவாய நஃ:
வெதஸ்ஸாக்ஷிணெ நஃ:

ஓம் வித்யாய நஃ: 405
விஜநீயாய நஃ:
வதாஜூஷாய நஃ:
வதாஜூஷாதீதாய நஃ:
வக்ஷாத்ருஷெ நஃ:
வக்ஷாஷெ நஃ:
விதாநநாய நஃ:
வித்வநாய நஃ:
விஶிஷ்யாய நஃ:
வித்வராய நஃ:
விதாநநுஹஹமெ நஃ:
வெதநாவெதநஹீநாய நஃ:
வெதநாவெதநாத்மகாய நஃ:
வைதந்யாநநுஸந்தொஹாய
வைதந்யதொஷவிவர்ஜிதாய
வெதநாவெதநாயிஷ்டாநாய
விமெஷகரஸாய நஃ:
விஜ்யோதிஷெ நஃ:
விஶிஜாஸாய நஃ:
வைதந்யபாஸவிவர்ஜிதாய நஃ
விஶ்வப்ரஹெகாய நஃ: 425
விதாகாஶாய நஃ:
விதாகாராய நஃ:
விதாக்ருதயெ நஃ:
விதாஹாஸவிஹீநாய நஃ:
விஜநாதீதாய நஃ: (நஃ:
வைதந்யவர்ஜிதவிந்நாத்ராய
வித்தஸாக்ஷிணெ நஃ:
விதாஹாஸஸாக்ஷிணெ நஃ:

ஓம் வித்தநாஶாய நஃ:
வைதந்யாத்ரஸம்ஸிதாய
வித்தவ்ருத்திவிலம்விதாய நஃ:
வித்ருதாஜ்யஜகத்ஸாக்ஷிணெ
வித்தவ்ருத்த்யவஹாஸகாய நஃ:
ஹாநொபாத்யாவதிஷ்டப்ரதி
வாத்யாய நஃ:
ஹத்ஸ்வரவாய நஃ: 440
ஹத்ஸ்ஸாராய நஃ:
ஹஞஸ்வரவாய நஃ:
ஜந்ஹீநாய நஃ:
ஜ்யோதிரூபாய நஃ:
ஜ்யாயஸெ நஃ:
ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஷெ
ஜந்நாஶவிஹீநாய நஃ:
ஜராமரணவர்ஜிதாய நஃ:
ஜநரவாய நஃ:
ஜயாய நஃ:
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தாய நஃ:
ஜவாய நஃ:
ஜவ்யாய நஃ:
ஜகஜ்ஜ்யோதிஷெ நஃ:
ஜகஜ்ஜந்நாதிகாரணாய நஃ:
ஜகத்ரவாய நஃ:
ஜகணாயாய நஃ:
ஜகத்ருஷ்டிவிவர்ஜிதாய நஃ:
ஜகதயிஷ்டநாய நஃ:
ஜீவாய நஃ: 460
ஜந்விநாஶகாய நஃ:

ஓம் ஜகஜ்ஜ்ஞாநவிஹீநாய நம:
ஜீவக்ஷாரஹிதாய நம:
ஜ்வலநஜ்வலநவஸாத்ய ஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவஹாவரஹிதாய நம:
ஜீவாபிஷ்டாநாய நம:
ஜிஹ்வாரஹிதாய நம:
ஜீவஸாக்ஷிணே நம:
ஜநஹ்ருதயஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவாபாராய நம:
ஜீவாபிமாநரஹிதாய நம:
ஜிஹ்வாஸாக்ஷிணே நம:
ஜநாதீதாய நம:
ஜீவசேஷ்டாவிவர்ஜிதாய நம:
ஜீவாவஸ்தாஸாக்ஷிணே நம:
ஜகத்விலக்ஷணாய நம:
ஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவேஸ்வரஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஜகதுஜ்ஜகதீதாய நம:
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவேஸ்வரஜகதநாத்யர்பிதாய
ஜீவேஸ்வரஜகத்ஸ்வரூபாய நம:
ஜீவேஸ்வரஜகத்ஸ்ருஷ்டிதயே நம:
ஜ்ஞாதாத்ருதத்ஸ்பவஸாக்ஷிணே
ஜ்ஞாநநிஷ்களரூபிணே
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்வரூபாய
ஜ்ஞாதாஜ்ஞாநவிவர்ஜிதாய
ஜ்ஞாநரூபாய நம:
ஜ்ஞாநவேத்யாய நம:

ஓம் ஜ்ஞாநாநந்தப்ரகாசகாய நம:
ஜ்ஞாநஜ்ஞேயஸ்வரூபாய
ஜ்ஞாநிநாம் ஸங்க்ரஹாய நம:
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸாக்ஷிணே நம:
ஜ்ஞாநஹீநஸந்தர்ப்பஹாய
ஜ்ஞாநஹீநஜ்ஞாநதோஷாய
ஜ்ஞாநகம்யாய நம:
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநவித்ஸாக்ஷிணே
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநதத்ஸ்வரூபாய நம:
டம்பஹீநாய நம:
டம்பஸாக்ஷிணே நம: 500
டம்பாடம்பவிவர்ஜிதாய நம:
தத்வாத்மநே நம:
தத்வே நம:
தாரஹ்யம் நம:
தத்வாய நம:
தத்யாய நம:
தத்வ்யாய நம:
தத்வஸ்வரூபாய நம:
தத்வாதத்வவிவர்ஜிதாய நம:
தத்வமஸ்யாதிவாக்யஸ்வரூபாய
தத்வப்ரகாசஸ்வரூபிணே
தேஜஸ்ஸ்வரூபாய நம:
தாராய நம:
தர்காதீதாய நம:
தாரகாய நம:
தத்வலக்ஷ்யாய நம:
தர்யரூபாய நம:
தாரகப்ரஹ்மரூபாய

ஓம் தத்வமஸ்யாதிவாக்யார்த்தஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
தத்வஸாக்ஷிணே நம: 520
தத்வஸ்ருஷ்டி ஸ்வாதிவாக்ய ஸ்வரூபாய நம:
தாபத்ரயாதீதாய நம:
த்ரிவர்ணாதீதஸாக்ஷிணே நம:
தாரகப்ரஹ்மணே நம:
தேஜோராசயே நம:
தேஜஸ்ஸாக்ஷிணே நம:
திவ்யாய நம:
தோஷஹீநாய நம:
த்ருகத்ருச்யஸ்வரூபாய நம:
தர்சநஸாக்ஷிணே நம:
தேஹஸாக்ஷிணே நம:
தேஷஹீநாய நம:
தர்சநஹீநாய நம:
திகம்பராய நம:
தேவாதிதேவாய நம:
த்ருக்த்ருச்யாய நம:
தேவசிவாநந்தயே நம:
தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதஹீநாய நம:
த்ருஷ்டிபோதாய நம:
திவ்யசக்ஷுஷே நம: 540
திவ்யஜ்ஞாநப்ரதாய நம:
த்ருச்யஸம்பந்தரஹிதாய நம:
த்ருஷ்டாத்ரே நம:
த்ருச்யவிலக்ஷணாய நம:

த்ருச்யேதரஸ்வரூபாய நம:
தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதரஹிதாய நம:
த்ருஷ்டாந்ததர்சநாதித்ருஷ்டி ஸாக்ஷிகாய நம:
தீப்தயே நம:
தந்த்ரநாமஸங்க்ரஹாய நம:
தந்த்ராய நம:
தர்மாதர்மவிவர்ஜிதாய நம:
தீராய நம:
தர்மாய நம:
த்யேயாய நம:
தேஹேசாய நம:
தீராஸ்த்யாய நம:
தாத்ரே நம:
த்யாத்ருத்யாநத்யேயஸ்வரூபா
யரூபஸம்ஸாரபந்தநாய நம:
த்யாத்ருத்யாநவிஹீநாய நம:
தீஸாக்ஷிணே நம:
த்யேயவர்ஜிதாய நம:
த்யாத்ருத்யாநஸாக்ஷிணே நம:
தீவேத்யாய நம:
த்யாநாய நம:
த்யாத்ரே நம:
த்யேயாய நம:
த்யாத்ருத்யாநத்ருக்ரூப விஷ்டாநாய நம:
திவ்யரூபாணாய நம: 570

ஓம் நிரீஹாய நம:
நிரம்ஶாய நம:
நிரீக்ஷிதாய நம:
நித்யாய நம:
நிரவத்யாய நம:
நிஷ்க்ரியாய நம:
நிரஞ்ஜனாய நம:
நிர்மலாய நம:
நிர்விகல்பாய நம:
நிராவ்ருதாய நம: 580
நிஶ்சலாய நம:
நிர்விகாராய நம:
நித்யமுக்தாய நம:
நிர்குணாய நம:
நிஸ்ப்ருஹாய நம:
நிரிந்த்ரியாய நம:
நியந்த்ரே நம:
நிரபேக்ஷாய நம:
நிஷ்கலாய நம:
நிராக்ருதயே நம: 590
நிராலம்பாய நம:
நிஜரூபாய நம:
நிராஶ்ரயாய நம:
நஷ்டேஷ்டாநிஷ்டகலனாய நம:
நாதாய நம:
நித்யஸம்பந்நாய நம:
நிதானாய நம:
நித்யத்ருப்தாய நம:
நிராவரணாய நம:

ஓம் நிர்விஶேஷஸ்வரூபாய நம:
நிஸ்ஸங்காய நம:
நிர்வாயிகாய நம:
நித்யப்ரகாஶாய நம:
நிஶ்சிந்தாய நம:
நிர்லக்ஷ்யாய நம: 605
நிரந்தராய நம:
நாமரூபவிஹீநாத்மநே நம:
நிர்மாநயே நம:
நிர்லயாய நம:
நிஷ்கலாத்மநே நம:
நாயகாய நம:
நிர்வேத்யாய நம:
நிராஸ்வதாய நம:
நிர்குணத்வாதிவாச்யாய
நிர்ஜம்பாய நம:
நிர்வ்ருத்தாய நம:
நிர்மலாத்மநே நம:
நிராநந்தாய நம:
நாதாந்தஜ்யோதிஷே நம:
நிரங்குஶஸ்வரூபாய நம:
நேதிநேதிவாக்யாவஸேயே
நரஶ்ருங்கோபமஜகத்ஸாக்ஷிணே
நித்யவிஜ்ஞாநாய நம:
நிஷ்ப்ரபஞ்சஸாராய நம:
நிஷ்ப்ரபஞ்சகுஹாய நம: 625
நிஷ்ப்ரபஞ்சாம்ஶநாமக்ருஹ்யஸ
வாய நம:
நிர்தேவாய நம:

ஓம் நிஷ்ப்ரபஞ்சஸமுத்ரயந்த்ராய நம:
நிஷ்ப்ரபஞ்சாஸநஸ்திதாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சதேஹாந்தராய
நிஷ்ப்ரபஞ்சாத்மவந்த்யாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சப்ரகாஶாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சப்ரபூஷணாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சஸர்வாத்மபாவாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சஸர்வஸாராய
நிஷ்ப்ரபஞ்சதேஹாத்மநே
நிஷ்ப்ரபஞ்சஶிவாகாராய
நிஷ்ப்ரபஞ்சஜகந்நாதாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சகர்த்தவர்ணாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சதேஹாந்த்யாணே
நிஷ்ப்ரபஞ்சஜீவாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சமஹாரூபாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சாஶ்வாஸநாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சதேஹாகாரஜ்யாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சாயமயாதிதேதே
நிஷ்ப்ரபஞ்சதேஹாதேவாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சாத்மபாவநாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சதேஹாநிஜாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சஸஹாவகாய

ஓம் நிஷ்ப்ரபஞ்சஜீவாத்மநே நம:
நிஷ்ப்ரபஞ்சகலேபராய
நிஷ்ப்ரபஞ்சபரீவாராய
நிஷ்ப்ரபஞ்சபோதாத்ஸவாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சகல்யாணாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சகர்மபூர்ணாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சகாராராத்யாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சவிசாரணாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சவிஹாராத்யாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சப்ரபோதகாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சப்ரபூர்ணாத்மநே
நிஷ்ப்ரபஞ்சாதிதேபூர்ணாய நம:
பூர்ணாநந்தைகபோதாய
ப்ரத்யகேகரஸாய நம:
ப்ரஜ்ஞாதாய நம:
ப்ரஶாந்தாய நம:
ப்ரகாஶாய நம:
பரமேஶ்வராய
பரமாய
பரமாத்மநே
ப்ரணவார்த்தமூர்த்தாய
பரிபூர்ணாய

ஓம் வாராணாய நமஃ
வராவரவிவஜிதாய
ஶுவதுரஹிதாய
ஶுஜாய
ஶுஜாநவநாய
ஶுஜாநாய
வராநநாய
வஸ்யதெ
வாரஷொதராய
வராகாஷாயெ
வரகரவெ
ஶுதுகூாய
வரஸூதாய
வரஜாநாய
வரஜ்ஞாகிஷெ
வஸவாஸவிஸோவநாய
வராகாஸாய
வஸவதயெ
வதுஹலிதெவஸராய
வசிவஸணஜாநாய
வதுஹஷிதவஸரவிவிணெ
வஞகொஸவஸரவாய
வஷிணநவிநெகுகவிஸ
வரஶுணெ (வாய
வரஶிவாய
வரஶுஸவஷாய
ஶுதுகிதயெ
வரஸாகெ
வஞவெ ஹவஸரவிவிணெ

ஓம் வராவரஜாநஸஷிநாய
ஶுவஞொவஸநாய நமஃ
வராயஜாநாய
ஶுஸணாய
வரஷெவதாயெ
வஞாவஷாஸாகூிஹஷிதாய
வஞஶுகாஸநாய
வஞஶுணவஸரவாய
ஶுணவாயவஸரவிணெ
ஶுவஞஸாகூிணெ
வராஷாய
வராதுயவிவகூணாய
வஞஸஜியவஸரவாய
வதுாவஷாவியவிதாய
ஶுதுக வஸொாகூஸஹிதாய
வஞகொஸஷிஸாகூிணெ
வதுகொஸாயிஷாநாய
வதுகொஸாதுரவிதாய
வராயெயஜகவெவூாய
வணாவணவிவஜிதாய
வஶிஸஷாய
வரஶுஹணெ
ஶுணவெகவஸரவிவிணெ
வராயஜாய
வரகதயெ
ஶுஹவெ
ஶுணாய
ஶுதுகவிஞஶு ஹணெ
வரஸவிஜஸவாதகாய

ஓம் ஶுவஞநிஶஷகாய நமஃ
வாவநாய
வரவஸநெ
வஷிஜாய
வரஷஸவஷாய
வணாய
வாவவிநாஸநாய
வரவெஷாய
வரமெ
வராரயெ
வரகூவாகுணாய
வணுவஹாய
வஷவாய
வரஜொஷாராய
விஜயாதநெ
ஶுணநாயகாய
வணுவணுவஸரவாய
வஷிவஜாய
வரஷஸாஜாய
வஷிவவஸவெணுகவஹாய
வொரஶாயிகுவஜிதாய
வரகாமஹீயகுவதெ
வஷிவவணுஹீநஸஜ
வஜஹாய
வராதுயஸாகூிணெ
வராதுயரவாய
வரஶுதயாநெ
வஞொாஜதிஶநெ
வரஸஞொஷாய

ஓம் வாகிவஹாணகிவஞதயெ
ஶுாதிஹாவிகுஹீநாய
ஶுாதிஹாவிகுஸாகூிணெ
வாரஶாயிகுரவிவாய
வாரஶாயிகுஸாகூிணெ
வராதீதாய
ஶுாஜஸாகூிணெ
ஶுாஜஹீநாய
ஶுதிவஸதுயீஹீநாய
வாஜெஜியஸாகூிணெ
வெதவது ஜவஶுாயஜகதீஸாகூிணெ
வாயிஜியாஜிஸாகூிணெ
ஶுாஜஜெதஜஸவஜிதாய
ஹாவஜொவநாஜிரவாய
ஹாவஜொவநாஜிஸாகூிணெ
ஶுஹவிதுாயெ
ஶுஹஷுவாய
ஶுஷிநெ
வஸவிவஜிதாய
ஶுஹதுஜாய (தநாய
ஶுஹவிதுாஸஶுஷாய ஶுவ
ஶுஹஜகொஸாய
ஶுஹணெ
ஶுஹஜெதநாய
வஜஶுஷாய
ஶுஹஜாநெகவஹா
வஸஜொகூவிவஜிதாய
ஶுஹஜாநஜெதுயாய

𑌓𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌬𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌭𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯
𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌲𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌭𑌾𑌗𑌧𑍇𑌯𑌾𑌯
𑌭𑍂𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑌯𑍇
𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑍇
𑌭𑌵𑌰𑍋𑌗𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌯
𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇
𑌭𑌵𑌶𑍋𑌷𑌕𑌾𑌯
𑌭𑌵𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌕𑌾𑌯
𑌭𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌹𑍀𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌰𑍂
𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 (𑌪𑌾𑌯
𑌭𑌵𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌭𑌾𑌷𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯 (𑌣𑍇

𑌓𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌬𑍀𑌜𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌭𑌵𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌨𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌤𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌧𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌯𑍇
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑍇
𑌮𑍂𑌲𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯
𑌮𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯
𑌮𑍂𑌲𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯
𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌰𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌮𑍂𑌲𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯. 841
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯

𑌓𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇
𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌮𑍋𑌦𑍈𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌶𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑌾𑌯
𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌧𑌵𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍇
𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌯𑍇
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌮𑌦𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌮𑍋𑌹𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌮𑍋𑌹𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑍇
𑌮𑌦𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇

𑌓𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌸𑌮𑌜𑌗𑌦𑌧𑌿
𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯
𑌮𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿
𑌣𑍇
𑌮𑌾𑌨𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯
𑌯𑍋𑌗𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯
𑌯𑌜𑌨𑌯𑌾𑌜𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌯𑌜𑌨𑌯𑌾𑌜𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌰𑌾𑌗𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌰𑌾𑌗𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌰𑍂𑌪𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌭𑍁𑌜𑌗𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌰𑌸𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌰𑌸𑌾𑌯
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌲𑍋𑌭𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌲𑍋𑌭𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌯
𑌲𑌯𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌲𑌯𑌾𑌯
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇
𑌵𑌯𑍋𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯

ஓம் விஷ்ணவே நம:
வரேண்யாய
விஜ்ஞாநாய
விராஜஸே
விஶ்வதோமுகாய
வாஸுதேவாய
விஶோகாய
விதிதாவிதிதாத்ராய
விகல்பாவிகல்பஸாக்ஷிணே
விகல்பஸங்க்ஷயாய
விஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநாய
விசக்ஷேயாய
வ்ருத்திஶூந்யாய
வ்ருத்திவேத்யாய
விஷயாநந்தவர்ஜிதாய
வ்ருத்திகல்பநாதிஷ்டாநாய
வாக்ஸாக்ஷிணே
வேதரூபிணே
வாசீநாய
வேதாந்தவேத்யாய
வேதவேதநகஸ்வரூபிணே
வசநஹீநாய
வசநஸாக்ஷிணே
வ்யஷ்டிஸாக்ஷிணே
விராட்ரூபாய
விதுஷே
வ்யஷ்டிவிவர்ஜிதாய
விராட்விரஹிதாய
விகல்பதூராய
விராட்ஸாக்ஷிணே
விஶ்வசக்ஷுஷே
விஶ்வஹீநாய
விஶ்வஹாஜே

ஓம் வஸ்த்வாஸாதஸத்ருஶஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
விஶாந்தரூபாய
ஶாந்தாய
ஶாக்தாய
ஶாஶ்வதாய
ஶாஸ்தாய
ஶிவாய
ஶூந்யாஶூந்யவிஹீநாய
ஶோதநாஶோதநாய
ஶங்கராசார்யதத்வாய
ஶாந்தாஶாந்தவிவர்ஜிதாய
ஶாந்திரூபப்ரஸாதஜகத்ஸாக்ஷிணே
ஶ்ரேயஸே
ஶேஷிணே
ஶூராய
ஶூந்யாய
ஶங்கராய
ஶாந்தப்ரஹ்மணே
ஶரதாகாஶஸத்ருஶாய
ஶாந்தவேதாந்தரூபிணே
ஶூந்யவிஶூந்யாய
ஶைவாகமவிதிவாய
ஶஶஶ்ருங்கதாத்ருஶஜகத்ஸாக்ஷிணே
ஶாந்தவிதாத்ருகாய
ஷடாதாரஸ்வரூபாய
ஷட்கோஶரஹிதாய
ஷடூர்மிவர்ஜிதாய
ஷடாதாரவிலம்பிதாய
ஷட்த்ரிம்ஶஸம்விதாய
ஷட்குணாதீதாய
ஷடாதாரஸாக்ஷிணே

ஓம் ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வஹாஸ்ய விதே
ஸதஸத்ஹேதுஹீநாய
ஸங்கல்பரஹிதாய
ஸதாவிசாரரூபாய
ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதாய
ஸர்வாய
ஸத்யாநந்தாய
ஸாக்ஷ்யஸாக்ஷித்வவர்ஜிதாய
ஸர்வப்ரகாஶரூபாய
ஸர்வஸம்பந்தவர்ஜிதாய
ஸம்வேத்யரூபாய
ஸர்வதேவதாதாரஸ்திதாய
ஸர்வேஶ்வராய
ஸர்வஸாக்ஷிணே
ஸர்வாநுஸ்யூதாய
ஸாவயவரூபாய
ஸாக்ஷிஹீநாய
ஸதாஶிவாய
ஸதோதிதாய
ஸர்வகர்த்ரே
ஸர்வகாய
ஸநாதநாய
ஸூத்ராத்ராய
ஸத்வநாய
ஸர்வவ்யாபிநே
ஸர்வவிலக்ஷணாய
ஸர்வாதீதாய
ஸர்வஹேதவே
ஸர்வஹேதுவிவர்ஜிதாய
ஸாவாதீதாய
ஸாவாரம்பாய
ஸ்வஹாவாய
ஸாவவாஸியயெ

ஓம் ஸாவாலயாய நம:
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஷே
ஸ்வத்ராவஸ்திதாய
ஸ்வயம்புவே
ஸம்ஸாரஸேதவே
ஸ்வச்சாய
ஸங்கல்பஸாக்ஷிணே
ஸர்வஶாந்தாய
ஸர்வஶக்தாய
ஸ்வதந்த்ராய
ஸர்வஶக்தயே
ஸூக்ஷ்மஸாக்ஷிணே
ஸுஷுப்திஸாக்ஷிணே
ஸர்வகல்பிதவர்ஜிதாய
ஸ்வப்நஸாக்ஷிணே
ஸாரூபாநந்தாய
ஸம்பந்தஸாக்ஷிணே
ஸர்வகல்பநாஸாக்ஷிணே
ஸ்வேச்சாரஹிதாய
ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிஹீநாய
ஸத்தாஸ்த்ரஸ்வரூபிணே
ஸமஷ்டிவிகல்பநாஹீநாய
ஸர்வகார்யகாரதே
ஸமஷ்டிவிகல்பநாஸாக்ஷிணே
ஸத்யாநந்தவர்ஜிதாய
ஸர்வாநந்தரூபாய
ஸர்வாநந்தஸாக்ஷிணே
ஸத்ரூபாத்ரூபகுணாயாஸ
ஸக்தீநாய
ஸர்வஸங்கல்பரஹிதாய
ஸர்வஸங்கல்பஸாக்ஷிணே
ஸர்வஸஞ்ஜ்ஞாவிஹீநாய
ஸர்வஸஞ்ஜ்ஞாதிஸாக்ஷிணே
ஸாம்யவிகல்பஸாக்ஷாய

ஓம்ஸர்வஶக்த்யுபப்ரும்ஹிதாய ஓம்ஸந்தோஷாய நம:

ஸுவாஸநாய
ஸ்வயம்ப்ரஹ்மணே
ஸர்வஹாவஸராய
ஸம்ஶாந்த...
ஸி...
ஸர்வ...
ஸர்வ...ஜாம...
ஸூ...
ஸர்வக்ஞநாதீதாய
ஸாக்ஷிஹந்திதாய
ஸ்வாநந்தாய
ஸர்வவிஸ்தாராய
ஸர்வவ்யாப்திவர்ஜிதாய
ஸகலநிஷ்கலரூபாய
ஸகலநிஷ்கலஸாக்ஷிணே
ஸர்வவ்யாப்திவிஹீநாத்மநே
ஸர்வவிஶ்வவிபாஸநாய
ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தவிஜ்ஞாய
ஸர்வஸத்த்வகுணவிக்ரஹாய
ஸ்வாநந்தசைதந்யகாரணாய
ஸர்வஹிதாநந்தகாய
ஸ்வதந்த்ர்யஜகத்ஸாக்ஷிணே
ஸர்வக்ருதே
ஸக்ஷயியே
ஸராய
ஸராஸராராய
ஸர்வலக்ஷணாய
ஸக்ருதிஹிதாய
ஸம்ஶாந்தாய
ஸூர்யாய
ஸூர்யாதிஸாக்ஷிணே
ஸத்யாய
ஸூக்ஷ்மாய
ஸங்கஹீநாய
ஸர்வவ்ருத்த்யஸாக்ஷிணே
ஸர்வாதாரம்பாய

ஸர்வவ்ருத்த்யவர்ஜிதாய
ஸ்வப்ரகாஶாய
ஸதாநந்தாய
ஸர்வப்ராணிமநோஹராய
ஸாயுவ்ரியாய
ஸாயுஜ்யாய
ஸ்வாதுஸ்வாதுவிவர்ஜிதாய
ஸந்தோஷாம்ருதபாநாய
ஸாயுஸ்வாந்தப்ரதீபகாய
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வஸம்பூர்ணாய
ஸர்வஸந்தோஷஸாக்ஷிணே
ஸம்ஸாரார்ணவநிர்மக்நஸந்தாரணகலஶாய
ஸ்வாத்மாநந்தகணீக்ருதப்ரஸாதாநந்தஸந்ததயே
ஹஸ்தஹீநாய
ஹஸ்தஸாக்ஷிணே
ஹிரண்யகர்பஸாக்ஷிணே
ஹிரண்யகர்பரூபாய
ஹேயோபாதேயவர்ஜிதாய
ஹம்ஸைந்த்ரரூபாய
ஹர்ஷஶோகவ்யஸாக்ஷிணே
ஹம்ஸைந்த்ரப்ரதிபாத்யாய
ஹம்ஸாய
ஹம்ஸஹாவநாய
க்ஷுத்ரஜ்ஞகஸாக்ஷிணே
க்ஷராக்ஷரவிவர்ஜிதாய
க்ஷாந்திஶுத்தஸர்வஹாய
க்ஷாந்திஹீநஸர்வதராய
க்ஷேத்ரஜ்ஞாய
க்ஷேத்ரரூபிணே
க்ஷேத்ராதிஷ்டாநாய
க்ஷராக்ஷராந்திவிஷயஜ்ஞாதஸாக்ஷிணே
க்ஷாந்தாய நம:

1111